

ՄԱՆՏԵՍՈԱԿԱՆԻ ՅԵՎ ԽՈՐՀՏՆՏԵ-
ՈՒԹՅԱՆ ԲԱՆՎՈՐԻ ԳՐԱԳԱՐԱՆ

ՀԱՅ ՀՈՂԺՈՂԿՈՍԱՏ — ԱՅԳԵՊՏԻԱՐԱՆԱՐԱԲՈՒՄ. ԿԱՐԶ

ՅԵ. ԱՍԼԱՆՅԱՆ

ԽԱՂՈՂԻ ԱՅԳՈՒ ՏՆԿԵԼԸ

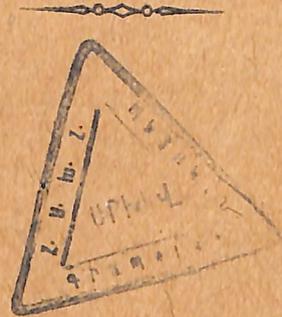
Յ Ե Վ.

ՆՈՐ ՏՆԿԱՐԿՆԵՐԻ ԽՆԱՄՔԸ

ԿՈՆՏՆՏԵՍԱԿԱՆԻ ԳՐԱԴԱՐԱՆ

ՅԵ. ԱՍԼԱՆՅԱՆ

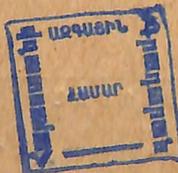
ԽԱՂՈՂԻ ԱՅԳՈՒ ՏՆԿԵԼԸ
ՅԵՎ
ՆՈՐ ՏՆԿԱՐԿՆԵՐԻ ԽՆԱՄՔԸ



ՆԱՅՎԱԾ Ե ՇՍԽՂ ԳՅՈՒՂԱՅՆՏԵՍԱԿԱՆ ԻՆՍՏԻՏՈՒՏԻ
ԱՅԳԵԳՈՐԾԱԿԱՆ ԱՄԲԻՈՆԻ ԿՈՂՄԻՑ

Այգու տնկելը և նոր տնկարկների (насаждение) խնամքը կարևորագույնը ու ամենապատասխանատու աշխատանքներն են սոցիալիստական այգեգործություն մեջ և պահանջում են առանձին ուշադրություն ու մեծ փորձառություն: Այս աշխատանքները հաջողությունամբ և ժամանակին կատարելու համար, անհրաժեշտ է, վոր այգետեղը նախորք հատակագծված ու հիմնաշրջված լինի, քարերից, կոճղերից, արմատներից ազատ, և հողի մակերեսը կառնավոր հավասարեցրած լինի: Բացի դրանից, տնկվելիք այգիները, նրանց առանձին կվարտալները հողաբաժինները՝ համապատասխան ճանապարհներով, իսկ վտուղվող շրջաններում նաև վտուղման անհրաժեշտ ցանցով միանգամայն ապահովված պետք է լինեն:

Այգի տնկելուց առաջ անհրաժեշտ է լուծել նույնպես մի շարք կարևոր և պատասխանատու խնդիրներ, վորոնք վճարական նշանակություն ունեն տնկվելիք այգիների հետագա աճեցողություն և բերքատվության համար: Այդ խնդիրներից են՝ ա գու տնկելու կարգը, տնկելու խտությունը, խորությունը, այգու շարքերի ուղղությունն ու նրանց յերկարությունը, փոփոխականների բաշխումն ըստ հողակտորների, տնկելու ժամանակը և այլն: Այս խնդիրների ճիշտ լուծումից կախումն ունի հետագա ագրոտեխնիկական անհրաժեշտ ձեռնարկումների ժամանակին և բարձր վորակով կատարելը, վորով կանխորոշվում են տնկվելիք այգիների նորմալ աճեցողությունն ու բարձր բերքատվությունը: Այգի տնկելուց առաջ կամ տնկելու ընթացքում մեր կողմից թույլ տված ամեն մի սխալ հետագայում հաճախ դժվար է ուղղել և ուղղելու դեպքում պահանջվում են մեծ չափերով ավելորդ ծախք ու աշխատանք: Այստեղից միանգամայն հասկանալի յե դառնում մեզ համար, թե վորքան կարևոր է նշած խնդիրներին կոնկրետ պայմանների համար սպառիչ լուծում տալ: Նկատի ունենալով այդ և յել ելով սույն գրքույկի նպատակից, այն է՝ տալ այգի տնկելու տեխնիկան, մենք նախքան այգի տնկելու աշխատանք-



11-24/1929թ

ների մասին խոսելը, այստեղ մի առ մի քննութեան կառնենք այն բոլոր խնդիրները, վորոնք այս կամ այն չափով կապված են անմիջապես այդի տնկելու աշխատանքների հետ և վորոնք վճարական նշանակութուն ունեն տնկվելիք այգիների աճեցողութեան կանոնավոր բնթացքն, ինչպես և նրանց հետագա բարձր բերքատուութունն ապահովելու տեսակետից:

Այդ բոլոր խնդիրները պարզելուց հետո միայն կարելի յե անցնել այդի տնկելու աշխատանքներին:

1. ՏՆԿԵԼՈՒ ԿԱՐԳԸ

Տնկելու կարգ ասելով, հասկանում ենք վազերի դասավորութունը շարքերում և շարքերի դասավորութունն այգիների առանձին կվարտալներում կամ հողակտորներում: Գոյութուն ունեն այգի տնկելու տարբեր կարգեր կամ ձևեր, վորոնք ժամանակակից այգեգործութեան պահանջների տեսակետից միևնույն նշանակութունն ու արժեքը չունեն:

Այստեղ մենք կանգ կառնենք տնկելու մի քանի կարգերի վրա միայն, նպատակ դնելով ի հայտ բերել դրանցից յուրաքանչյուրի առավելութուններն ու պակասութունները, յեկնելով սոցիալիստական այգեգործական խոշոր տնտեսութեան պայմաններում կիրառելու տեսակետից:

Տնկվածքը կարող է լինել անկանոն և կանոնավոր:

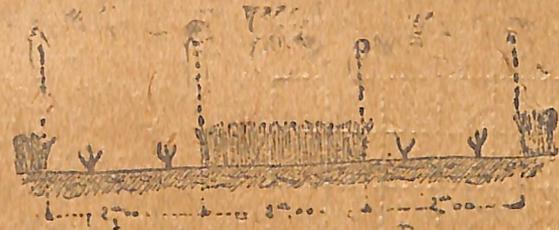
Ա. ԱՆԿԱՆՈՆ ՏՆԿՎԱԾՔ

Այս դեպքում վազերն այգում դասավորված են լինում միանգամայն անկանոն ձևով և կանոնավոր շարքեր չեն կազմում: Անկանոն ձևով տնկած այգիները շատ հազվադեպ են, և ներկայումս համարյա վոչ մի տեղ նման ձևով այգիներ չեն տնկում: Անկանոն ձևով տնկած այգիները պահում են արևմտյան Յեվրոպայում, ինչպես Բուրգունդիայի և Շամպայնի այգեգործական հին տնտեսութուններում, վորտեղ շատ խիտ տնկած այգիներում հաճախակի հասարակ կամ տաշտաթաղ անդալիս են անում, վորով և սկզբում կանոնավոր տնկած այգիները դառնում են անկանոն: Հենց նույն այդ շրջաններում (Բուրգունդիա, Շամպայն) այգիներն ամերիկյան պատվաստակալների միջոցով վերականգնելու հետ միասին, 4 անկանոն տնկվածքը փոխարինվում է կանոնավոր տնկվածքով: Անկանոն տնկած այգիներ վորոշ չա-

փով պատահում են նաև Խորհրդային Արևադարձում, Կախեթիայում (Խորհրդային Արևստան), Խորհրդային Հայաստանում (Չանգեզուրում ու այլ վայրերում) և Խորհրդային Ադրբեջանում, վորտեղ վազերն յերբեմն աճելով ծառերի մոտ՝ բարձրանում և փաթաթվում են ծառերի բնի և ճյուղերի վրա: Ինքնըստինքյան հասկանալի չե, վոր անկանոն տնկվածքը, չունենալով վոչ մի առավելութուն՝ ժամանակակից այգեգործութեան համար հետաձուց և միանգամայն աննպատակահարմար ձև է, ուստի և ներկայումս ամենուրեք կիրառվում է տնկելու միայն կանոնավոր ձևը:

Բ. ԿԱՆՈՆԱՎՈՐ ՏՆԿՎԱԾՔ

Տնկելու այս ձևի դեպքում թե շարքերը և թե վազերը դասավորված են լինում այգիներում միանգամայն կանոնավոր: շարքերի և վազերի մեջ յեղած տարածութունը տվյալ այգու համար վորոշակի յե և կայուն: Ռացիոնալ տնկվածքի դեպքում այգու վողջ տարածութունն ընդհանրապես բունված է լինում վազերով, և բացի վազերից, այնտեղ գյուղատնտեսական և վոչ



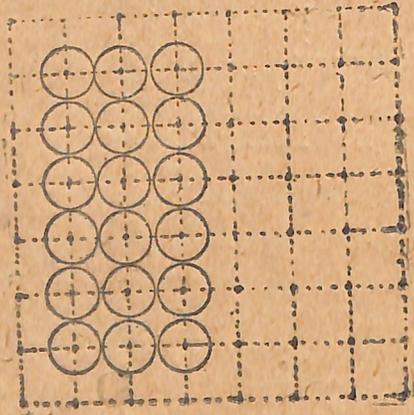
Նկ. 1. Խորդի այգին միջանկյալ կուլտուրայով

մի ուրիշ կուլտուրա չեն մշակում, այլ խոտքով ասած՝ այգու բոնած վողջ տարածութունն իրենից ներկայացնում է համատարած խորդի այգի:

Սակայն վորոշ վայրերում, միջպես որինակ՝ հյուսիսային Իտալիայում, հարավային և հարավ-արևմտյան Ֆրանսիայում, մասամբ Անգրիկոկասում (Սորհ. Արևստան) և Արիսի հյուսիսային մասում պատահում են այգիներ, վորտեղ վաղաշարքերի մեջ յեղած բավականին մեծ տարածութունը (6—8 մետր լայնութուն, վորը թողնվում է հենց այգին տնկելու ժամանակ) զբաղեցնում են պտղատու ծառերով, կամ գյուղատնտեսական այլ կուլտուրայով՝ կորեկ, յեզիպացորեն, գաբի, ցորեն և այլն (Նկ. 1): Անցյալում նման ձևի այգիների մշակութունը վորոշ

տեղերում հավանություն եր գտել, սակայն գործնականում պարզ-ված է, վոր այգում մշակած յերկու կուլտուրաներից մեկն ու մեկը տուժում է և առհասարակ նրանք իրար խանգարում են. բացի դրանից, այգում կատարվելիք աշխատանքները վորոշ չա-փով դժվարանում են, աշխատանքի արտադրողականությունը համեմատաբար ցածր է լինում, և ընդհանրապես պետք է ասել, վոր այգիները յոնկելու այդ ձևը վոչ մի առավելություն չունի: Ներկայումս վոչ մի տեղ միջանկյալ կուլտուրաների հետ մեկ տեղ այգիներ այլևս չեն տնկում և ամենուրեք կիրառում են վազերը տնկելու կանոնավոր կարգը, այն ել համատարած տրնկ-վածքների ձևով մ, այն:

Այգի կանոնավոր ձևով տնկելու ժամանակ, վազերը կարելի յե դասավորել տարբեր կարգով: Նայած նրան, թե յերկաշափա-կան ինչ ձև են կազմում նույն այգու հարևան յերկու շարքի չորս վազը միասին վերցրած (յուրաքանչյուր շարքից յերկու վազ հաշված), ըստ այնմ ել ստացվում է տնկելու այս կամ այն կարգը (ձևը): Կանոնավոր ձևով տնկած այգիներում վազերը դասավոր-ված են լինում զուգահեռազմերով¹⁾, վորոնցից գործնականում



Նկ. 2. Քառակուսի կարվածք

տարածված են գլխավորա-պես հետևյալ ձևի տնկվածք-ները՝ 1) քառակուսի, 2) ուղղանկյունի և մասամբ 3) շեղանկյունի (ոտմբ, վո-րին հաճախ շախմատային տնկվածք են անվանում)

1) Զուգահեռազմ (զուգահեռակողմ կամ պարալլելոգրամ) այն քառանկյու-րին է, վորի հանդրադակաց կողմերը զույգ-զույգ իրար զուգահեռ են:
2) Քառակուսի այն զուգահեռազմն է, վորի բոլոր կողմերը հավասար են և բոլոր անկյուններն ել ուղիղ:

հավասար են լինում, հետևաբար այգում ստացվում են յերկու իրար ուղղահայաց շարքեր:

- Քառակուսի տնկվածքի առավելություններն են՝
1. այգու հողը կարելի յե մշակել յերկու ուղղությամբ (յեթե իհարկե վազերը չեն բարձրացրել լարերի վրա).
 2. հարևան վազերի արմատները լավ մշակված հողում բոլոր ուղղությամբ ել միաժամանակ են իրար հանդիպում, հետևապես այգու տարածության լրակատար ոգտագործումը տեղի յե ունե-նում համեմատաբար կարճ ժամանակամիջոցում.
 3. անդալիսի համար հնարավորություն կա հարևան չորս վազից ընտրություն անել.
 4. տնկելու ժամանակ վազերի և շարքերի տեղերը հեշտ են վորոշվում:

Սակայն քառակուսի տնկվածքի դեպքում, շնորհիվ այն հանգամանքի, վոր միջարքային տարածությունը հնարավոր չե շատ մեծացնել (սովորաբար 1,0, 1,5 կամ 2,0 մետր են թողնում) սահմանափակվում են մեքենայացման հնարավորությունները. համեմատաբար մեծ տրակտորների կիրառումը պահանջում է 2,25 մետրից ավելի մեծ միջարքային տարածություն:

Այդ իսկ պատճառով, Սորհրդային Միության այգեգործա-կան և վոչ մի շրջանում ներկայումս նման ձևով այգիներ չեն տնկում: Քառակուսի տնկվածքն ամենից հաճախ կիրառվում է այգիները բաժակի սիստեմով ձևավորելու և այն ցցերի (նեցուկ-ների) վրա մշակելու դեպքում: Տնկելու այս ձևը տարածված է Ղրիմի այգեգործական հին տնտեսություններում և Արևմտյան Յիվրոպայի այգեգործական վորոշ շրջաններում:

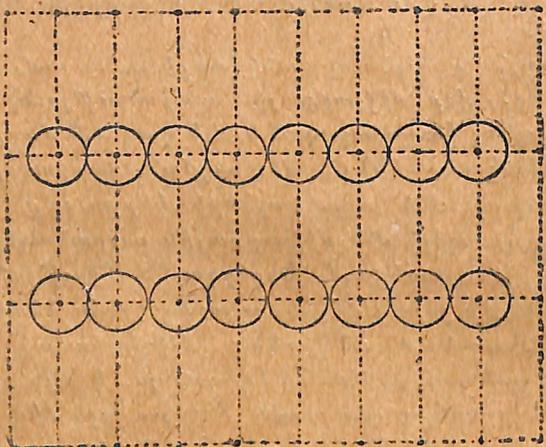
2. Ուղղանկյունի կարվածք (Նկ. 3).— Տնկելու այս ձևի դեպքում հարևան յերկու շարքի չորս վազից յուրաքանչյուրը գտնվում է ուղղանկյան անկյուններից մեկի գագաթին:

Այստեղ շարքերի մեջ թողած տարածությունը հավասար չե միջվազային տարածությանը և մեծ մասամբ առաջինն ավելի լայն է լինում, քան յերկրորդը, այսպես որինակ՝ հարավային Ֆրանսիայում շարքերի մեջ թողնում են 2 մետր 50 սմ., իսկ վազերի մեջ՝ 1 մետր կամ 1 մետր 10 սմ.: Մեղ մոտ, Սոր-հրդային Հայաստանում այգիները տնկում են շարք-շարքից 2,5 մետր, վազը-վազից 1,5—1,75 մետր հեռավորության վրա:

Բացառություն են կազմում այն այգիները, վորտեղ կիրառ-վում են ձևավորման Մերուզի (կամ այլ մշտական կորզոն) սիս-

տեժը, գետնատարած կորդոնը և այլն, վորոնք պահանջում են շարքերի մեջ վազերի համեմատաբար նոսր դասավորություն և շատ հաճախ վազը-վազից ավելի հեռու յե լինում, քան շարքը-շարքերից:

Ուղղանկյունի տնկվածքը, վորը շատ հաճախ անվանում են շարքային կամ շարքստունկ, կիրառվում է գլխավորապես այգիները լարերի վրա մշակելու դեպքում: Այս ձևի ամենամեծ առավելությունն այն է, վոր շարքամիջերի համեմատաբար լայն տարածությունը (2,25—2,5 մետր, անգամ ավելին) հնարավորություն է ստեղծում աշխատանքները դյուրությամբ մեքենայաց-



Նկ. 3. Ուղղանկյունի կորվածք

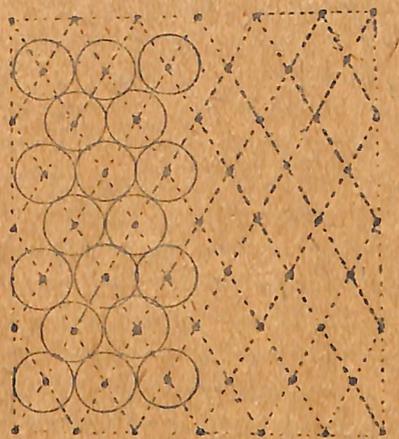
ման յենթարկելու. արդարև ուղղանկյունի ձևով տնկած այգիներում ախտանքների մեծ մասն արգեն մեքենայացված է:

Հիտարին միևնույն քանակությամբ վազ ունենալու դեպքում, այսինքն՝ յուրաքանչյուր վազին նույն տարածությամբ հող տրամադրվու համար ուղղանկյունի տնկվածքի դեպքում միջշարքային տարածությունը ընդհանրապես ավելի լայն է, քան քառակուսու դեպքում: Այս հանգամանքը հնարավորություն է տալիս այդու մեխանիզացիան ավելի հեշտությամբ գլուխ բերելու. Սակայն պետք է նկատի ունենալ և այն, վոր ուղղանկյունի ձևով տնկած այգիներում հարևան վազերի արմատներն ընդհանրապես շարքի մեջ ավելի շուտ են իրար հասնում, քան միջշարքային տարածության մեջ, վորի հետևանքով այգու ամբողջ հողի ոգտագործումն ավելի ուշ է տեղի ունենում, քան քառակուսու

դեպքում, անգամ յեթե արմատների աճեցողության թափը հավասար լինի քառակուսի ձևով տնկած վազերի արմատների աճեցողության թափին: Հողը նպատակահարմար կերպով ոգտագործելու և վազերը հետագայում համեմատաբար համաչափ զարգանալու համար, անհրաժեշտ է, վոր միջշարքային և միջվազային տարածությունների միջև յեղած տարբերությունը շատ մեծ չլինի: Ընդունված է համարել նույնը, յեթե Եսթամիջի յեվ միջվազային տարածությունների հարաբերությունը 1,5-ից բարձր չէ: Այսպես, յեթե շարքը-շարքից հեռավորությունը հավասար է 2 մետրի, իսկ վազը-վազից՝ 1 մետր 50 սմ., ապա դրանց հարաբերությունը հավասար է 1,3-ի ($2:1,5=1,3$), ուրմն տվյալ դեպքում տնկվածքն ունի տարածությունների նորմալ հարաբերություն, քանի վոր վերջինս 1,5-ից բարձր չէ: Այս հանգամանքի վրա յուրջ ուստորություն պետք է դարձնել յեվ աշխատել այդ հարաբերությունը նեղ չափից (1,5) չբարձրացնել:

Անդալիսի ժամանակ հնարավոր է ընտրություն կատարել միայն նույն շարքում յեղած հարևան յերկու վազից:

Խորհրդային Միության մեջ, վորպես այգի տնկելու հիմնական ձև, ընդունված է ուղղանկյունի տնկվածքը, և ներկայումս այգիները տնկում են բացառապես այդ ձևով, վորը միանգամայն համապատասխանում է սոցիալիստական այգեգործական խոշոր տնտեսությունների և հնարավորություն է ստեղծում լայն չափով կիրառելու լավագույն տեխնիկական միջոցներն ու ձևերը:



Նկ. 4. Շեղանկյունի (չախմատային) տնկվածք

3. Շեղանկյունի (ախմատային) սնկվածք (Նկ. 4).—Այստեղ ամեն մի շարքի վազն ընկած է հարևան շարքի յերկու վազի դիմաց, մեջտեղից, այ պես, վոր այդ յերեք վազը միասին կազմում են հավասարակողմ յեռանկյունի (այստեղից է, վոր յերբեմն յեռանկյունիներով տնկելու ձև են

անվանում-посадка треугольниками), կամ հարևան յերկու շարքի չորս վազը միասին՝ շեղանկյունի¹⁾ (սումբ):

Այս տնկվածքի դեպքում միջվազային տարածութունը մեծ է միջշարքայինից և դրանց հարաբերությունը, վորը հավասար է 1:0,866, կայուն է: Այսպես, յեթե հավասարակողմ յեռանկյունու մի կողմը հավասար է, դիցուք, 2 մետրի, ապա շարքերի մեջ յեղած տարածութունը հավասար կլինի 1,73 մետրի ($2^2 - 1 = 3$, $\sqrt{3} = 1,73$, Պյութագորասի թեորեմի հիման վրա), իսկ միջվազայինի²⁾ մետրը Շեղանկյունի տնկվածքի դեպքում վազերի արմատները հնարավորութուն ունեն անարգել և համաչափ ձևով գործվում է ուսցրոնալ կերպով: Բացի դրանից, անդալիսի համար հործվում է ուսցրոնալ կերպով: Բացի դրանից, անդալիսի համար հնարավորութուն ենք ստանում շրջապատող վեց վազից ընտրութուն անել: Վերջապես այդու մշակութունը հնարավոր է կատարել յերեք տարբեր ուղղությամբ, յեթե միայն այդում լարեր չեն անցկացնում: «Առավելութուններից» մեկն էլ, վորը գրականության մեջ միշտ մատնանշվում է, այն է, վոր պահպանելով միջվազային միևնույն տարածութունը, շեղանկյունի տնկվածքի դեպքում մի հեկտարի վրա ավելի շատ վազեր են տեղավորվում, քան քառակուսու դեպքում, այն է 1:0,866-ի հարաբերությամբ, այսինքն՝ յեթե շեղանկյունու դեպքում 1000 վազ ունենանք, քառակուսու դեպքում կունենանք 866: Դա, իհարկե, ճիշտ չէ, քանի վոր, ինչպես վերը պարզեցինք, շեղանկյունի տնկվածքի միջշարքային տարածութունն ավելի փոքր է, քան միջվազայինները, այլ խոսքով, մեկ վազի բռնած տարածութունն ավելի պակաս է, քան քառակուսու դեպքում, և այդ խտության հարբերութունը հավասար է, ինչպես ասացինք, 1:866-ի:

Այստեղից պարզ է, վոր վորքան խիտ տնկենք, այնքան շատ բույս կարող է տեղավորվել մեկ միավոր տարածության վրա: Յե՛վ ընդհակառակը՝ միջշարքային միևնույն տարածութունը պահպանելով, քառակուսու տնկվածքի դեպքում ավելի շատ վազ է տեղավորվում մեկ հեկտարի վրա, քան շեղանկյունու դեպքում և այդ հարաբերութունը հավասար է 1:0,866, այսինքն քառակուսու դեպքում յեթե ունենալու յենք 1000 վազ, շեղանկյունու դեպքում կունենանք 866 վազ:

1) Շեղանկյունի կոչվում է այն զուգահեռագիծը, վորի բոլոր կողմերը հավասար են և հանդիպակոց անկյուններից յերկուսը սուր են, յերկուսը՝ բութ:

Շեղանկյունի տնկվածքը գործնականում տարածված չէ՝ այն պարզ պատճառով, վոր այդինքը լարերի վրա մշակելու դեպքում, հնարավոր չի լինում աշխատանքները լայն շափով մեքենայացման յենթարկել: Բացի դրանից, այդ տնկելու ժամանակ, վազերի տեղերը համեմատաբար դժվար է փորոշել:

Խորհրդային Միության մեջ այդ ձևը չի կիրառվում:

Գործնականում յերբեմն տնկելու հիմնական ձևերից շեղվում են, վորը բացատրվում է այդտեղի քարքարոտ լինելով կամ նրա ուլյեֆի խիստ խայտաբղետությամբ:

Բացի տնկվածքի վերոհիշյալ ձևերից, շարքերը կարող են լինել՝

1) ուղղագիծ, յեքը նրանք սղիղ են և իրար զուգահեռ (նկ. 2,3,4).

2) զիգագահե, յերբ շարքերը դասավորված են բեկյալ գծերով (զիգագահեից) և նույնպես զուգահեռ են իրար:

3) կորագիծ, յերբ այդու շարքերը դասավորված են կոր գծերով և դարձյալ իրար զուգահեռ են:

Դրանցից ամենահարմարն ուղղագիծ ձևն է, վորը և ամենից շատ է տարածված, սակայն տեղի ուլյեֆից և այդու վրոտեղու պայմաններից յեղելով՝ յերբեմն շարքերը դասավորվում են նաև զիգագահե, և անգամ կորագիծային (տես այդու շարքերի ուղղութունը և յերկարութունը. էջ 21 և 24):

2. ՏՆԿԵԼՈՒ ԽՏՈՒԹՅՈՒՆԸ

Տնկելու խտութուն ասելով, հասկանում ենք, թե մեկ հեկտար այդում վորքան վազ ենք մշակելու: այլ խոսքով, այդու շարքերը և այդ շարքերում՝ վազերն իրարից ինչ հեռավորության վրա յեն գտնվում կամ յուրաքանչյուր վազ ինչ տարածության հող է բռնում: Տնկելու խտութունը ճշտությամբ վորոշելը չափազանց մեծ նշանակութուն ունի այդինքրի հետագա անցողության ու բերքատվության և աշխատանքները դյուրությամբ կատարելու համար: Այդու խտութունը, կախված լինելով մի շարք պայմաններից, տատանվում է բավական մեծ սահմաններում. կան վայրեր, ուր մեկ հեկտարի վրա մշակվող վազերի քանակը մի քանի տասնյակ հազարների յե հասնում, բայց կան և այնպիսի շրջաններ, ուր այդինքը շատ նոսր են տնկում՝ հեկտարի վրա մի քանի հարյուր վազ միայն:

Ստորև բերված աղյուսակը ցույց է տալիս մի քանի վայրերի այգիների խտությունը:

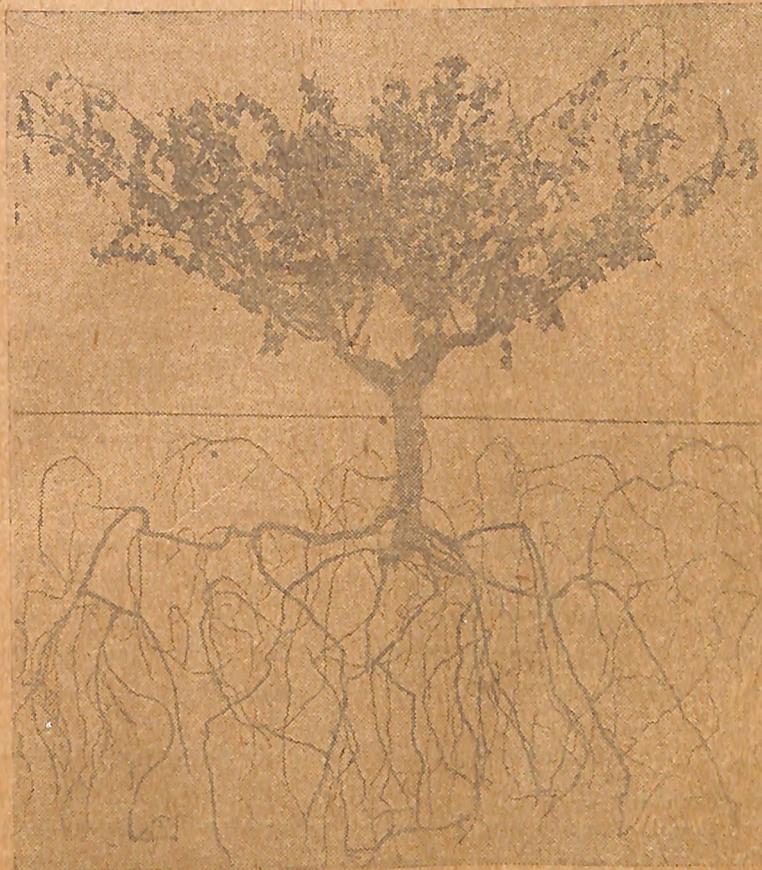
1 ԱՅԳԻՆԵՐԻ ԽՏՈՒԹՅՈՒՆՆ ԸՍՏ ԱՌԱՆՁԻՆ ՎԱՅՐԵՐԻ

№ ըստ կարգի	Վ Ա Յ Ի Ն Ե Ր	Վաղերի մեջ յեղած հեռավորությունը մետրերով	Մեկ հեկտարի վրա յեղած վազերի քանակը
1	Մողել	0,36	76729
2	Շամպայն	0,40	62500
3	Վազեզներ	0,50	40000
4	Բուրգունդիա	0,66	22801
5	Ջվիցերիա	0,70	21410
6	Բոժուլե	0,80	15625
7	Հունգարիա	1,00	10000
8	Ղրիմի հարավային մասը	1,00	10000
9	Մեզոկ	1,20	6889
10	Երո (շեղանկյունի անկվածք)	1,50	5200
11	Անգլուզիա	—	4695
12	Մաբսալա և երո (քառակուսի անկվածք)	1,50	4444
13	Բորգո (palus)	1,75	3600
14	Վոկլյուզ և երո	2,00	2500
15	Ալժիր	—	2500
16	Խորհրդային Հայաստան (թմբ. այգին)	—	1600—2000
17	Բեսարաբիա	—	600— 800
18	Թուրքմենստանի ԽՍՀ (հին այգիներ)	—	400— 800
19	Դոնի շրջան և Ասարախան	—	400— 800
20	Գեանառարած կորզոն (chaintres)	3,16	555

Ինչ՞ով բացատրել այն հանգամանքը, վոր մի տեղ այգիները անկում են շատ խիտ, անգամ ծայրաստիճան խիտ՝ հեկտարին մոտ 80 հազար (Մողել), իսկ մի այլ տեղ՝ շատ նոսր, ընդամենը 400—500 վազ միայն, և ընդհանրապես ինչ՞ով և պայմանավորված այգու խտությունը:

Այգու խտության վրա ազդում են մի շարք պայմաններ, վորոնք անհրաժեշտ է հաշվի առնել և ըստ այնմ վորոշել թե սովոր կոնկրետ վայրում այգին ինչ խտությամբ պետք է տնկել: Սակայն նախքան այդ պայմանների մասին խոսելն, անհրա-

ժեշտ է առաջին հերթին հիշել, վոր վաղի աճեցողությունը սերտ կերպով կախված է անկելու խտությունից: Բոլոր պայմանների հավասար լինելու դեպքում, վորչափ այգին խիտ է տնկած, այնքան յուրաքանչյուր վազի աճեցողությունը թույլ է այն պարզ պատճառով, վոր հողի միևնույն տարածությունն ոգտա-



Նկ. 5. Վազը յուր արմատային սխեմանով. վորն ազատ կերպով զարգացել է փուխր ու միատեսակ հողում (Ղլար):

դործվում է սովելի մեծ քանակությամբ բույսերի կողմից և դրա հետևանքով ամեն մի վազ հողից ստանում է համեմատաբար քիչ քանակությամբ սննդանյութ: Բացի դրանից, կողք-կողքի աճած վազերի արմատները խճճվելով իրար հետ, խանգարում են մի-

մյանց նորմալ անցողությունը: Ընդհակառակը, նոսր տնկած այգիներում, ամեն մի վազի տրամադրության տակ ընկնում և հողի ավելի մեծ տարածություն և նրա արմատները հնարավորություն են ստանում անարգել կերպով զարգանալու և հողային մեծ տարածությունից ոգտվելու, ուստի և վազն ուժեղ և աճում (նկ. 5): Իսկ միայնակ մշակած և ազատ կերպով զարգացած վազի անցողությունն առանձին ղեպքերում յերբեմն կարող և չափազանցության հասնել: Իրան իբրև ցայտուն որինակ կարող և ծառայել Սանտա Բարբարա (Կալիֆորնիա, Կարիբիտերի հոփտ) քաղաքի մոտ (11—12 կիլոմետր այդ քաղաքից հեռու) յեղած մի վազ, վորի մասին հիշատակում և Ֆրանսիացի գիտնական Վիլլան: Այդ վազը տնկված էր 1842 թվին. բունում էր զիծը հավասար էր 2,5 մետրի. 3 մետր բարձրության վրա բունը բաժանված էր 14 հիմնական ճյուղի. ամենահաստ ճյուղի շրջափակում էր 1 մետր 20 սանտիմետր: Վազի տակը վորպես հենարան էին տրված 65 սյուներ, վորոնց վրա տարածված էին նրա ճյուղերը: Այդ վազից 1895 թվին վրա տարածված էին 10 տոնն խաղող, չհաշված բերքահավաքից հավաքել են մոտ 10 տոնն խաղող, չհաշված բերքահավաքից առաջ և բերքահավաքի ընթացքում կերածը:

Այսպիսով տնկելու խտությունը մեր ձեռքին մի լավ միջոց է՝ այգու անցողությունը կանոնավորելու համար. խիտ տնկելով՝ թուլացնում ենք վազերի անցողությունը, նոսր տնկելով՝ ընդհակառակը, ուժեղացնում ենք:

Հիմա մի փոքր կանգ առնենք այն պայմանների վրա, վորոնք պետք է հաշվի առնել՝ այգի տնկելու խտությունը վորոշելու համար:

ա. Վազի սննդաուրյան ռեժիմը, վորի համար պետք է աշքի առաջ ունենալ՝

1. Այգու հողը. պարզ բան է, վոր աղքատ հողերում յուրաքանչյուր վազի տրամադրության տակ ավելի քիչ սննդաբար նյութ կա, քան հարուստ հողերում, հետևապես միևնույն աճեցողությունն ստանալու համար աղքատ հողում անհրաժեշտ կլինի ավելի նոսր տնկել, քան հարուստ հողերում: Սակայն մի վորոշ անցողության հասնելու համար, վազն աղքատ հողում ավելի յերկար ժամանակ կկորցնի, քան հարուստ հողում: Հետևապես միևնույն խտության ղեպքում հարուստ հողում նույն փոփոխակի վազերն ավելի շուտ կհասնեն հողի լիակատար ոգտագործ-

ման, քան աղաքար հողում, այսինքն՝ առաջին ղեպքում վազերն ավելի շուտ իրար կհասնեն, քան յերկրորդ ղեպքում, ուրեմն և առաջին ղեպքում այգին ավելի շուտ կհասնի լիակատար պաղաքերության, քան յերկրորդ ղեպքում: Վորպեսզի աղքատ հողում ևս հնարավոր լինի կարելիին չափ շուտ ոգտագործել այգու ամբողջ տարածությունը, անհրաժեշտ է այդտեղ համեմատաբար ավելի խիտ տնկել, քան հարուստ հողերում:

Նույն նկատառումներով առաջնորդվելով և հաշվի առնելով բերքատվության պայմանները, բերքի վորակն ու քանակը՝

2. Փուխր յեվ խոնավ հողերում.— Համեմատաբար ավելի նոսր են տնկում, քան պինդ կամ չոր հողերում:

3. Սեխտրեագրակառ դիրք.— Հյուսիսային խոնավ և համեմատաբար ցածր ջերմության պայմաններում այգիներն ընդհանրապես տնկում են ավելի խիտ, քան հարավային չոր և տաք վայրերում:

Կենսային շրջաններում այգին նմանապես ավելի խիտ են տնկում, քան հովիտներում և հարթավայրերում:

4. Վտոռոգումը.— Նույն այգեգործական շրջանների վտոռոգող վայրերում վազերն ընդհանրապես ավելի ուժեղ են աճում, քան անջրդի տեղերում. հետևաբար առաջին ղեպքում այգիները համեմատաբար ավելի նոսր են տնկում, քան յերկրորդ ղեպքում:

5. Փոփոխակը.— Միևնույն պայմաններում բոլոր փոփոխակները միատեսակ չեն աճում. կան փոփոխակներ, վորոնք ուժեղ են աճում, կան և այնպիսիները, վորոնք թույլ են աճում: Որինակ՝ Ղամարլվի շրջանում, մշակության միևնույն պայմաններում, մսխալին, խաչաբաշն ավելի ուժեղ են աճում, քան կախեթը կամ կարճ-մատը: Դալմայում, մսխալին ավելի ուժեղ է աճում, քան ասկյարին և այլն: Տվյալ պայմաններում ուժեղ աճող փոփոխակները պետք է համեմատաբար նոսր տնկել, քան թույլ աճողները: Այսպես որինակ՝ Ղամարլվի շրջանում մսխալին, խաչաբաշը կախեթից կամ կարճ-մատից ավելի նոսր պետք է տնկել:

Ցեթե այգու մշակությունը տարվում է ամերիկյան պատվաստակալներով, այդ ղեպքում պետք է նկատի ունենալ նաև պատվաստակալի անցողության պայմաններն, ինչպես նաև նրա պատվաստացվի վրա գործած ազդեցությունը:

բ. Յաղիքը.— Հայտնի չէ, վոր վորոշ շրջաններում, վորտեղ ձմռան ընթացքում սաստիկ սառնամանիքներ են լինում, այգիները թաղում են, ինչպես որինակ՝ մեզ մոտ Խորհրդային Հայաս-

տանում: Այս դեպքում արդեն, այգիները միջնաբային տարածութեան չափը վորոշելու համար, մի շարք պայմանների հետ միասին, հաշվի պիտի առնել նաև այգիները թաղելու հնարավորութիւնները: Անկախ մյուս պայմաններից՝ միջնաբային տարածութիւնն այն չափով պիտի վերցնել, վոր այգին թաղելու համար հնարավոր լինի հարեան յերկու շարքերի միջեց բավարար չափով հող վերցնել:

գ. Արտադրական պրոցեսների մեքենայացումը.—Այգեգործութեան մեքենայացումը պահանջում է այգու միջնաբային տարածութեան լայնացում, վորպեսզի հնարավոր լինի ավելի մեծ տրակտորներ ու մեքենաներ գործի դնել: Նման տրակտորների կիրառումը պահանջում է, վոր միջնաբային տարածութիւնը 2,25 մետրից պակաս չլինի: Սակայն այն դեպքում, յերբ այգին տնկելու յեն խիստ քարքարոտ հողերում, կամ բավական ուժեղ թեքութիւն ունեցող լանջերի վրա, վորտեղ այգու մեքենայացումը սահմանափակվում է փոքր տրակտորների և մեքենաների կիրառմամբ, միջնաբային տարածութիւնը կարելի յն համեմատաբար փոքր վերցնել:

դ. Անվավորումն սիստեմ.—Մշակութեան միևնույն պայմաններում ձևավորման տարբեր սիստեմները պահանջում են տարբեր խտութիւն: Այսպես որինակ՝ նույնը չէ, թե այգին ձևավորված է հազընավի, Մերուզի սիստեմերով, դեռնատարած կորդոնի ձևով, թե «Գլուխիոյ» կամ բոժակի սիստեմով: Առաջին դեպքում այգին պետք է նոսր տնկել, յերկրորդ դեպքում՝ խիտ: Իրըն որենք, կարելի յն ընդունել հետևյալ դրութիւնը՝ ձևավորման այն սիստեմները, վորոնք նպաստում են վաղի ընդհանուր հարիտուսի լայնացմանը, ծավալի բարձրացմանը, պահանջում են համեմատաբար վաղերի նոսր դասավորութիւն, և ընդհակառակը՝ խիտ պետք է տնկել այն սիստեմների դեպքում, վորոնք ընդհանրապես փոքրացնում են վաղի ծավալը, հարիտուսը:

յ. Տնկելու կտրք.—Տնկելու խտութիւնը կախված է նաև տնկելու կարգից: Նախ և առաջ՝ այգին միջնակյալ կուլտուրաների հետ մշակելու դեպքում, ավելի նոսր պետք է տնկել, քան այն դեպքում, յերբ այգու վողջ տարածութիւնն զբաղեցված է լինելու միայն վաղերով: Այնուհետև հաշվի պիտի առնել ուղղանկյունի, քառակուսի, թե շեղանկյունի ձևով է տնկվելու այգին, քանի վոր զրա հետևանքով վորոշ չափով փոխվում է թե շարքերի, թե վաղերի դասավորութիւնը, հետևապես և տնկելու խտութիւնը:

11-241929

գ. Այգեգործութեան ուղղութիւնը.—Ստույթյան վորոշիչ է նաև այգեգործութեան ուղղութիւնը: Բանն այն է, վոր այգեգործութեան տարբեր ուղղութիւնը պահանջում է և տարբեր վորակի խաղող: Այսպես որինակ՝ յեթե ավելի շրջանի ուղղութիւնը բարձր վորակի լիքյորացին և թունդ գինիներ արտադրելն է, ապա խաղողը պետք է շատ քաղցր լինի, և չափավոր թթվութիւն պարունակի. ընդհակառակն, յեթե արտադրելու յեն սեղանի թեթե գինիներ, կամ կոնյակ, խաղողը համեմատաբար շաքարով ազատ և թթուններով հարուստ պետք է լինի: Յե՛վ վորովհետև խաղողի վորակը, մի շարք պայմաններից բացի, կախված է նաև վաղի անցողութիւնից, իսկ վերջինիս վրա, ինչպես տեսանք, մեծ չափով ազդում է այգու խտութիւնը, հետևաբար մշակութեան միևնույն պայմաններում տարբեր վորակի բերք ստանալու համար, այգու խտութիւնը վորոշելիս, տարբեր մոտեցում պետք է ունենալ: Այդ վորոշելու համար, նախ պետք է հաշվի առնել փոփոխակը և ապա ավելի շրջանի փորձը՝ այգու խտութեան և բերքի վորակի մեջ յեղած հարաբերութեան վերաբերյալ:

Ինքնին հասկանալի յն, վոր վերը նշած պայմանների քննարկութեամբ, մենք չսպասեցինք այն բոլոր հանգամանքները, վորոնք այս կամ այն չափով այգու խտութեան վորոշիչ են հանդիսանում: Այստեղ մենք աշխատեցինք ցուցաբերել դրանցից գլխավորները միայն:

Այգու խտութիւնը ճշտութեամբ վորոշելու համար, անհրաժեշտ է վերը բերած պայմանների հետ միասին հաշվի առնել նաև ավելի վայրի այդ ուղղութեամբ ունեցած զբաղվոր փորձը, և գիտահետազոտական փորձնական ձեռնարկութիւնների դիտողութիւններն ու ավյայները:

Մեզ մոտ, Խորհրդային Հայաստանում (այգեգործակ նարդունաբերական գոտու շրջանները) Հողօրկովմատի զբոյժմամբ տնկելու խտութիւնը հավասար է—ուժեղ փոփոխակներին համար շորքը շարքից 2,5 մետր, վաղը-վաղից 1,75 մետր. (հեկտարին 2285 վաղ). միջակ և թույլ աճող փոփոխակներին համար՝ շարքը շարքից 2,5 մետր, իսկ վաղը-վաղից 1,5 մետր. (հեկտարին 2666 վաղ): Ներկայումս հենց այդ խտութեամբ ել տնկում են մեր այգիները:

Ընդհանրապես Խորհրդային Միութեան մեջ, այգու արտադրական պրոցեսների մեքենայացումն ապահովելու համար, շարքերի մեջ ընդունված է թողնել 2,25—2,5 մետր տարածութիւն:



նից վոչ պակաս՝ բացառութեամբ խիստ թեք լանջերի պայմաններին, վորտեղ այդ տարածութիւնը հնարավոր է պակասեցնել՝ հասցնելով մինչև 1,5 մետրի:

Արտադրական լայն վորձերի և գիտահետազոտական աշխատանքների արդյունքների հիման վրա, ներկայումս արդեն ազատացված է, վոր յեթե պակասեցնում ենք այդու խտութիւնը, կամ ինչպես ընդունված է ասել, բարձրացնում ենք յուրաքանչյուր վազի սնման մակերևութը-հասցնելով այն վորոչ սահմանի, և յեթե դրա հետ միասին համապատասխան փոփոխութեան ենք յենթարկում ազրոձեռնարկումների կիրառման ձևերը, ապա վորպես հետևանք զգալի չափով բարձրանում է այգիների բերքատվութիւնը և իջնում է արտադրանքի ինքնարժեքը: Հետևապես, այն կարծիքը, թե միևնույն պայմաններում խիտ տնկված այգիներն ավելի բարձր բերք են տալիս, քան նոսր տնկվածները, իհարկե ճիշտ չէ: Անհրաժեշտ է շեշտել միայն, վոր նոսր տնկած այգիները լրակատար պողպաբերութեան շրջանին համեմատաբար ավելի ուշ են հասնում, քան խիտ տնկվածները:

Մեկ հեկտար այգու վազերի (տնկիների) քանակը վորոչելու համար, պետք է միջարքային և միջվազային տարածութիւններն արտահայտել մետրերով, ստացված թվերն իրար հետ բազմապատկել և ապա 10000 (մեկ հեկտարը հավասար է 10000 քառակուսի մետրի) բաժանել ստացված արտադրյալի (բազմապատկումից ստացված թիվը, վոր այստեղ քառակուսի մետրերով է արտահայտված) վրա: Այսպես որինակ՝ յեթե միջարքային տարածութիւնը 2,25 մետր է, միջվազայինը՝ 1,5 մետր, մեկ հեկտարի վրա վազերի քանակը հավասար կլինի՝ 1) $2,25 \times 1,5 = 3,375$ քառակուսի մետր. 2) $10000:3,375 = 2962$:

Նման հաշիվները հեշտացնելու և թվաբանական վորոչ գործողութիւններէջ խուսափելու համար, ստորև տալիս ենք այգիների խտութեան աղյուսակն, ուր ցույց է տված վազերի քանակը՝ մեկ հեկտար տարածութեան համար տարբեր խտութեան գեղքում:

II. ԱՅԳԻՆԵՐԻ ԽՏՈՒՅՅԱՆ ԱՂՅՈՒՍԱԿ

Վազերի մեջ յեղած հեռավորութիւնը մետրերով	Միջարքային տարածութիւնը մետրերով						
	1,50	1,75	2,00	2,25	2,50	2,75	3,00
1,00	6666	5714	5000	4444	4000	3636	3333
1,10	6060	5194	4545	4040	3636	3305	3030
1,20	5555	4762	4166	3703	3333	3030	2777
1,25	5333	4571	4000	3555	3200	2909	2666
1,30	5128	4395	3846	3418	3076	2797	2564
1,40	4761	4081	3575	3174	2857	2597	2331
1,50	4444	3809	3333	2962	2666	2424	2222
1,60	4166	3571	3125	2777	2500	2272	2083
1,70	3921	3361	2941	2614	2353	2139	1960
1,75	3809	3265	2857	2539	2285	2077	1904
1,80	3703	3174	2777	2469	2222	2020	1851
1,90	3508	3037	2631	2339	2105	1913	1754
2,00	3333	2857	2500	2222	2000	1818	1666
2,10	3174	2721	2381	2116	1904	1731	1587
2,20	3030	2597	2272	2020	1818	1652	1515
2,25	2962	2539	2222	1975	1777	1616	1481
2,30	2898	2484	2174	1932	1739	1581	1449
2,40	2777	2381	2083	1851	1666	1515	1388
2,50	2666	2285	2000	1777	1600	1454	1333
2,60	2564	2197	1923	1709	1538	1398	1282
2,70	2469	2116	1851	1646	1481	1346	1234
2,75	2424	2077	1818	1616	1454	1322	1212
2,80	2380	2040	1785	1587	1428	1298	1190
2,90	2298	1970	1724	1532	1379	1254	1149
3,00	2222	1904	1666	1481	1333	1212	1111

3. ՏՆԿԵԼՈՒ ԽՈՐՈՒՅՑՈՒՆԸ

Այգի տնկելու խորութեան ճիշտ սահմանումը վճարական նշանակութիւն ունի տնկվելիք թէ արմատակալածները (շրջակ կամ պատվաստ), թէ կտրոնները հաջողութեամբ կ'աչելու և հետագայում կանոնավոր դարգանալու համար, վորովհետև տնկանյութի արմատակալման և արմատային սխտեմի հետագա զարգացման համար պահանջվող անհրաժեշտ ջերմութիւնը, խոնաքութիւնը, ոգը և սննդանյութերը տարբեր պայմաններում հողի վրայ խորութեան վրա յեն գտնվում: Այս անասակետից այգի տարբեր խորութեան վրա յեն գտնվում: Այս անասակետից այգի տնկելու օպտիմում խորութիւնը վորոշելու համար, անհրաժեշտ է հաշվի առնել այն պայմանները, վորոնք ազդում են նշած ֆակտորները (ջերմութիւնը, խոնաքութիւնը, ոգը, սննդանյութերը) հողում խորը կամ սաղը լինելու, ինչպես և ընդհանրապես տնկելիքի դարգացման վրա: Յեւ վորովհետև այգի տնկելուց առաջ հողը նախորդ համապատասխան խորութեամբ կանոնավոր հիմնաշրջման է յենթարկվում¹⁾, ուստի նման հողը տնկիւնների կ'աչելու և զարգացման համար յուր վողջ խորութեան վրա (հիմնաշրջման խորութեան չափի) բավարար քանակութեամբ ոգ և սննդանյութեր է պարունակում (յեթե հողը շատ է աղքատ՝ պարանյութեր է պարունակում (յեթե հողը շատ է խոնավ, գրեթե միջոցով չորացնում են), հետևապես տնկելու խորութիւնը վորոշելու համար ոգը և սննդանյութերն այնքան նշանակութիւն չունեն, վորքան հողի և ոգի ջերմութիւնը և խոնավութիւնը: Յեւ վորովհետև ջերմութեան և խոնավութեան չափը տարբեր տեղերում տարբեր է, ուստի և այգի տնկելու խորութիւնը վորոշելու համար հաշվի պիտի առնել տվյալ տեղի կլիմայական և հողային կոնկրետ պայմանները: Իբրև կանոն՝ կարելի է ընդունել հետևյալ զրութիւնը—հարավային բարձր ջերմութեան և սաղիվ խոնավութեան պայմաններում, այգիները տնկում են խորը, մոտ 40—50 սանտիմետր խորութեամբ, վորպեսզի տնկիւնների արմատները զարգանան հողի ավելի խոր շերտերում, վորտեղ համեմատաբար բավարար քանակութեամբ ջերմութիւն և խոնավութիւն կա, մինչդեռ նույն այգ պայմաններում, սաղը տնկելու գեպտում, տնկիւնների արմատները հողի վերին շերտերի սակավ խոնավութիւնից կտրող են հեշտութեամբ վշտանալ:

1) Հողի հիմնաշրջելու խորութիւնը վորոշելու համար մի շարք այլ պայմաններ է կառնել, հաշվի յեն առնում նաև, թէ այգ տեղ այգին ինչ խորութեամբ պեղել է տնկել:

Բացառիկ գեպտերում, յեթե հողի խոնավութիւնը գտնվում է բավական խորը և պայմանավորված է մեծ մասամբ ստորերկրյա ջրերով, և վնչ մթնոլորտային տեղումներով (Ուզբեկստան, Ափշերոնի ավազները և այլն), այգիները տնկում են ևլ ավելի խորը, 50—60 սանտիմետրից վող պակաս խորութեան վրա: Նմանապես շատ շոգ և լեռնային վորոշ շրջաններում, վորտեղ հողը չափազանց խիստ է տաքանում և բավական մեծ խորութեան վրա չորանում (ինչպես որինակ՝ Խտալիայում՝ Վեզովի լանջերը), այգին, վորպես բացառութիւն, տնկում են ծայրաստիճան խորը (1—1,5 մետր խորութեամբ):

Հյուսիսային ցածր ջերմութեան և առատ խոնավութեան պայմաններում, վորտեղ հողի վերին շերտերը պարունակում են ավելի շատ ջերմութիւն և համեմատաբար պակաս խոնավութիւն, քան ներքին շերտերը, վորոնք չափազանց խոնավ լինելով հանդերձ, պակաս ջերմութիւն են պարունակում, այգիները տնկում են համեմատաբար սաղը, մոտ 25—30 սմ. խորութեան վրա, շատ խոնավ պայմաններում նույնիսկ ավելի պակաս



Նկ. 6. Հատուկ թորի միջոցով կտրելի սաղը տնկելու
Նկ. 7. Կտրելի տնկելու սաղը սանդակի (փոսի) մեջ

Վերջին գեպտում կտրոնները տնկում են թեք կամ պտակած զրութեամբ (նկ. 6 և 7):

Անկախ այգ բոլորից, հարավային շրջաններում, մշակութեան միևնույն պայմաններում, կտրոններն ընդհանրապես ավելի խոր են տնկում, քան արմատակալածները. վորտեղ ոգը շրջաններում բոլոր մյուս պայմանների հավասար լինելու գեպտում այգիները համեմատաբար սաղը են տնկում, քան անջրգի տեղերում: Վերջին գեպտում նշանակութիւն ունի նաև տնկելու ժամանակը—զարնան ուղ տնկելու գեպտում, հիմնաշրջված հողը բավական մեծ խորութեան վրա չորացած է լինում, հետևապես

անկիները խոնավությամբ ապահովելու համար, անհրաժեշտ է համեմատաբար ավելի խոր տնկել:

Տնկելու խորությունը վորոշելու համար հաշվի պիտի առնել տվյալ վայրի բազմամյա փորձերն, ինչպես և գիտահետազոտական փորձնական ձեռնարկությունների այդ ուղղությամբ կատարած փորձերի արդյունքները:

Մեզ մոտ, Խորհրդային Հայաստանում այգիները տնկում են՝ կտրոնները մոտավորապես 45—50 սմ., արմատակալածները՝ 40 սանտիմետր խորության վրա: Պարզ է, վոր այգի տնկելու խորության վերաբերյալ միատեսակ նորմա վորոշել չի կարելի վոչ թե շրջանի, այլ նույնիսկ վորևե խորհրդային անտեսություն կամ թե շրջանի, այլ նույնիսկ վորևե խորհրդային անտեսություն կամ թե հողատեսությունների բոլոր հողերի համար: Անհրաժեշտ է ամեն կողմնատեսությունների բոլոր հողերի համար: Անհրաժեշտ է ամեն անգամ և բոլոր դեպքերում հաշվի առնել կոնկրետ պայմանները և ըստ այնմ վորոշել այգի տնկելու խորությունը:

ՀՄՆՀ Հողօգտագործատի Մյգեգործական փորձնական գոնակ կայանը (Յերևան, I խորհրդային անտեսություն, նախկին Սարգսյան այգի) աշխատանքներ է տանում, արտադրական լայն փորձերի միջոցով մեր պայմանների համար այգի տնկելու ոպտիմում խորությունը պարզելու վերաբերյալ: Պետք է հուսալ, վոր մոտ ապագայում դրած խնդիրը յուր արժանի լուծումը կատանա:

4. ՇԱՐՔԵՐԻ ՈՒՂՂՈՒԹՅՈՒՆ

Տնկելուց առաջ անհրաժեշտ է վորոշել այգու շարքերի ուղղությունը: Իրա համար պետք է հաշվի առնել տվյալ տեղի կոնկրետ պայմանները և, այդ պայմաններից յեղնելով, շարքերին այս կամ այն ուղղությունը տալ:

Անօրդի պայմաններում, մանավանդ հարթ տեղերում, շարքերի ուղղությունը վորոշելն առանձին դժվարություն չի ներկայացնում: Այս դեպքում շարքերը դասավորում են տվյալ վայրում տիրող քամիների ուղղությամբ, վորպեսզի քամին շարքերի միջով անցնի և վազերին քիսս չպատճառի: Իսկ այնպեղ, ուր ուժեղ քամիներ չեն լինում, շարքերին ընդհանրապես հյուսիսից հարավ ուղղություն են տալիս, վորի շնորհիվ վազերի յերկու կողմերն էլ որվա ընթացքում համեմատաբար համաչափ լույս ու ջերմություն են ստանում. արևի թե առավոտյան, թե յերեկոյան ճառագայթները նպատակահարմար ձևով են ոգտագործ-

վում: Սակայն այգեգործական շրջաններին ծայրահեղ հարավում շարքերի նման ուղղություն դեպքում, այգու հողի արագ չորացման հետևանքով, վազերը հեշտությամբ կարող են արևահարություն յենթարկվել, ուստի այդտեղ շարքերին տալիս են արևելքից-արևմուտք ուղղությունը:

Ինքնըստինքյան հասկանալի յե դառնում, վոր նշած պայմաններում շեղանկյունի տնկվածքի դեպքում, յեթե վազերը լարերի վրա չեն բարձրացնելու, շարքերի ուղղությունը ընտրությունը առանձին նշանակություն չունի և շարքերը մեծ հաջողությամբ կարող ենք դասավորել թե այս, թե այն ուղղությամբ:

Անջրդի պայմաններում, բաց լանջերի վրա, անկախ այդ բոլորից, շարքերը պետք է դասավորել լանջի թեքություն ուղղահայաց ձևով, նայն վորպեսզի այգու հողը անձրևներից չվորողվի և վազերի ըններն ու արմատները չմերկանան, յերկրորդ վորպեսզի հողի մշակությունը հեշտությամբ կատարվի: Հիրավի, յեթե շարքերի ուղղությունը լանջերի թեքությամբ գնա, ապա հողը մշակելու դեպքում թեև գութանը վերևից ներքև հեշտությամբ կգնա, բայց ներքևից վերև շատ կդժվարանա, անհրաժեշտ կլինի ավելի մեծ ուժ գործադրել (մեծ տրակտոր): Ձեռքով աշխատանք կատարելու դեպքում ևս, յեթե փորելը վերևից սկսվի, բանվորը շատ պիտի դժվարանա ներքևից վերև հողն ածելու ժամանակ, իսկ աշխատանքը ներքևից սկսվելու դեպքում, վերևի հողը պիտի հավաքվի ներքևում, վորի հետևանքով վազերի արմատները պիտի մերկանան:

Սակայն յեթե լանջը շատ է թեք և հողի մշակությունը տարվում է բեռնորդի (лебеда) միջոցով (կանատների ոգնություն, обработка машинами канатной системы), այդ դեպքում շարքերը պետք է դասավորել լանջի թեքություն ուղղությամբ, յեթե միայն հեղեղման վտանգ չկա:

Այսպիսով, անջրդի պայմաններում, թե լանջերի վրա թե թեք ու խորդուրորդ տեղերում շարքերի ուղղությունը վորոշելիս, հաշվի պիտի առնել այգու հողը վորոգումներից պաշտպանելու և աշխատանքները մեքենայացման յենթարկելու հնարավորությունները:

Բացի դրանից՝ հաշվի պիտի առնել նաև տվյալ հողամասի, կվարտալի ձևակերպությունը (конфигурация). յեթե հողակտորն անկանոն ձևակերպություն ունի, այդ դեպքում շարքերի ուղղությունը ընտրելիս, պետք է աշխատել, վոր շատ կարճ շարքեր չտեսցվեն և կարելիին չափ ապահովել շարքերի անհրաժեշտ միորինակ յերկարությունը (տես շարքերի յերկարությունը, էջ 24):

Վ. Ուղղվող քոթաններում շարքերի ուղղությունը վորոշում

են՝ յերևելով այգիները վոռողելու պայմաններին և հնարավորութիւնները: Համենայն դեպս շարքերն այնպես պետք է դասավորված լինեն, վոր այգու կանոնավոր վոռողումը միանգամայն ապահովված լինի: Նշանակում է, թէ շարքերն այնպիսի ուղղութիւն պիտի ունենան, վոր ջուրը շարքերէ մեջ հեշտութեամբ, բայց հանգարտ ու համաչափ հոսի, հողը չվողողի և հեշտ թափանցի հողի մեջ: Բացի դրանից՝ ջուրը նվազագույն չափով ծախսվի: Ջուրը շարքերի մեջ արագ հոսելու դեպքում, լավ չի ծծվում հողի մեջ, հողն անհրաժեշտ չափով չի խոնավանում և բացի դրանից հեշտութեամբ է վողողվում: Ընդհակառակն՝ ջուրը շատ դանդաղ հոսելու դեպքում, հողը չափից ավելի յի խոնավանում, մանավանդ շարքերի ակունքային մասերը: Ջուրը հեշտութեամբ է լճանում և բացի դրանից նա խնայողաբար չի ծախսվում: Ջրի թէ արող, թէ շատ դանդաղ հոսելու հետևանքն այն է լինում, վոր վաղերը նորմալ չեն աճում և շատ սակավ բերք են տալիս, վորոչ զեպքերում անգամ նրանք վաղաժամ փչանում են: Այս տեսակետից շարքերին պետք է տալ այնպիսի ուղղութիւն, վոր ջուրը նրանց մեջ վորոչ արագութեամբ հոսի, և քանի վոր ջրի հոսելու արագութիւնը մեծապես կախված է շարքերի թեքութիւնից, հետևապես այգու շարքերը վորոչ թեքութիւն պիտի ունենան, վորպիսի թեքութեան սահմանումը, մի շարք այլ պայմաններից զատ, կախված է նաև այգու հողից: Վորքան այգու հողը պինդ է և ծանր, և վորքան նա դժվարութեամբ է ջուր ծծում, այնքան շարքերի թեքութիւնը համեմատաբար փոքր պիտի լինի, վորպեսզի ջուրը դանդաղ հոսի և ժամանակ ունենա հողի մեջ ծծվելու: Անկախ դրանից՝ թեթև ավազահողերում շարքերը նմանապես շատ չնչին թեքութիւն պիտի ունենան, վոր ջրելուց ավազը չվողողվի: Բարձրադաս տեղերում, վորտեղ ջուրը հեշտութեամբ է ներծծվում հողի մեջ և վորտեղ հողը համեմատաբար դժվարութեամբ է վողողվում, շարքերին կարելի յի տալ ավելի մեծ թեքութիւն: Այս բոլորից յերևելով, շարքերի թեքութիւնը կարելի յի ընդունել՝ 0,002 մինչև 0,004, բացառիկ դեպքերում մինչև 0,008, այն ել խիստ խայտարակտ աւելիքի դեպքում միայն: Այդ նշանակում է վոր, յեթե շարքի յերկարութիւնը հավասար է 100 մետրի, ապա նրա ակունքային մասը կարող է բարձր լինել շարքի մյուս (ցածի) մասից 20—40 սանտիմետր և բացառիկ դեպքում 80 սանտիմետր: Այգու շարքերի թեքութեան նման սահմանումը շատ կարևոր է, մանավանդ Թորրիզային Հայաստանի հողային պայմաններում, վորտեղ շարքերի ուղղու-

թիւնը վորոշվում է գլխավորապես վոռողելու պայմաններից յերևելով:

Կարելի է հիշել, վոր նույն թեքութեամբ չափերը պե՛տ է պահպանել Եսթոնի վտղ յերկարութեամբ յեղ վոչ թէ միայն ծայրերի մասերի համար:

Յեթե այգին տնկելու յենք համեմատաբար հարթ տեղում, շարքերի ուղղութիւնը հեշտ է վորոշել, մինչդեռ լանջերի վրա, կամ խիստ խայտարակտ աւելիք ունեցող հողերում, շարքերի ուղղութիւնը նշած թեքութեան սահմաններում ըստական դժվար է վորոշել և այդ պարծը պետք է հանձնարարել հմուտ մեխանիկա-տորներին, վորոնք յերկարաբաշխական նուրբ գործիքներին միջոցով տեղի ագրոպերսոնալի հետ միասին կարողանան այդ վերին աստիճանի կարևոր գործը հաջողութեամբ կատարել:

Խիստ թեքութիւն ունեցող վայրերում հաճախ ստացվում են զիգագաձև շարքեր, անգամ կորագիծ շարքեր:

Ընդհանրապես պետք է աշխատել կարելիին չափ ուղղագիծ շարքեր ունենալ, վորովհետև այդ պեպքում հնարավոր է լինում այգու աշխատանքը լայն չափերով մեքենայացման յենթարկել և մեքենաներն ավելի արդյունավետ ոգտագործել: Բացի դրանից, շարքերի ուղղութիւնը վորոշելիս, պետք է աշխատել միևնույն միջնաբային տարածութիւնը պահպանել՝ վոչ միայն հարևան նույն յերկու շարքերի վող յերկարութեան վրա, այլև նույն հողակտորի բոլոր շարքերի համար: Ուշագրութիւն պետք է դարձնել, վոր հնարավորութեան սահմաններում, ավալ հողակտորի շարքերը հարևան հողակտորի շարքերի ուղղութեանը համապատասխան են նրանց շարունակութիւնը կազմեն, վորով հնարավորութիւն կստեղծվի այգու աշխատանքները ավելի ապրիտնալ ձևով կատարելու:

5. ՇԱՐՔԵՐԻ ՅԵՐԿԱՐՈՒԹՅՈՒՆԸ

Շարքերի ուղղութիւնը վորոշելու հետ միասին, պետք է պարզել նաև նրանց յերկարութիւնը: Առաջին հերթին պիտի աշխատել, վոր այգու բոլոր շարքերն ունենան միևնույն յերկարութիւնը: Այս հանգամանքը մի շարք առավելութիւններ ունենալուց բացի, զգալի չափով հեշտացնում է նաև շարքերի տեղերը վորոշելը, այգու աշխատանքների կազմակերպումը և հաշվառումը: Բացառութիւն կարող են կազմել խիստ խայտարակտ աւելիք ունեցող

տեղերը, վորտեղ կամ վոռոգելու հնարավորութիւննից, կամ հողակտորի անկանոն ձևակերպութիւննից յերկրով, յերրեմն շարքերին տալիս են տարբեր յերկարութիւն, այսպես որինակ՝ նույն հողամասում 100 մետրանոց շարքերի հետ միասին պատահում են նաև պակաս (մինչև 50 մետր), անգամ շատ պակաս (մինչև 10 մետր) յերկարութեան շարքեր:

Այգու շարքերի յերկարութեան չափը վորոշելու համար, անհրաժեշտ է հաշվի առնել՝

1. այգետեղի ուղիքը և նրա ձևակերպութիւնը.
2. այգու մեքենայացումը, մեքենաները նպատակահարմար ձևով ոգտագործելու հնարավորութիւնները.

3. ձեռքի աշխատանքները գյուրութեամբ կատարելու պայմանները.

իսկ այգեգործական վոռոգվող շրջաններում նաև՝

4. այգու կանոնավոր վոռոգումը, վոռոգելու ձևերը և ջուրը խնայողաբար ծախսելու անհրաժեշտութիւնը:

Նայելով, թե յուրաքանչյուր կոնկրետ դեպքում նշած պայմաններից իր նշանակութեամբ վորն է առաջնակարգ հանդիսանում, ըստ այնմ էլ շարքերի յերկարութեան չափը վորոշելիս, պետք է այն հարմարեցնել հենց այդ պայմանին, աշխատելով միևնույն ժամանակ, հնարավորութեան սահմաններում, հաշվի առնել նաև հիշյալ ֆակտորներից մնացածները:

Այգետեղի ուղիքից յերկրով, պետք է աշխատել շարքերի այնպիսի յերկարութեան սահմանել, վոր նախ՝ կարելիին չափ, ինչպես արդեն ասել ենք, այգու բոլոր շարքերը միևնույն յերկարութեանն ունենան և յերկրորդ՝ հաշվի առնել վերը նշած մյուս պայմանները:

Այգու աշխատանքները մեքենայացման յենթարկելու, ինչպես և մեքենաները նպատակահարմար ձևով ոգտագործելու տեսակետից, ինքնին հասկանալի չէ, վոր վորոշ սահմաններում, վորքան այգու շարքերը յերկար լինեն, այնքան լավ: Սակայն հաշվի առնելով այդու կատարվելիք ձեռքի մի շարք աշխատանքները, ինչպես որինակ՝ բերքահավաքը, բերքը շարքամիջրից ճանապարհների վրա հանելը, վոռոգումը և այլն, անհրաժեշտ է լինում սահմանափակել շարքերի յերկարութեան այն չափով, վոր հնարավորութեան ունենանք մի կողմից մեքենաները համեմատաբար նպատակահարմար ձևով ոգտագործելու, մյուս կողմից՝ ձեռքի աշխատանքները գյուրութեամբ կատարելու:

Այդ տեսակետից յերկրով, Խորհրդային Միութեան այգեգործական շրջաններում ընդունված է այգու շարքերին տալ 100 մետր յերկարութեան: Պարզ է, վոր առաջադրած շարքերի յերկարութեան չափը (100 մետր) առանձին դեպքերում, նայած տեղի կոնկրետ պայմաններին, կարող է վորոշ փոփոխութիւններ յենթարկվել: Մասնավորապես վոռոգվող շրջաններում, այգիները վոռոգելու դեպքում, շարքերի յերկարութեանը պետք է ապահովի այգու միանգամայն կանոնավոր վոռոգումն, այսինքն վազերը հավասարչափ ջուր ստանալու, ինչպես և ջուրը վոռոգման ընթացքում խնայողաբար ծախսելու հնարավորութեանը:

Շարքերին սահմարտ 100 մետր յերկարութեան տալը, ինչպես ասացինք, հեշտացնում է նաև այգու աշխատանքների հաշվառումը: Այսպես որինակ՝ յեթե մի բերդադ մշակել է 14 շարք և յեթե միջարքային տարածութեանը 2,25 մետր է, ապա այդ բերդադի կատարած աշխատանքը հավասար է՝ $2,25 \times 14 \times 100 = 3150$ քառակուսի մետրի, այսինքն միջարքային տարածութեանը (արտահայտած մետրերով) բազմապատկած շարքերի քանակով և ապա 100-ով: Այդ հաշվառումը հեշտացնելու նպատակով ստորև տալիս ենք III աղյուսակը, վորի ողնութեամբ, առանց թվաբանական գործողութիւններ կատարելու անգամ, կարելի չէ վորոշել մշակած շարքերի տարածութեան չափը:

III. ՄԱՐՅՈՒՐ ՄԵՏՐ ՅԵՐԿԱՐՈՒԹՅՈՒՆ ՈՒՆԵՑՈՂ ՇԱՐՔԵՐԻ ՎԵՐԱՄՈՒՄԸ ՀԵՎՏԱՐ
ՆԵՐԻ ՑԵՎ ՔԱՌԱԿՈՒՄԻ ՄԵՏՐԵՐԻ ՑԱՐՔԵՐ ՄԻՋՇԱՐՔԱՑԻՆ ԼԱՅՆՈՒԹՅԱՆ ԴԵՊՔՈՒՄ

Շարքերի քանակը	Միջարքային տարածությունը մետրերով									
	2,00		2,25		2,50		2,75		3,00	
	Հեղ.՝	Քառ.մետր	Հեղ.՝	Քառ.մետր	Հեղ.՝	Քառ.մետր	Հեղ.՝	Քառ.մետր	Հեղ.՝	Քառ.մետր
1	—	200	—	225	—	250	—	275	—	300
2	—	400	—	450	—	500	—	550	—	600
3	—	600	—	675	—	750	—	825	—	900
4	—	800	—	900	—	1000	—	1100	—	1200
5	—	1000	—	1125	—	1250	—	1375	—	1500
6	—	1200	—	1350	—	1500	—	1650	—	1800
7	—	1400	—	1575	—	1750	—	1925	—	2100
8	—	1600	—	1800	—	2000	—	2200	—	2400
9	—	1800	—	2025	—	2250	—	2475	—	2700
10	—	2000	—	2250	—	2500	—	2750	—	3000
11	—	2200	—	2470	—	2750	—	3025	—	3300
12	—	2400	—	2700	—	3000	—	3300	—	3600
13	—	2600	—	2925	—	3250	—	3575	—	3900
14	—	2800	—	3150	—	3500	—	3850	—	4200
15	—	3000	—	3375	—	3750	—	4125	—	4500
16	—	3200	—	3600	—	4000	—	4400	—	4800
17	—	3400	—	3825	—	4250	—	4675	—	5100
18	—	3600	—	4050	—	4500	—	4950	—	5400
19	—	3800	—	4275	—	4750	—	5225	—	5700
20	—	4000	—	4500	—	5000	—	5500	—	6000
21	—	4200	—	4725	—	5250	—	5775	—	6300
22	—	4400	—	4950	—	5500	—	6050	—	6600
23	—	4600	—	5175	—	5750	—	6325	—	6900
24	—	4800	—	5400	—	6000	—	6600	—	7200
25	—	5000	—	5625	—	6250	—	6875	—	7500
30	—	6000	—	6750	—	7500	—	8250	—	9000
40	—	8000	—	9000	—	10000	—	11000	—	12000
50	1	—	1	1250	1	2500	1	3750	1	5000
60	1	2000	1	3500	1	5000	1	6500	1	8000
70	1	4000	1	5750	1	7500	1	9250	1	10000
80	1	6000	1	8000	2	—	2	2000	2	4000
90	1	8000	2	250	2	2500	2	4750	2	7000
100	2	—	2	2500	2	5000	2	7500	3	—
200	4	—	4	5000	5	—	5	5000	6	—
300	6	—	6	7500	7	5000	8	2500	9	—
400	8	—	9	—	10	—	11	—	12	—
500	10	—	11	2500	12	5000	13	7500	15	—
600	12	—	13	5000	15	—	16	5000	18	—
700	14	—	15	7500	17	5000	19	2500	21	—
800	16	—	18	—	20	—	22	—	24	—
900	18	—	20	2500	22	5000	24	7500	27	—
1000	20	—	22	5000	25	—	27	5000	30	—

Վաչ ստանդարտ յերկարութուն (100 մետր) ունեցող շարքերի զեպըում, աշխատանքների հաշվումը հեղատացնելու համար, առկա ենք IV աղյուսակը:

IV. ՑԱՐՔԵՐ ՑԵՐԿԱՐՈՒԹՅՈՒՆ ՈՒՆԵՑՈՂ ՇԱՐՔԵՐԻ ՎԵՐԱՄՆԵԼ ԶԱՌԱԿՈՒՄԻ ՄԵՏՐԵՐԻ
ՑԱՐՔԵՐ ՄԻՋՇԱՐՔԱՑԻՆ ԼԱՅՆՈՒԹՅԱՆ ԴԵՊՔՈՒՄ

Շարքերի կերպարան- ությունը մետր- երով	Միջարքային տարածությունը մետրերով				
	2,00	2,25	2,50	2,75	3,00
	Քառակուսի մետրեր				
1	2	2,25	2,50	2,75	3
2	4	4,50	5,00	5,50	6
3	6	6,75	7,50	8,25	9
4	8	9,00	10,00	11,00	12
5	10	11,25	12,50	13,75	15
6	12	13,50	15,00	16,50	18
7	14	15,75	17,50	19,25	21
8	16	18,00	20,00	22,00	24
9	18	20,25	22,50	24,75	27
10	20	22,50	25,00	27,50	30
15	30	33,75	37,50	41,25	45
20	40	45,00	50,00	55,00	60
25	50	56,25	62,50	68,75	75
30	60	67,50	75,00	82,50	90
35	70	78,75	87,50	96,25	105
40	80	90,00	100,00	110,00	120
45	90	101,25	112,00	123,75	135
50	100	112,50	125,00	137,50	150
55	110	123,75	137,50	151,25	165
60	120	135,00	150,00	165,00	180
65	130	146,25	162,50	178,75	195
70	140	157,50	175,00	192,50	210
75	150	168,75	187,50	206,25	225
80	160	180,00	200,00	220,00	240
85	170	191,25	212,50	233,75	255
90	180	202,50	225,00	247,50	270
95	190	213,75	237,50	261,25	285
100	200	225,00	250,00	275,00	300

6. ՀՈՂԱՄԱՍԻ ՏԵՂԱԶԵՎՈՒՄԸ (трассировка)

Այգու շարքերի ուղղութիւնը պարզելուց հետո կարելի յեանցնել հողամասի տեղաձևման աշխատանքներին: Ինքնին հասկանալի յե, վոր այգու համար հատկացրած վողջ տարածութիւնը յերկրաբաշխական ձիշտ գործիքների միջոցով նախորոք բաժանված են լինում առանձին կվարտալներէ և հողակտորներէ (տես եջ 2), վորոնցից յուրաքանչյուրի սահմանը տեղում նշանակված է լինում հաստատուն սյուներով կամ ցցերով: Ան այդ հողակտորների վրա, այգի տնկելուց մի քանի որ առաջ, կամ հենց տնկելու ընթացքում, պետք է նշել ապագա շարքերի և վազերի տեղերը, այս աշխատանքը կոչվում է տեղաձևում (разбивка կամ трассировка):

Նայած տեղի ուլյեֆին և հողի տեսակին, տեղաձևումը կատարում են՝

1. հատուկ ակոսաքաջ (бороздник) գործիքով՝ մարքյորով,
2. ձգալարի (натяжной шнур) միջոցով:
3. յերկրաբաշխական գործիքների միջոցով:

Նախ քան տեղաձևելու տեխնիկայի մասին խոսելն, անհրաժեշտ ենք համարում մի փոքր կանգ առնել այն խնդիրներէ վրա, վորոնք ընդհանուր են տեղաձևման վերը նշած բոլոր ձևերի համար:

1. Այգու տեղաձևումը պետք է կատարել այնպես, վոր ծայրի շարքերը հողակտորի համապատասխան սահմաններից լինեն միջշարքային տարածութեան կեսին հավասար հեռավորութեամբ: Յենթադրենք՝ քառակուսի ձև ունեցող մի հեկտար տարածութեամբ հողակտորը պիտի տեղաձևել 2,5 մետր միջշարքային տարածութեամբ՝ զուգահեռ շարքերով: Քանի վոր քառակուսի ձև ունեցող հեկտարի ամեն մի կողմը հավասար է 100 մետրի, ապա այդ հեկտարի վրա կտեղավորվեն 40 հատ հարյուր մետրանոց շարքեր ($100:2,5=40$): Այդ քառասուն շարքից առաջինը պիտի անցկացնել վոչ թե հենց հողակտորի սահմանի վրայով, այլ սահմանից՝ $2,5:2=1,25$ մետր հեռու: Այդ մյուս շարքերն իրարից $2,5$ -ական մետր հեռավորութեամբ անցկացնելով, վերջին շարքը հողակտորի սահմանից $2,5:2=1,25$ մետր հեռավորութեան վրա կընկնի:

Ինքնուստինքյան պարզ է, վոր յեթե հողակտորը քառակուսի, կամ ուղղանկյունի չէ, ապա ծայրի շարքից մեկը (առաջինը)

սահմանից պահպանելով միջշարքային կես տարածութեան հավասար հեռավորութեանը, մյուսը (վերջինը) կարող է ունենալ վորքէն հեռավորութեան, սակայն միջշարքային հեռավորութեան կեսից պակաս չպիտի ունենա:

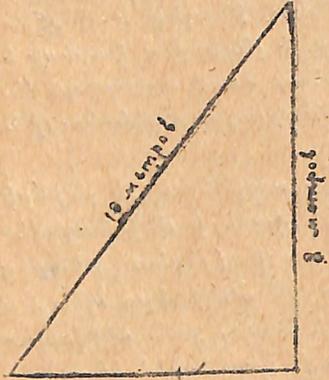
Ծայրի շարքերի այսպիսի դասավորութեանը կարևոր է նախ վորպեսզի այդ շարքերը հնարավոր լինի մշակել նաև ճանապարհի կողմից և ապա՝ վոր այդ շարքերի վազերը հնարավորութեան ունենան տարածելու նաև դեպի ճանապարհի կողմը:

2. Ծարքերի ծայրի վազերը շարքի ծայրից պիտի միջվազային կեսին հավասար հեռավորութեամբ գտնվեն. այսպես, յեթե շարքի յերկարութեանը 100 մետր է և վազը վազից պիտի յերկու մետր հեռու լինի, ապա առաջին վազը պետք է հողակտորի սահմանից մեկ մետր ($2:2=1$) ներս տնկել, ինչպես և վերջին վազից մինչև շարքի վերջը մեկ մետր պիտի լինի: Սա կարևոր է այն տեսակետից, վոր նախ հողը բացիոնալ ձևով ոգտագործվի, ապա հողակտորի բոլոր վազերը սնման նույն մակերևույթի ունենան:

Սակայն, յեթե այգու մշակութեանը տարվելու յե լարերի վրա և վտակավող պայմաններում, և յեթե վազերի մեջ թողնվելիք տարածութեանը համեմատաբար փոքր է (յերկու մետրից փոքր) ապա վորպես բացառութեան, ծայրի տնկիները պետք է դասավորել հողակտորի սահմանից ավելի հեռու, քան միջվազային կես տարածութեանն է, այն հաշվով, վոր նախ՝ հետագայում, լարեր անցկացնելու ժամանակ, հնարավորութեան ստեղծվի, այլևս ամուր պահելու համար, շարքերի ծայրերում հողի մեջ խարիսխներ (մեծ քարեր) թաղել, և յերկրորդ՝ վտակելու աշխատանքները հեշտութեամբ կատարել: Դրա համար ծայրի վազերը հողակտորի սահմանից աւնվազն 1 մետր հեռու պետք է տնկել:

3. Ուղիղ անկյան կառուցումը. — Տեղաձևման ժամանակ միջշարքային կամ միջվազային տարածութեանները ձիշտ վորոշելու համար անհրաժեշտ է լինում հողամասի վրա ուղիղ անկյուն կառուցել, այլ խոսքով՝ այս կամ այն կետից ավյալ կողմին ուղղահայաց գիծ կանգնեցնել: Դրա համար կարելի յե ոգտվել յերկրաբաշխական գործիքներով, սակայն, յերբ տեղաձևումը կատարում են մարքյորներով, կամ միայն ձգալարերի միջոցով, ապա շատ հաճախ մեր տրամագրութեան տակ յերկրաբաշխական գործիքներ չեն լինում և ստիպված ենք լինում ուղղահայաց գծեր անցկացնելու ունենալով լար և աւելետ: Դրա համար այսպես ենք վարվում:

Իրցուք պահանջվում է հողակտորի մի կողմի վրա A կետից (տես նկ. 8) ուղղահայաց անցկացնել, այնպես վոր անցկացվող գիծը AB-ի հետ (A կետում) կազմի ուղիղ անկյուն: Նախ A կետում մի փոքր ցից են անկում, այդ ցցից 6 մետր հեռու հողակտորի տվյալ կողմի վրա AB-ի ուղղությամբ B ցիցն են տնկում (նկ. 8): A ցցից լար են կապում, վորի վրա այդ ցցից, 8 մետր հաշված, նշան են անում: Կար են կապում նաև B ցցից և այդ լարի վրա B ցցից 10 մետր հաշված նմանապես նշան են անում: Այնուհետև այդ յերկու լարը նշան արած տեղերով միացնում են իրար և միացման տեղում բռնած յերկու լարն ել միաժամանակ ձգում են այն կողմի վրա, վորտեղ ցանկանում են ուղղահայաց գիծ ստանալ (տվյալ դեպքում B-ի ուղղությամբ, տես նկ. 8), ապա



Նկ. 8. Հողամասի վրա ուղիղ անկյուն կառուցելը

նշանների միացման տեղում տնկում են յերրորդ B ցիցը (տես նկ. 8): A-ից դեպի B տարած գիծը (վորի յերկարությունը հավասար է 8 մետրի) կլինի ուղղահայաց: Հարկ յեղած դեպքում AB գիծը կարելի յե նույն ուղղությամբ շարունակել: Այսպիսով ստացվում է մի ուղղանկյուն յեռանկյունի, վորի մեկ եջը (AB) հավասար է 6 մետրի, մյուսը եջը (AB)—8 մետրի և ներքնաձիգը (BB)—10 մետրի (տես նկ. 8):

Ուղիղ անկյուն հեշտությամբ կարելի յե կառուցել նաև սովորական ուղիտով՝ առանց լարի անգամ: Իրա

համար պետք է վերցնել քան մետրանոց (վորն և ավելի նպատակահարմար է, քանի վոր սխալը համեմատաբար փոքր է ստացվում), կամ տաս մետրանոց ուղիտ:

Ուղիտով ուղիղ անկյունը կառուցում են հետևյալ ձևով՝ A կետից դեպի B ուղղությունը 6 մետր չափում (տաս մետրանոց ուղիտի դեպքում 3 մետր) և այդտեղ ցից են տնկում: A ցցի մոտ պահում են ուղիտի դերս թվանշանով տեղը, B ցցի մոտ 18 մետր ցույց տվող տեղը (տաս մետրանոց ուղիտի դեպքում 3 մետր): Այնուհետև ուղիտն 8 մետր (տաս մետրանոց ուղիտի դեպքում 4 մետր) ցույց տված տեղում բռնած, լավ ձգում են, այնպես վոր ուղիտի յերկու կողմերն ել կանոնավոր ձգված լինեն և ուղղված դեպի այն կողմը, վորտեղ ցանկանում են ուղ-

ղահայաց գիծ ունենալ, 8 մետրի դիմաց խփում են յերրորդ B ցիցը, վորով ստանում են, ինչպես յերևում է նկ. 8-ում, ուղղանկյուն յեռանկյունի (Պյութագորասի թեորեմայի հիման վրա): Տաս մետրանոց ուղիտի դեպքում ստացվում է ուղղանկյուն յեռանկյունի հետևյալ կողմերով—եջերը 4 մետր և 3 մետր, ներքնաձիգը՝ 5 մետր:

Ա. ՏԵՂԱՁԵՎՈՒՄՆ ԱԿՈՍԱԲԱՇ ԳՈՐԾԻՔՈՎ՝ ՄԱՐՔՅՈՐՈՎ

Այս գործիքը բաղկացած է հորիզոնական ձևով դասավորված փայտե ձողերից, վորոնց վրա ամրացած են յերեք յերկար թե փոքրիկ խոփիկներ (թաթեր) և մեկ խաչաձև փայտե մած (նկ. 9): Ձողերը խոփիկների հետ միասին կարելի յե հեշտությամբ մոտեցնել իրար կամ, ընդհակառակը, հեռացնել իրարից, թողնելով խոփիկների մեջ ցանկացած հեռավորությունը, վորը համապատասխանելու յե այդու շարքերի լայնությանը, կամ միջկազային տարածությանը:

Մարքյորով տեղաձևումն այսպես են կատարում՝ նախ լարի ոգնությամբ վորոշում են հողակտորի առաջին շարքի տեղը և գիծ են քաշում, ապա մարքյորի խոփիկները դասավորում են միջլար-



Նկ. 9. Ակոսաբաշ գործիք կամ մարքյոր

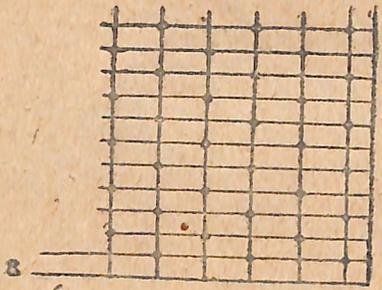
քային տարածությանը հավասար հեռավորության վրա: Այսպես, յեթե միջլարքային տարածությունը հավասար է 2,5 մետրի, ապա խոփիկները պետք է դասավորել իրարից ուղիղ 2,5 մետր հեռավորության վրա: Այնուհետև մարքյոր քաշող ձին քշում են այնպես, վոր մարքյորի ծայրի խոփիկներից մեկը գնա քաշած դծի (առաջին շարքի տեղը) վրայով: Հետ դնալու ժամանակ ծայրի խոփիկներից մեկն ուղղում են դեպի արդեն դժած ակոսաներից վերջինը և ուղղություն են դարձնում, վոր հիշյալ խոփիկն ակոսից դուրս չգա և սկզբից մինչև վերջը նրա միջով

անցնի Սշխատանքն այդ ձևով շարունակելով, ամեն անգամ սասնում են յերկու նոր ակոս: Այդպես են նշանակում հողակտորի բոլոր շարքերի տեղերը:

Տնկիների տեղերը նշանակելու համար, ուղղանկյունի և քառակուսի տնկվածքների դեպքում, մարքյորի խոփիկները դասավորում են իրարից միջվազային հեռավորությանը հավասար. ապա մարքյորով նույն հողակտորի վրա, բայց խաչաձև ուղղությամբ նորից գծում են ակոսներ: Ակոսների հատման կետերը ցույց են տալիս ապագա վազերի տեղերը:

Անհրաժեշտ և հիշել, վոր վերջին դեպքում ակոսներն այնպես պետք է գծել, վոր նրանցից ծայրերինը դասավորված լինեն հողամասի սահմանից միջվազային կես տարածության չափով հեռու, այսինքն այդ ակոսները պետք է գտնվեն այն գծի վրա, վորտեղ շարքերի ծայրի վազերն են լինում (տես էջ 31):

Շեղանկյունի (չախմատային) տնկվածքի դեպքում, տնկիների տեղերը նշանակելու համար, մարքյորի խոփիկները դասավորում են իրարից յերկու անգամ ավելի պակաս հեռավորության վրա, քան միջվազային տարածությունն է: Ակոսների հատման կետերը մեջ ընդ մեջ նշանակելով, ինչպես ցույց է աված նկ. 10-ում,



Նկ. 10. Հողամասի տեղաձևումը մարքյորի միջոցով շեղանկյունի (չախմատային) տնկվածքի համար

անգամ հարթ տեղերում: Այդ վումը տարածված չէ:

Թեք և խորզուրորդ տեղերում, քարքարոտ հողերում, ինքնին հասկանալի չէ, վոր հնարավոր չէ մարքյորով տեղաձևում կատարել: Այդ տեղաձևումը գործնական նշանակություն ունի միայն շատ հարթ ու փուխր հողերի համար, իսկ մնացած բոլոր

դեպքերում տեղաձևման աշխատանքները կատարում են գլխավորապես ձգալարի միջոցով, վորը տեղաձևելու ամենահասարակ ու տարածված ձևն է հանդիսանում:

Բ. ՏԵՂԱՑԵՎՈՒՄԸ ՁԳԱԼԱՐԻ ՄԻՋՈՑՈՎ

Այս տեղաձևումը կատարում են այսպես՝ հողակտորի յերկու կողմերի վրա, ծրագրվող շարքերին ուղղահայաց մեկական շար են ձգում: Այդ լարերի վրա նախորոք նշաններ են անում, վորոնց իրարից յեղած հեռավորությունը հավասար է լինում շարքերի մեջ ընդունված տարածությանը: Ձգած լարերի նշանների դիմաց ցցեր են խփում, վորից հետո լարերը տեղավորում են ուրիշ հողակտորի վրա: Այնուհետև, սկսած հողամասի մեկ կողմից հերթականորեն յերկու կողմերի ցցերն իրար հետ միացնում են լարով, այնպես, վոր առաջինն առաջինի հետ միացած լինի, յերկրորդը յերկրորդի հետ և այլն. լարի ուղղությունն արտահայտում է ապագա շարքի ուղղությունը: Այդ լարերի վրա կան նշաններ, վորոնք ցույց են տալիս ապագա վազերի տեղերը. այդ նշանների դիմաց հողի մեջ խփում են խաղողի չորացած կտրոն՝ մատ (արքաղի կտոր), կամ այլ փայտի փոքր կտորներ և այլն, վորից հետո լարը տեղավորում են հաջորդ շարքի վրա և նույն ձևով նշանակումներ կատարում: Աշխատանքն արագացնելու համար նույն հողակտորի վրա կարելի չէ միաժամանակ մի քանի լարով աշխատել:

Ապագա վազերի տեղերը կարելի չէ և նախորոք չնշանակել, այլ պարզապես տնկելու ընթացքում ձգել լարը և նշանները դիմաց ուղղակի տնկել: Այս վերջին ձևով վարվում են այն ժամանակ, յերբ այդին շամփուրներով կամ յերկաթանիզերի միջոցով են տնկում:

Վորպես ձգալար, ոգտագործում են գործածության մեջ յեղած հեռագրական կամ շպալերային լ՛ր կամ պարան և այլն:

Ձգալարի միջոցով տեղաձևման աշխատանքներ հաջողությամբ և ճիշտ կատարելու համար անհրաժեշտ է ուշադրություն դարձնել հետեյալ պայմանների վրա՝

1. Լարի վրա յեղած նշանները աշխատանքի ընթացքում տեղաշարժ չլինեն և գտնվեն իրարից հավասար ու պահանջվող հեռավորության վրա: Դրա համար ժամանակ առ ժամանակ հենց աշխատանքի ընթացքում պետք է ստուգել այդ նշանների մեջ յեղած հեռավորությունը:

2. Լարերը պետք է ձգած լինեն, վորպեսզի ծագածքներ չսան. անհրաժեշտ է լարի ուղղությամբ բոլոր խոչընդոտները (քարեր, կոշտեր, բույսի ցողուններ) վերացնել. գծած շարքերն իրենց վողջ յերկարության վրա պահպանեն տվյալ այգու համար ընդունված միջշարքային և միջվազային հեռավորությունները: Լարերը լավ ձգելու համար կարելի յե ոգտագործել հասարակ աիգի ճախարակ կամ վորրան, վորոնց ոգնությամբ հնարավոր է լարն ուժեղ ձգել: Համապատասխան ճախարակ կամ վորրան չլինելու դեպքում լարերը կարելի յե ձգել այսպես՝ հողի մեջ ամրացնում են յերկաթանիզ, կամ վորևե ցից, վորի վրա անց են կացնում յերկաթե խողովակի մի կտոր. այդ խողովակն ունի մի փայտե լծակ: Լարը փաթաթում են խողովակին և լծակի ոգնությամբ պտտցնելով խողովակը, լարն այնքան են ձգում, մինչև վոր նա միտնգամայն ուղիղ գիծ կազմե: Յեթե լարը շատ յերկար է, ապա մի քանի տեղ պետք է փայտե կարթերով ամրացնել, վորպեսզի հնարավոր լինի ուղիղ պահել: Այդ բոլորից զատ ձգալարը պետք է բավական ամուր լինի, վորպեսզի ձգելուց հեշտությամբ չկտրվի:

9. ՏԵՂԱՁԵՎՈՒՄԸ ՅԵՐԿՐԱԲԱՇԽԱԿԱՆ ԳՈՐԾԻՔՆԵՐԻ ՍԻՋՈՑՈՎ

Խիստ խայտաբղետ առկայեֆ ունեցող տեղերում, վոսողվող պայմաններում, վորտեղ շարքերի թեքության ճիշտ սահմանումը խոշոր նշանակություն ունի (տես էջ 23) տեղաձևումը, հատկապես շարքերինը, կատարում են յերկրաբաշխական գործիքներով: Այդպես են անում մեզ մոտ, Խորհրդային Հայաստանում («Արարատ» արեստի խորհրդային II, III, IV տնտեսությունները)՝ շարքերը զծում են յերկրաբաշխական գործիքներով, իսկ վազերի տեղերը նշանակում են ձգալարերի ոգնությամբ՝ մեծ մասամբ հենց այգին տնկելու ժամանակ:

7. ՓՈՓՈԽԱԿՆԵՐԻ ԸՆՏՐՈՒԹՅՈՒՆԸ

Փոփոխականների ընտրության մասին մանրամասն տվել ենք «Վազի բազմացումը կտրոնների միջոցով» գրքույկի մեջ (էջ 18—21), այդ պատճառով այստեղ մենք մի փոքր կանգ կառնենք այգեգործական այս կամ այն կողմնատեսության կամ խորհանտեսության համար փոփոխականներ ընտրելու մի քանի խնդիրների վրա միայն:

Փոփոխականների ճիշտ ընտրությունը բացառիկ նշանակություն ունի տնտեսության տնկարկների ապագա բերքատվության համար: Ազրոտեսխնիկական մյուս ձևանարկույթների ժամանակին և բարձր վորակով կիրառելու հետ միասին փոփոխականների կանոնավոր ընտրությունը հիմնականում ապահովում է տնտեսության այգիների հետագա բարձր (թե քանակով, թե վորակով) բերքատվությունը: Այս տեսակետից այգեգործական ամեն մի կողմնատեսություն և խորհանտեսություն, նոր այգիներ հիմնադրելիս, լուրջ ուշադրություն պիտի դարձնի այդ կարևորագույն խնդրի վրա:

Փոփոխականներ ընտրելիս, ամենից առաջ, պետք է յեղնել տվյալ շրջանի այգեգործության զարգացման պլանից, նրա ուղղությունից և շրջանային ստրախմենտից:

ՀՍՍՀ Ժողկոմխորհի վորոշմամբ, առաջիկա տարիների (1935—1937 թ.) համար այգեգործության զարգացման հետևյալ պլանն է ընդունված (տես աղյուսակ V):

V. ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՆՈՐ ԱՅԳԻՆԵՐ ԳՅԵԼՈՒ ՊԼԱՆԻ ԸՍՏ ՏԱՐԻՆԵՐԻ, ՇՐՋԱՆԵՐԻ ՑԵՎ ՍԵԿՏՈՐՆԵՐԻ՝ ՇԵԿՏԱՐՆԵՐՈՎ

Թ. թ.	Շրջաններ	Ս և կ տ ո Ր ն Ե Ր	Չնդամներ			
			1936	1937	1938	
1	Համարյալ	Հժեկ խորհ. տնտ.	10	30	50	90
		Գյուղաց. սեկտորում	100	130	150	380
		Ընդամենը	110	160	200	470
2	Վ Ե Ղ Ի	Հժեկ խորհ. տնտ.	100	140	150	390
		Գյուղաց. սեկտորում	30	40	60	130
		Ընդամենը	130	180	210	520
3	Վազդատ	Հժեկ խորհ. տնտ.	90	80	150	320
		Գյուղաց. սեկտորում	15	80	70	165
		Ընդամենը	105	160	220	485

VI. ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՅԳԵՂՈՐԾՈՒԹՅԱՆ ԶԱՐԳԱՑՄԱՆ ԴԻՆԱՄԻԿԱՆ
(1935—1937 թ.) ԸՍՑ ԵՐԶԱՆՆԵՐԻ—ԼԵԿԱՐԱՆԵՐՈՎ

№ Ն	Շրջաններ	Այգիների տարածություններ առ 1/1 1935 թ.	1935 թվի բնթացքում նոր զգվող այգիների տարածու- թյունը	Այգիների տարածություններ առ 1/1 1936 թ.	1936 թվի բնթացքում նոր զգվող այգիների տարածու- թյունը	Այգիների տարածություններ առ 1/1 1937 թ.	1937 թվի բնթացքում նոր զգվող այգիների տարածու- թյունը	Այգիների տարածություններ առ 1/1 1938 թ.
1	Համարյուր . . .	3821,7	110	3931,7	160	4091,7	200	4291,7
2	Վեգի	625,8	130	755,8	130	935,8	210	1145,8
3	Վաղպատ	2384,3	105	2489,3	160	2649,3	220	2869,3
4	Հոկտեմբերյան	692,4	310	1002,4	490	1492,4	600	2092,4
5	Մ. կոյան	727,3	—	727,3	15	742,3	15	757,3
6	Մեղրի	166,4	5	171,4	5	176,4	5	181,4
7	Ալանվերդի	298,5	—	298,5	7	305,5	15	320,5
8	Իջևան	123,9	—	123,9	4	127,9	15	142,9
9	Շամշազին	251,6	—	251,6	4	255,6	15	270,6
10	Յերեան	1146,9	—	1146,9	25	1171,9	5	1176,9
11	Կոտայք	299,9	—	299,9	—	299,9	—	299,9
12	Աշտարակ	1826,4	—	1826,4	—	1826,4	—	1826,4
13	Գորիս	194,2	—	194,2	—	194,2	—	194,2

Ընդամենը | 12559,3 | 660,0 | 13219,3 | 1050 | 14269,3 | 1300 | 15569,3

Նույն ժողկոմխորհի վորոշմամբ խորհրդային Հայաստանի համար ընդունված և այգեգործության հետևյալ ուղղուլթյունը՝

1. սեզոնային և պահուսնի խաղող 30%
 2. կոնցենտրատներ 8%
 3. խաղողի հյութ 7%
 4. չամիչ 5%
 5. գինի և կոնյակ 50%
- Ընդամենը 100%

Ըստ այգեգործության ուղղության, նոր զգվող այգիների տարածությունը հետևյալ ձևով և բաշխվելու (տես աղյուսակ VII):

№ Ն	Շրջաններ	Ս ե կ տ ո Ր ն ե Ր	1935	1936	1937	Ընդամենը
4	Հոկտեմբերյան	ՀԺԿ խորհ. տնտ. Սննդ. Արդ. Կոմ. խորհ. տնտ. Գյուղաց. սեկտորում Ընդամենը	— 60 250 310	150 200 140 490	250 200 150 600	400 460 540 1400
5	Մեղրյան	Գյուղացիական սեկտորում Ընդամենը	— —	15 15	15 15	30 30
6	Մեղրի	Գյուղացիական սեկտորում Ընդամենը	5 5	5 5	5 5	15 15
7	Ալանվերդի	Գյուղացիական սեկտորում Ընդամենը	— —	7 7	15 15	22 22
8	Իջևան	Գյուղացիական սեկտորում Ընդամենը	— —	4 4	15 15	19 19
9	Շամշազին	Գյուղացիական սեկտորում Ընդամենը	— —	4 4	15 15	19 19
10	Յերեան	Գյուղացիական սեկտորում Ընդամենը	— —	25 25	5 5	30 30
	Ընդամենը	ՀԺԿ խորհ. տնտ. Սննդ. Արդ. Կոմ. խորհ. տնտ. Գյուղացիական սեկտորում Ընդամենը	290 60 400 660	400 200 450 1050	600 200 500 1300	1200 460 1850 3010

Աղյուսակից յերևում է, վոր յերեք տարվա (1935—1937 թ.) ընթացքում միայն նոր զգվող այգիների տարածությունը կազմելու յե 3010 հեկտար, վորը յեղածի հետ միասին առ 1/1 1938 թ. հավասար կլինի 15569,3 հեկտարի: Այդ պարզ յերևում է հետևյալ աղյուսակից:

ՎՊ. ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՆՈՐ ԳՅՎՈՂ ԱՅԳԻՆԵՐԻ (1935—1937 թվերին) ՑԱ-
 ԲԱԾՈՒԹՅԱՆ ԲԱՇԽՈՒՄԸ ԸՍՏ ԱՅԳԵԳՈՐԾՈՒԹՅԱՆ ՈՒՂՂՈՒԹՅԱՆ, ՇՐՋԱՆՆԵՐԻ ՑԵՎ
 ՍԵԿՏՈՐՆԵՐԻ—ՇԵԿՏԱՐՆԵՐՈՎ

Մ.Պ.	Շրջաններ	Ս ե կ ա ո ը ն ե ր	Այգեկործուծ. ուղղուծ.					Ընդամենը
			Սեզոնային և պահուսնի խաղող	Փրֆի և կոնյակ	Կոնյակնորս	Խաղողի հյութ	Չամիչ	
1	Համարյու	Հծի խոր. անտ.	15	75	—	—	—	90
		Գյուղաց. սեկտորում	155	225	—	—	—	380
		Ընդամենը	170	300	—	—	—	470
2	Վ ե դ ի	Հծի խոր. անտ.	140	250	—	—	—	390
		Գյուղաց. սեկտորում	10	—	—	—	120	130
		Ընդամենը	150	250	—	—	120	520
3	Վաղպատ	Հծի խոր. անտ.	—	320	—	—	—	320
		Գյուղաց. սեկտորում	85	80	—	—	—	165
		Ընդամենը	85	400	—	—	—	485
4	Հոկտեմբեր- յան	Հծի խոր. անտ.	25	375	—	—	—	400
		Սննդ. Արդ. խոր. անտ.	60	—	100	100	200	460
		Գյուղաց. սեկտորում	115	125	150	150	—	540
		Ընդամենը	200	500	250	250	200	1400
5	Մեկոյան	Գյուղաց. սեկտորում	—	—	30	—	—	30
		Ընդամենը	—	—	30	—	—	30
6	Մեղրի	Գյուղաց. սեկտորում	—	—	—	—	15	15
		Ընդամենը	—	—	—	—	15	15
7	Ալեանկերպի	Գյուղաց. սեկտորում	22	—	—	—	—	22
		Ընդամենը	22	—	—	—	—	22
8	Իջևան	Գյուղաց. սեկտորում	19	—	—	—	—	19
		Ընդամենը	19	—	—	—	—	19

Մ.Պ.	Շրջաններ	Ս ե կ ա ո ը ն ե ր	Այգեկործուծ. ուղղուծ.					Ընդամենը
			Սեզոնային և պահուսնի խաղող	Փրֆի և կոնյակ	Կոնյակնորս	Խաղողի հյութ	Չամիչ	
9	Շամշադին	Գյուղաց. սեկտորում	19	—	—	—	—	19
		Ընդամենը	19	—	—	—	—	19
10	Յերևան	Գյուղաց. սեկտորում	30	—	—	—	—	30
		Ընդամենը	30	—	—	—	—	30
Ընդամենը ըստ շրջան ներում	Հծի խոր. անտ.	180	1020	—	—	—	1200	
	Սննդ. Արդ. Կոմ. խոր. անտ.	60	—	100	100	200	460	
	Գյուղաց. սեկտորում	455	430	180	150	135	1360	
	Ընդամենը	695	1450	280	250	335	3010	

Յերևանի այգեկործուծյան ուղղուծյունից և զարգացման
պլանից ՀՍԽՀ-ի Հողտնտեսության առաջիկա տարիներին համար
առաջադրել և շրջանային հետևյալ սորտիմենտն ըստ այգե-
կործուծյան ուղղուծյան (տես աղյուսակ VIII):

ՎՊ. ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՇՐՋԱՆԱՅԻՆ ՍՈՐՏԻՄԵՆՏՆ ԸՍՏ ԱՅԳԵԳՈՐԾՈՒԹՅԱՆ
ՈՒՂՂՈՒԹՅԱՆ

Շրջաններ	Այգեկործու- ծյան ուղղու- ծյունը	Փ ա փ ս խ ա կ ն ե ր
1-ին Համարյու	Սեզոնային և պահուսնի խա- ղող	1. Յեզանդարի, 2. լասիլի, 3. ասիյարի, 4. ժիլմիշ, 5. խարջի, 6. իծագուուկ, 7. ճոխալի, 8. սպիտակ չառըլա, 9. հաշաբա, 10. ալախիլի:
	Խաղողի հյութ	1. Մախալի 2. խարջի, 3. ճիլար, 4. կախի:
Փրֆի և կո- նյակ		1. Ճիլար, 2. խարջի, 3. սպիտակ մուսկատ, 4. սե մուսկատ, 5. սեմուլիսի, 6. սափեբալի, 7. կարեղնի, 8. կախի, 9. մախալի:

2-րդ Վերջի	Սեղանային և պահուսնի խաղող	1. Յեղանդարի, 2. Խալիլի, 3. Ջիշմիշ, 4. Իծապտուհ, 5. մսխալի, 6. հաչաբաշ, 7. ալտիսկի:
	Գինի և կոնյակ	1. Պարջի, 2. ճիլար, 3. մոխալի, 4. կախեթ, 5. կաբերնե, 6. սափերափի, 7. սպիտակ մուսկատ, 8. սե մուսկատ, 9. սեմիլիոն, 10. սեբախալ, 11. բանանց:
	Չամիչ	1. Մսխալի, 2. հաչաբաշ, 3. ալեքսանդրյան մուսկատ, 4. Իծապտուհ
3-րդ Վարդապետ	Սեղանային և պահուսնի խաղող	1. Յեղանդարի, 2. Խալիլի, 3. սալյաբի, 4. Վիշմիշ, 5. Իծապտուհ, 6. սպիտակ, 7. մսխալի, 8. ալտիսկի, 9. Թավրիզեթի, 10. ալեքսանդրյան մուսկատ, 11. հաչաբաշ:
	Կոնյակներ	1. Պարջի, 2. ճիլար:
	Գինի և կոնյակ	1. ճիլար, 2. սպ. մուսկատ, 3. սե մուսկատ, 4. խարջի, 5. սեմիլիոն, 6. պեղրո-խիմենես, 7. վեբդելի, 8. ռեաժիթելի, 9. սեբախալ, 10. մսխալի:
4-րդ Հոկտեմբերյան	Սեղանային և պահուսնի խաղող	1. Յեղանդարի, 2. Խալիլի, 3. սալյաբի, 4. Ջիշմիշ, 5. դառան դմակ, 6. մսխալի, 7. Իծապտուհ, 8. սպաշառլա, 9. հաչաբաշ, 10. ալտիսկի, 11. Թավրիզեթի, 12. ալեքսանդրյան մուսկատ:
	Կոնյակներ	1. Պարջի, 2. ճիլար, 3. դառան դմակ:
	Պաղովի հյուսթ	1. Մսխալի, 2. ճիլար, 3. դառան դմակ, 4. բանանց, 5. խարջի:
	Գինի և կոնյակ	1. Պարջի, 2. ճիլար, 3. սպ. մուսկատ, 4. սե մուսկատ, 5. սեմիլիոն, 6. պեղրո-խիմենես, 7. սեբախալ, 8. վեբդելի, 9. կաբերնե, 10. սափերափի, 11. մսխալի, 12. դառան դմակ:
5-րդ Ֆեբրուար	Սեղանային և պահուսնի խաղող	1. Մսխալի, 2. խարջի, 3. հաչաբաշ, 4. Ջիշմիշ, 5. սալյաբի, 6. յեղանդարի, 7. Խալիլի, 8. ալտիսկի, 9. Իծապտուհ:
	Չամիչ	1. Մսխալի
6-րդ Մեղրի	Չամիչ	1. Մսխալի
7-րդ Մեկայան	Կոնյակներ	1. ճիլար, 2. ալեքսաբաշ:

Իհրած ազյուսակից պարզ յերևում է, թե յուրաքանչյուր շրջան այգեգործական ինչ ուղղութիւնն է ունենալու և ամեն մի ուղղութիւնն համար ինչ փոփոխակներ են հատկացրած:

Սակայն նախ քան փոփոխակներ ընտրելը, անտեսութեամբ պետք է պարզի, թե ինչ ուղղութիւնն է ունենալու այգեգործութեանը և յուրաքանչյուր ուղղութիւնն համար վերջինն այգիներ պետք է տնկել: Յիշենք շրջանի այգեգործութեան ուղղութիւնից և այգիների զարգացման պլանից, ամեն մի այգեգործական անտեսութեանը արվում է այգեգործութեան զարգացման կոնկրետ պլան և կոնկրետ ուղղութիւն:

Ամեն մի կոնկրետութիւնն և խորհանդեսութիւնն վերադաս որգանների կողմից ստանալով առաջադրած այգեգործութեան ուղղութիւնն ու զարգացման պլանը և հարմարեցնելով այն յուր պայմաններին, հաշվի յե առնում կարոններ կամ տնկիներ ձեռք բերելու հնարավորութիւնները և ապա, դրա հիման վրա, շրջանային սորտիմենտից փոփոխակներ ընտրութիւն կատարում: Ինքնին հասկանալի յե, վոր փոփոխակներ ընտրելիս, ամեն մի անտեսութիւնն հաշվի պիտի առնի տեղի կոնկրետ հողային պայմանները, այգետեղի ուղիքը, եքսպոզիցիան, որդերութեան անկախն հիգանդութիւնների և վաղի վնասատուների տարածվելու չափը, փոփոխակների դիմացկունութիւնն այս կամ այն հիգանդութեանը, նրանց աճեցողութեան ու բերքատուութեան պայմանները և մի շարք այլ հատկութիւններ: Համենայն դեպք պետք է աշխատել հնարավորին չափ ընչ թվով փոփոխակներ ընտրել¹⁾ և շրջանային սորտիմենտից զուրս փոփոխակներ չմշակել:

8. ՓՈՓՈՒԱԿՆԵՐԻ ԲԱՇԽՈՒՄԸ ՏՆՏԵՍՈՒՅԱՆ ՄԵՋ

Այգեգործական յուրաքանչյուր անտեսութիւնն շրջանային սորտիմենտից մշակութեան համար, ինչպես տեսանք, վորոշ թվով փոփոխակներ և ընտրում: Վորքան ել ընտրած փոփոխակները բուսարանական տեսակետից իրար մոտ լինեն, այնուամենայնիվ հողի, արտաքին այլ պայմանների նկատմամբ նրանք շատ հաճախ տարբեր պահանջ ունեն. տարբեր են նաև նրանց այլ հատկութիւնները, ինչպես որինակ, հիգանդութիւնների, վնասատու միջատների վերաբերյալ ունեցած դիմացկունութիւնը, ցրտադիմացկունութիւնը, բերքը փաման ու նեխման դիմանալու չա-

¹⁾ Մեկ անտեսութեան մեջ մշակվող փոփոխակների քանակի մասին տե՛ս Վաղի բազմացումը կարոնների միջոցով՝ Յե. Ասլախյան. էջ 21:

փքը և այլն: Հիրավի, մեծ հայտնի չե խարջու և գառան դմակի միջև, հողի նկատմամբ յեղած տարբերութիւնը. այդեզործակաւն ասպարեզում աշխատող մեր ամեն մի կրտսնտեսական և խորհ- տնտեսութեան բանվոր շատ լավ գիտե, վոր խարջին աճում և և լավ վորակի բերք և տալիս քարքարոտ, առապարային հողերում, միւշչեա գառան դմակը նման հողերում լավ չի աճում, նրա բերքն անվորակ և լինում և սակավ. նա լավ և աճում և բարձրորակ բերք և տալիս բամբակի հողերում, վորտեղ խարջին, ընդհակա- աակը, քիչ և անվորակ բերք և տալիս:

Նմանապես խոշոր տարբերութիւնն կա մսխալու և խարջու կամ թե ճիւրբի միջև սնկային հիվանդութիւններին (միւլգու, ոխդիում) դիմանալու տեսակետից. մսխալին, միւլգուին և ոխ- դիումին համեմատաբար ավելի դիմացիւնն է, քան խարջին կամ ճիւրբը: Բերքը փտելու, կամ խոնավութեան դիմանալու տեսա- կետից, ասկյարին և մսխալին իրար հետ համեմատելիս մեծ տար- բերութիւնն և նկատվում. ասկյարին քիչ թե շատ խոնավ պայ- մաններում հեշտութեամբ նեխում, փտում է. թեթե անձրևներից անգամ նրա պտուղները (գիլաները) ձաքձքում են և փշանում. նույն պայմաններում մսխալին անհամեմատ ավելի դիմացիւնն է: Նման շատ որինակներ կարելի յե բերել, սակայն բերածնեքը միանգամայն բավական են ցույց տալու փոփոխակներէ միջև մշակութեան համար յեղած տարբերութիւնները և ընդհանրա- պես նրանց նորմալ աճեցողութեան և բերքատվութեան համար պահանջվող տարբեր պայմանները: Այդ բոլորն ինկատի ունե- նալով, պետք և կարողանալ ընտրած փոփոխակները նպատա- կահարմար ձևով տեղափոխել անտեսութեան մեջ. այլ խոսքով ասած, այդեզործութեան այս կամ այն ուղղութեան համար նա- խատեսած յուրաքանչյուր փոփոխակին տրամադրել այնպիսի ու բերքատվութեան համար, անտեսութեան հողակտորներից լա- վագույնն են հանդիսանում, մի հանգամանք, վոր վճռական դեր և խաղում անկվելիք այդինների հետագա բերքատվութեան բարձ- րացման գործում: Իժարխտաբար, գործնականում այդ խնդրի վրա յերբեմն հարկ յեղած ուշադրութիւնը չեն դարձնում և ընտ- րած փոփոխակները անկում են հողակտորների վրա ինչպեա պատահի, միայն թե յուրաքանչյուր փոփոխակ առանձին տնկած վիճի, կամ նույն հողակտորի վրա մի ուրիշ փոփոխակ չմշակեն Այդ կարևոր խնդրին նման ձևով մտանալն, իհարկե, ճիշտ չե

փոփոխակները սնեստարյան մեջ բաշխելու վրա աս լուրջ ուժա- դուրքուն պիտի դարձնել յեղ պես և ախտեղ, վոր այդ բաշխումը սնեստարյան սահմաններում ամենայն հետաքրքիր: Դրա համար անհրաժեշտ է նախ լավ ճանաչել այն բոլոր փոփոխակ- ները, վորոնք պետք և մշակել տվյալ անտեսութեան մեջ. իմա- նալ նրանց աճեցողութեան և բերքատվութեան պայմանները, Ֆիզիոլոգիական և տնտեսական հատկութիւնները և այլն, յերկ- րորդ՝ բազմակողմանի և մանրամասն ուսումնասիրութեան միջո- ցով լրիվ գաղափար կազմել անտեսութեան բոլոր հողակտորների մասին և յուրաքանչյուր հողակտորի դիրքը, եքապոլիցիան, միկ- րոկլիմայական և հողային պայմանները լավ իմանալ և ապա այդ բոլորի հիման վրա տեղափոխել փոփոխակները անտեսութեան համապատասխան հողակտորների վրա: Արանից պարզ յերևում է, վոր փոփոխակներին կանոնափոր տեղափոխումը բավական լուրջ և գծվար խնդիր է և պահանջում է մեծ փորձառութիւն և հըմ- տութիւն:

Այստեղ հնարավոր չե նշել բոլոր այն պայմաններն ու հանգամանքները, վորոնց հիման վրա կարողանանք անտեսու- թեան մեջ փոփոխակներին կանոնափոր բաշխում կատարել, վո- րովհետև այդ պայմաններն ու հանգամանքները, նայած տնտե- սութեան կոնկրետ հողակտորներին և այդտեղ մշակվող կոն- կրետ փոփոխակներին, խիստ խայտարեւտ են և փոփոխա- կան: Այդ տեսակետից, այստեղ մենք կանգ կառնենք ընդհա- նաւ բնույթ կրող մի քանի խնդիրների վրա միայն, վորոնց լուծումը զգալի չափով կհեշտացնի հիշյալ աշխատանքը կոնկրետ պայմաններում ճիշտ ձևով կատարելը:

Փոփոխակները անտեսութեան մեջ բաշխելիս, առաջին հեր- թին հաշվի պիտի առնել յուրաքանչյուր փոփոխակի հողի նկատ- մամբ ունեցած պահանջը, այսինքն ամեն մի փոփոխակ տեղա- վորել այնպիսի հողակտորների վրա, վորոնք միանգամայն նպաս- տավոր լինեն տվյալ փոփոխակը մշակելու և նրանից մեծ ար- դունք ստանալու համար: Այսպես որինակ՝ յեթե նույն տնտե- սութեան մեջ մշակելու յենք խարջի, կախեթ, ճիւրբ, գառան դմակ, մսխալի և սպիտակ մուսկատ, ապա անտեսութեան լանջերը, քար- ճարոտ 'առապարային հողակտորները կտրամադրենք խարջու, ճիւրբի և սպիտակ մուսկատի համար, քանի վոր դրանք այդ պայմաններում ավելի լավ արդունք են տալիս, քան ուրիշ տի- պի հողերում. կախեթը և գառան դմակը կմշակենք հարթ տեղե- րում, համեմատաբար պարարտ հողերում, իսկ մսխալին մեծ հա-

Ղողութեամբ կարող ենք մշակել թե քարքարոտ, թե պարարտ հողերում, վորովհետև նա հողի նկատմամբ այնքան պահանջկոտ է, վորքան գառան դմակը. կամ կախեթը (ինչնին սակառակի յե, վոր քարքարոտ հողերում, լինելի վրա մսխալու բերքն ավելի վորակով կլինի, քան հարթ տեղերում). Դրան ապացույց կարող է ծառայել այն, վոր մսխալին աճում և լավ վորակի բերք է տալիս թե Դալմաթում (քարքարոտ հողեր) և թե Լամարվի Վեդրի, Հոկտեմբերյան շրջաններում, վորտեղ հողային պայմաններն իրարից խիստ կերպով տարբերվում են:

Կարևոր նշանակություն ունի և այն, թե տվյալ փոփոխակի բերքն ինչ ուղղութեամբ է ոգտագործվելու. միևնույն փոփոխակը, նույն տնտեսութեան մեջ, յեթ մշակելու յենք ուժեղ և լիքյորային գինիներ արտադրելու համար, ապա պետք է նրան տրամադրել տնտեսութեան հարավային լանջերը, քարքարոտ հողերը. կրահողերը և այլն, վորտեղ խաղողը շաքարով ավելի հարուստ է լինում, քան նույն տնտեսութեան հարթ, կամ փոս ընկած տեղերում և կամ սևահողերում մշակելու գեպքում: Ընդհակառակը յեթ նույն տնտեսութեան մեջ այդ նույն փոփոխակի բերքը ոգտագործելու յենք սեղանի թիթե գինիներ, կոնյակներ, կամ խաղողի հյութ արտադրելու համար, ապա փոփոխակը կարելի յե մշակել տնտեսութեան հարթ հողակտորների վրա և վոչ քարքարոտ հողերում:

Ընդհանրապես լուրջ ուշադրություն պետք է դարձնել փոփոխակները հողի նկատմամբ կանոնավոր ձևով տեղավորելու վրա և վոչ մի գեպքում չհաշտվել այն մտքի հետ, յիրք ասում, կամ գրում են, թե իբր խաղողի վազը հողի նկատմամբ պահանջկոտ չէ և նա հաջողութեամբ աճում է բոլոր տեսակ հողերում, բացի ճահճային և աղուտային հողերից: Թեև այդ դրույթը ճիշտ է ընդհանուր առմամբ, բայց յիրք հարկը վերաբերում է արդեն կոնկրետ փոփոխակներին, ապա այդ դրույթը ճիշտ համարել չի կարելի, մանավանդ յեթ այգիները մշակում են ամերիկյան պատվաստակալներով, վորոնք հողի նկատմամբ ավելի պահանջկոտ են, քան յեվրոպական տեսակին (vitis vinifera) պատկանող փոփոխակները:

Հաղի պետք է առնել նաև փոփոխակների այս կամ այն հիվանդութեան վերաբերյալ ունեցած դիմացկունութունը: Այսպես որինակ, սնկային հիվանդութուններին թույլ դիմացկունութուն ունեցող փոփոխակները պետք է տեղավորել այն հողա-

կտորների վրա, վորտեղ խոնավութունը համեմատաբար պակաս է լինում և սնկային հիվանդութուններ քիչ են պատահում: Նմանապես այն փոփոխակները, վորոնց բերքը հեղտութեամբ փտում է, պետք է տեղավորել լանջերի վրա քարքարոտ, համեմատաբար չոր հողերում:

Այգիներն ամերիկյան պատվաստակալներով մշակելու գեպքում, հաղի պետք է առնել նաև պատվաստակալների աճեցողութեան պայմանները:

Ինքնըստինքյան հասկանալի յե, վոր յեթ տնտեսութեան տերիտորիան հարթ է, հողը և հողակտորները միատեսակ (վոր, իհարկե, շատ հազվագյուտ դեպքերում է պատահում), փոփոխակների տեղավորումն առանձին դժվարություն չի ներկայացնում:

Անկախ այդ բոլորից, փոփոխակները պետք է տեղավորել իրար կից և իբր հաջորդող հողակտորների վրա, այնպես վոր միևնույն փոփոխակը այգեգործութեան միևնույն ուղղութեան գեպքում, տնտեսութեան մեջ համատարած տնկարկների մի մասով կազմի: Սա շատ կարևոր հանգամանք է այն պարզ պատճառով, վոր փոփոխակներն այսպես տեղավորելու շնորհիվ, այգիներում կատարվելիք աշխատանքներ՝ մանավանդ բուժումը, վորոգումը, այգեքաղը և այլն զգալի չափով հեղտանում են, բացի դրանից հնարավոր է լինում յուրաքանչյուր փոփոխակ կանոնավոր ձևով մշակել: Բացի թված պատվութուններից, փոփոխակներն առանձին հողակտորներով դասավորելը մի շարք այլ դրական կողմեր ունենալուց զատ, հնարավորութուն է ստեղծում վորոշ աշխատանքների կատարելու ժամանակամիջոցը յերկարացնել, առանց այդ աշխատանքների վորակն ուարժեքը գցելու, վոր, իհարկե, դրական խոշոր նշանակություն ունի այդու աշխատանքները ժամանակին և կանոնավոր ձևով կազմակերպելու և այդ բանը բարձր վորակով կատարելու տեսակետից: Հիւրավի տարբեր փոփոխակների կենսարանական այս կամ այն ֆազան շատ հաճախ տարբեր ժամանակ է սկսվում և տարբեր ժամանակամիջոցում կատարվում, որինակ, մսխալու, իծապտուկի, ճիարի աչքերն ավելի շուտ են բացվում, քան հաչարայինը, կամ նույն առաջին փոփոխակների ծաղիկներն անհամեմատ ավելի շուտ են բացվում, քան հաչարայինը և այլն: Իսկ այդ փոփոխակներն առանձին հողակտորներով մշակելու դեպքում, նախ հնարավորութուն ենք ունենում յուրաքանչյուրի համար կատարել այն աշխատանքը, վոր տվյալ փոփոխակն է պահանջում. մինչդեռ նույն հողակտորի վրա մի

քանի փոփոխակներ շարք շարք, կամ ավելի խառն ձևով մշակելու դեպքում, դժվար է լինում յուրաքանչյուր փոփոխակ պահանջված ձևով մշակել, քանի վոր, ինչպես գիտենք, տարբեր փոփոխակներ տարբեր պահանջ ունեն. փոփոխակներից մեկը վռուգելու կարիք կարող է զգալ այն ժամանակ, յերբ մյուսը կարիք չունի, կամ թե նրանցից մեկը անհրաժեշտ է բուժել, մինչդեռ մյուսը միանգամայն առողջ է և այլն: Յերկրորդ՝ վոր այն կամ այն աշխատանքը կատարելու ժամանակամիջոցն ավելի յերկար է տևում. այսպես օրինակ՝ ետն առաջին հերթին կկատարենք ձիւրթի, մսխալու, իծապտուկի հողակտորների վրա և ապա վերջում հաչաբաշինը (վորի աչքերն ինչպես ասացինք ուշ են բացվում), նույն կերպ կարող ենք վարվել նաև փորելու, բժշկելու և այլ աշխատանքների վերաբերյալ. իսկ յեթե նույն այդ փոփոխակները մեկ հողակտորի վրա գտնվեն, ապա հիշյալ աշխատանքների կատարելու ժամանակամիջոցը ընդհանրապես պետք է հարմարեցնել այն փոփոխակին, վորի աչքերը և ծաղիկները շուտ են բացվում, վորով և այդ ժամանակամիջոցը զգալի չափով սեղմվում է: Նման օրինակներ կարելի յե բերել նաև ուրիշ փոփոխակների նկատմամբ և կենսաբանական ուրիշ ֆազաների համար (խաղողի հասունացումը, մատերի փայտացումը և այլն):

Փոփոխակները խառը ձևով մշակելու անհարմարությունը մենք շատ լավ նկատում ենք մեր թմրային այգիներում, վորտեղ թե բերքահավաքը, թե կտրոններ ընտրելը և թե մի շարք այլ աշխատանքներ կատարելը շատ է դժվարանում վոր միայն այն պատճառով, վոր այգին թմրային է, այլև վոր այնտեղ մի քանի փոփոխակներ կան:

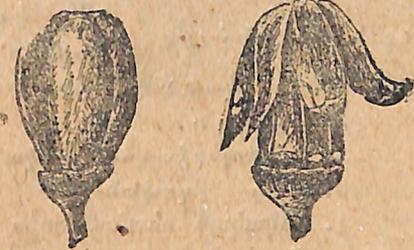
Այս բոլոր դիտողությունները դալիս են առաջադրելու, իբրև կանոն, հետևյալ զրուժյունը՝ նոր այգիներ հիմնադրելու ժամանակ, փոփոխակները սնեսուրյամ մեջ պեժ և սեղավորի առանձին հողակտորներով: Բացառություն են կազմում վորոշ փոփոխակներ (Ֆիդիոլոգիայես իզական ծաղիկ ունեցող, տես էջ 51), վորոնց բերքատվությունն առանձին հողակտորներով մշակելու դեպքում, սղանովված չէ. նման փոփոխակները պետք է մշակել ուրիշ փոփոխակների (վորպես փողոտիչներ. տես էջ 51) հետ միասին: Այդ փոփոխակների վրա անհրաժեշտ ենք համարում մի փոքր կանգ առնել, նրանց մասին գաղափար կազմելու և նրանց նպատակահարմար ձևով ոպտագործելու նպատակով: Իրա համար պետք է իմանալ խաղողի ծաղիկի կազմությունը և նրա տեսակները

9. ԽԱՂՈՂԻ ԾԱՂԿԻ ԿԱԶՄՈՒԹՅՈՒՆԸ ՅԵՎ ՏԵՍԱԿՆԵՐԸ

Ա. ԾԱՂԿԻ ԿԵԶՄՈՒԹՅՈՒՆԸ

Խաղողի ծաղիկը կազմված է ըստ հինգանդամանի ծաղիկ տիպի (հինգ բաժակաթերթ, հինգ պսակաթերթ, հինգ առեջը): Ծաղիկը բողկացած է հետևյալ որգաններից՝

1. Ծաղկակոր, վորով ծաղիկը կպած է ծաղկաբույլի (ծաղկափթթություն) առանձին վողկուղիկին:
2. Բաժակ, վորը կազմված է հինգ հաղիվ նշմարելի բաժակաթերթից:
3. Պսակ, վորն անհամեմատ ավելի յե զարգացած, քան բաժակը: Պսակը բողկացած է ընդհանրապես հինգ պսակաթերթից, յերբեմն չորս կամ հնգից ավելի (անդամ 8). պսակաթերթերը միացած են իրար հետ և միացման տեղերը փոքր ակոսների ձևով լավ նշմարելի յեն (նկ. 11): Զբացված ծաղիկ պսակն է, վոր ծածկում է ծաղիկ ներքին որգանները (նկ. 11):



Պսակաթերթերը գագաթի մոտ ավելի մասը են իրար միացած, քան ներքևի մասում, այդ պատճառով ծաղիկ բացումը տեղի չի ունենում սովորական ձևով՝ գագաթի կողմից պսակաթերթերի բաժանմամբ, նկ. 11. Ծաղիկ

հոնը նկ. 12. Ծաղիկը բացվելու պահին պսակաթերթերը վերե բարձրացած ճնշմամբ, պսակաթերթերը ցածի կողմից միացման ակոսների ուղղությամբ իրարից բաժանվում են և դեպի վեր բարձրանում (նկ. 12): Շատ շուտով պսակը ծաղիկի վայր է ընկնում և բացված ծաղիկ վրա լավ յերևում են նրա ներքին որգանները՝ առեջըները, վարսանդն ու նեկտարանոցը (նկ. 13):

4. Առեջներ, վորոնց թիփն ընդհանրապես հինգ է, բողկացած են առեջաթերթերից և փոշանոթներից. փոշանոթների մեջ է գտնվում ծաղկափոշին, վորի միջոցով ծաղիկ փոշուռումն ու բեղմնավորումն է կատարվում: Այսպիսով առեջները հանդիսանում են ծաղիկ արական որգանները:

5. Վարսանդը բողկացած է սերմնարանից (վարսանդի ստու-

բին մասը) աւնուց և սպիից (վարսանդի գազաթի մասը նկ. 13): Սերմնարանն իր հերթին բաղկացած է յերկու բնից, վորտեղ խաղողի սերմերն (կորիզներն) են առաջանում: Վարսանդը ծաղկի իգական որգանն է հանդիսանում:

6. Նեկատրամոցր, վորը բարձիկների ձևով տեղավորված է վարսանդի հիմքում. ծաղկելու ժամանակ նեկատրամոցն արձակում է դուրեկան և շատ նուրբ բուրմուռք, վորը հիշեցնում է *Reseda odorata* ծաղկի բուրմուռքը:



Ընդհանրապես խաղողի ծաղիկն ունի վերև նկարագրած կազմությունը: Սակայն խաղողի վոչ բոլոր տեսակների ու փոփոփակների ծաղիկներն ունեն նման կազմություն:

Բ. ՄԱՂԿԻ ՏԵՍԱԿՆԵՐԸ

Ըստ կազմության խաղողի ծաղիկները լինում են՝

1. իսկական հերմաֆրոդիտ (յերկսեռ),
2. արական,
3. ֆրիդրոգիտապես իգական,
4. արպիկ իգական:

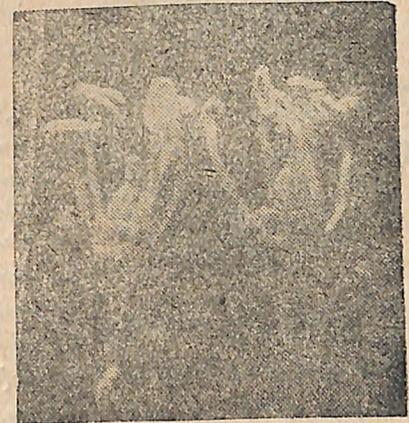
1. Իսկական հերմաֆրոդիտ ծաղիկները նրանք են, վորոնք ունեն թե՛ արական (առեղքներ), թե՛ իգական (վարսանդ) որգաններ, վորի համար ել կոչվում են յերկսեռ: Նման ծաղիկների առեղքները միանգամայն նորմալ ձևով են զարգացած. բացված ծաղկում նրանք ուղղված են լինում դեպի վեր (նկ. 13, 14, 15): Իրանց ծաղկափողին ծլունակ է և բեղմնավորելու ընդունակ: Վերը նկարագրածը հենց իսկական հերմաֆրոդիտ ծաղիկ է: Ընդհանրապես մշակության մեջ յեղած փոփոխակներից մեծազույն մասն ունի իսկական հերմաֆրոդիտ ծաղիկ: Այդպես են նաև, շատ չնչին բացառությամբ (վորի մասին խոսք կլինի քիչ հետո), Խորհրդային Հայաստանի խաղողի փոփոխակները, վորոնք նմանապես իսկական հերմաֆրոդիտ ծաղիկ ունեն (նկ. 14):

Հերմաֆրոդիտ ծաղիկներն ինքնաբեղուն են, թեև կարող են բեղմնավորվել նաև խաչաձև կերպով: Բացառությու են կազմում անկորիզ պտուղ ունեցող փոփոխակները, ինչպես որինակ, գեղին և վարդազույն քիչմիշները, սակյարին և այլն, վորոնք,

թեպետ հերմաֆրոդիտ ծաղիկ ունեն և նրանց առեղքները միանգամայն նորմալ են (նկ. 15), ծաղկափողին ծլունակ և բեղմնավորելու ընդունակ, բայց և այնպես պտուղները կազմակերպվում են առանց նրանց ծաղիկները նորմալ ձևով բեղմնավորվելու, վորի հետևանքով ել պտուղներն ընդհանրապես կորիզներ չեն ունենում:

Իսկական հերմաֆրոդիտ ծաղիկ ունեցող փոփոխակները դրանց թվում նաև անկորիզավորները, կարելի յե և պետք է մշակել առանձին հողակտորներով, մասսիվներով (եջ 42):

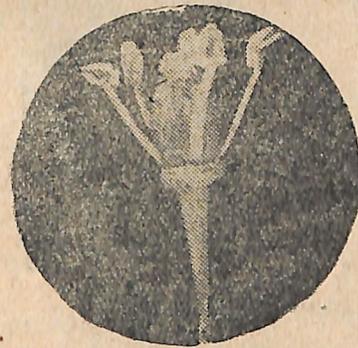
2. Արական ծաղիկների վարսանդը կամ սաղմային գլխակում ելինում կամ ուղղակի ամբողջապես վիժած: Նման ծաղիկներն ունենում են ուժեղ զարգացած նեկատրամոց և առեղքներ (նկ. 16): Արական ծաղիկների առեղքների փոշին ոժտված է լինում բեղմնավորման մեծ ունակությամբ:



Նկ. 14. Սպիտակ յեղանդաբի

Ցեվրոպական փոփոխակների (*vitis vinifera*) վրա արական ծաղիկները պատահում են իբր հազվադեպ բացառությու են. նրանք շատ հաճախ են պատահում խաղ դի վայրի տեսակների և նրանց հիբրիդների մոտ, ինչպես որինակ՝ *vitis Riparia*-ի և *v. Rupestris*-ի, *Berlandiera* × *Riparia* № 420 A-ի մոտ և այլն:

Ինքնընտանիքյան հասկանալի յե, վոր արական ծաղիկ ունեցող փոփոխակները պտուղ կազմակերպել և բերք տալ չեն կարող. մշակության համար դրանցից մի քանիսը կարող են հետաքրքիր լինել միայն վորպես պատվաստակալներ:



Նկ. 15. Դեղին քիչմիշ

3. Ֆրիդրոգիտապես իգական ծաղիկներ. — Սրանք նույնպես հերմաֆրոդիտներ են (մորֆոլոգիական տեսակետից), սակայն դրանց առեղքները, պսակը վայր ընկնե-

լուց հետո վաղորդում են սղերալուծի և, մտանալով ծաղկակոթին, կախ են ընկնում ներքև (նկ. 17 և 18): Այդ ծաղիկների առեջը- ների փողին միանդամայն ամուլ է՝ նա չի ծլում վոչ բնական և վոչ էլ արհեստական միջավայրում, հետևապես բեղմնավորել նույն, կամ մի ուրիշ փոփոխակի ծաղիկ ընդունակ չե, վերի համար էլ նման առեջներ ունեցող ծաղիկ- ները կոչվում են Ֆիդիոլոգիա- պես իգական:



Նկ. 16. Արգան ծաղիկ

կական ցուցանիշների տեսակետից չեն բավարարում արատ- գրության պահանջներին. բացի դրանից՝ նման այգիների բերքն ընդհանրապես շատ սակավ է լինում: Այդ տեսակետից նման

Ֆիդիոլոգիայես իգական ծա- ղիկ ունեցող փոփոխակները մե- կուսացած ձևով (առանձին հողա- կատրներով) անկու դեպքում, ընդհանրապես պատուղ չեն կազ- մակերպում, լավագույն դեպքում տալիս են շատ մանր, անկորիզ, աննորմալ զարգացած պտուղներ, վորոնք իրենց ընդհանուր վորա-



Նկ. 17. Ալախիկ—Ֆիդիոլոգիայես իգա- կան ծաղիկ



Նկ. 18. Շաֆեյ—Ֆիդիոլոգիայես իգա- կան ծաղիկ

փոփոխակներ չի կարելի առանձին հողակատրներով, կամ մեծ թե փոքր մասսիվներով մշակել. նրանք պետք է մշակել իսկական հերմաֆրոդիտ ծաղիկ ունեցող փոփոխակների հետ միասին, վա-

րոնց շնորհիվ Ֆիդիոլոգիայես իգական ծաղիկ ունեցողները հարողանան նորմալ պտուղներ կազմակերպել և վարակով, թե քանակով բարձր բերք տալ (եջ 42):

Ֆիդիոլոգիայես իգական ծաղիկ ունեցող փոփոխակները համեմատաբար քիչ են պատահում. մշակութայնը հայտնի մե- քանի հազար փոփոխակների շարքում, դրանց թիվը շատ սահ- մանափակ է:

Նման փոփոխակներ կան և մեզ մոտ, Խորհրդային Հայաս- տանում, ինչպես որինակ՝ ալախիկին, շաֆեյը, գյուլաբին, ամբա- բին, մամարգի-խանին, սպիտակ քիշմիշանմանը, ոտաք փոփո- խակներից մեզ մոտ մշակվող թավկվերին (վրացական փոփո- խակ է) և այլն:

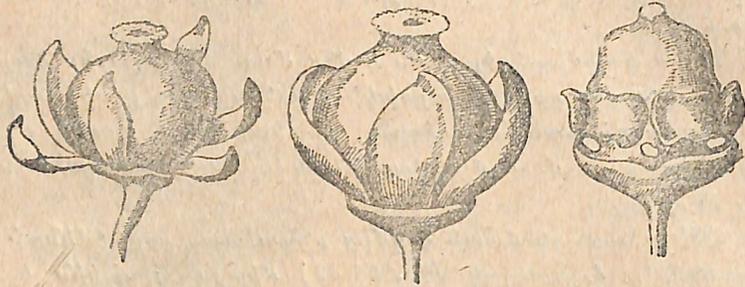
ՀՍԽՀ Հողօրոգիական կոդից ընդունված սորտիմենտի փո- փոխակներից (աղյուսակ VIII, եջ 41) միայն ալախիկին է, վոր Ֆիդիոլոգիայես իգական ծաղիկ ունի, մյուսներն իսկական հեր- մաֆրոդիտ ծաղիկ ունեն: Հետևապես ալախիկին պետք է անկել իսկական հերմաֆրոդիտ ծաղիկ ունեցող մի այլ փոփոխակի հետ միասին, նույն հողակատրի վրա, դասավորելով այդ փոփոխակ- ների շարքերը մեջընդմեջ, պայմանով, վոր յեթե միջաբաբային տարածությունը շատ լայն չե (2,5 մետրից ավել չե), հակառակ դեպքում այդ փոփոխակների վաղերը շարքերում պետք է դա- սավորել մեջընդմեջ:

Վորպես փոշոտիչներ, ինչ փոփոխակներ պետք է ընտրել ալախիկ և ընդհանրապես Ֆիդիոլոգիայես իգական ծաղիկ ունե- ցող փոփոխակների (փոշոտվողներ) համար: Այդ ընտրությունն ցող փոփոխակներ (փոշոտվողներ) համար է կատարել, վոր ընտրած փոփոխակը (փոշոտողը) Ֆիդիոլոգիայես իգական ծաղիկ ունեցող փոփոխակի (փոշոտվող) հետ միասին ծաղկի և վերջինի ծաղիկները կանոնավոր բեղմնա- վորի: Իրանից բացի ցանկալի չե, վոր այդ փոփոխակները միա- ժամանակ հասունանան, մշակութայն տեսակետից միևնույն պա- հանջն ունենան, և դրանց բերքը միևնույն ուղղությամբ ոգտա- գործվի:

Գյուղատնտեսական Ինստիտուտի Այգեգործական Ամբիոնը խորհրդային I-ին տնտեսութայն (Յեբրևն) այգիներում, սկսած 1933 թվից, լայն աշխատանքներ է տանում (փորձերի միջոցով) Ֆիդիոլոգիայես իգական ծաղիկ ունեցող մեր միջանի կարևոր փոփոխակների (ալախիկ, շաֆեյ, գյուլաբի, մամարգի-խանի և այլն) համար՝ լավագույն փոշոտիչներ հայտաբերելու նպատակով:

Պետք է հուսալ, վոր հիշյալ ամբիոնը մոտ ապագայում նման փոշոտիչներ կառավարի մեր այգեգործական կուլտուրայի թյուններին և խորհանտեսություններին:

4. Տիպիկ իգական ծաղիկներ.—Սրանց մոտ բացակայում են սակեքները, մինչդեռ վարսանդը շատ լավ զարգացած է լինում (նկ. 19): Տիպիկ իգական ծաղիկներ հերմաֆրոդիտ ծաղիկ ունեն



Նկ. 19. Տիպիկ իգական ծաղիկներ (մուրվեղը)

ցող փոփոխակների մոտ շատ հազվագյուտ են պատահում այն ել վորպես աննորմալ մի յերևույթ: Նման ծաղիկները գործնական նշանակություն չունեն:

10. ԱՅՐԻ ՏՆԿԵԼՈՒ ԺԱՍԱՆԱԿԸ

Այգին կարելի չէ տնկել թե՛ աշնանը, թե՛ գարնանը: Տնկելու ժամանակը վորոշելու տեսակետից առանձնապես մեծ նշանակություն ունի տնկանյութը, այսինքն, այգին կտրոններով, թե՛ արմատակալածներով (սովորական արմատակալած կտրոն, կամ արմատակալած պատվաստ) ենք տնկելու: Այգին կտրոններով տնկելու հարմար ժամանակը վորոշելու մասին մենք մանրամասն սովել ենք «Վազի բազմացումը կտրոնների միջոցով» դրբույցի մեջ (եջ 39—40), այստեղ կանգ առնենք այգիներն արմատակալածներով տնկելու ժամանակին վերաբերող խնդիրների վրա միայն:

Յեթե այգիները կտրոններով տնկում են բացառապես գարնանը (տես նույն դրբույցի եջ 39—40), ապա արմատակալածներով մեծ հաջողությամբ կարելի չէ տնկել թե՛ գարնանը, թե՛ աշնանը:

Աշնան տնկելն ունի մի շարք առավելություններ. նախ, վոր դրա շնորհիվ տնկելու ժամանակամիջոցը զգալի չափով յերկարում

է, վորով աշխատանքները տնտեսության մեջ ավելի ռացիոնալ ձևով կազմակերպելու և ժամանակին կատարելու հնարավորություն է ստեղծվում, յերկրորդ, թեթևանում են գարնանը տնկելու աշխատանքները, յերրորդ, անջրդի պայմաններում, աշնանը տնկած այգին ջրելու կարիք չի լինում, մինչդեռ գարնան արնկածը ընդհանրապես պետք է ջրել իսկ վտուղվող պայմաններում, աշնանը տնկած այգին հաջորդ գարնանը համեմատաբար քիչ ջուր է (1—2 ջուր պակաս) պահանջում, քան նույն պայմաններում գարնան տնկածը: Այս տեսակետից հնարավորություն ստեղծաներում պետք է աշխատել այգիները, մանավանդ մեր պայմաններում, տնկել նաև աշնանը:

Այգիներն աշնանը տնկելու կամպանիան սկսվում է վաղի տերևաթափի շրջանում, հենց այն ժամանակ, յերբ տնկարանում տնկիների տերևները դեղնում են, անգամ ցածի տերևները թափված են լինում, տնկիների շիվերը կանոնավոր հասունացած և հիմքից առնվազն 10—15 սմ յերկարությամբ փայտացած են լինում: Այդ ժամանակամիջոցից շուտ տնկարանից տնկիները հիմնական տեղ (այգի) փոխադրելը վտանգավոր է, քանի վոր տնկիները կանոնավոր փայտացած չլինելու հետևանքով, տեղափոխելիս հեշտությամբ կարող են փչանալ: Յեղ վորովհետև տնկիների հասունացումը և փայտացումը կախված են մի շարք պայմաններից, հետևապես աշնանը տնկելու ժամանակի վորոշելը նմանապես կախված է հենց զլխավորապես այդ պայմաններից: Այսպես որինակ, տնկելու ժամանակի վրա մեծ ազդեցություն է ունենում տնկարանի հողի տեսակը. նույն շրջանում չոր, քարքարոտ և աղքատ հողերում, անջրդի պայմաններում տնկիների վեգետացիան համեմատաբար շուտ է վերջանում, քան պարարտ, խոնավ հողերում, վտուղվող պայմաններում. հետևաբար առաջին դեպքում տնկելու կամպանիան համեմատաբար վաղ կարելի չէ սկսել, քան յերկրորդ դեպքում: Նույն նկատառումով հարավային լանջերում և թեթև հողերում գտնված տնկարանի տնկիները շուտ են փայտանում, հետևապես տնկելու աշխատանքը կարելի չէ ավելի վաղ սկսել, քան նույն պայմաններում, բայց հյուսիսային լանջերի վրա:

Նմանապես լանջերի տնկիներն ավելի շուտ են փայտանում, քան նույն պայմաններում հարթավայրերինը. հետևապես առաջին դեպքում այգիները կարելի չէ ավելի շուտ տնկել, քան յերկրորդ դեպքում:

Ինքնըստինքյան հասկանալի չէ, վոր տնկելու ժամանակի

Վրա ազգում են նաև տնկարանում հասարակած ազրոտեխնիկա-
կան ձեռնարկումները (վոտոզումը, պարարտացումը, փխրացումը
և այլն), ինչպես և տեղի կլիմայական ու ավյալ տարվա ոգերե-
վաթարանական պայմանները:

Յերբ պիտի վերջացնել այգիներն աշնանը տնկելու կամ-
պանիան, այլ խոսքով ասած՝ նա վերջան տևողութուն պիտի
ունենա և վորն և նրա վերջին ժամկետը, վորից հետո տնկելն
անթույլատրելի յե: Ներկայումս, յերբ մի տնտեսության մեջ,
սեզոնի ընթացքում հաճախ կարիք և լինում մի քանի հարյուր
հեկտար տարածությամբ նոր այգիներ տնկել, հնարավոր չե
խիստ կերպով սահմանափակել տնկելու ժամանակամիջոցը, մա-
նավանդ, վոր առանց վորեւ փնաս հասցնելու տնկիների կպչե-
լուն և նրանց հետագա զարգացմանը, հնարավորութուն կա
տնկելու կամպանիայի տևողութունը շատ թե քիչ չափով յեր-
կարացնելու, միայն մեկ պայմանով, վոր մինչ սնկելը յեվ սնկելու
քնքացում, սնկիները լավ պահվեն յեվ իրենց բաժնուրյանը չը-
կորցնեն:

Համենայն դեպս աշնանը տնկելը կարելի յե շարունակել
մինչև սառնամանիքների սկսվելը, յերբ ողի ջերմութունը գե-
բավական բարձր և և գերոյի չի հասել, հողի յերեսը չի սառել,
մզում գերոյից ցածր և գերս ջերմաստիճան լինելու դեպքում,
տնկելու աշխատանքները պետք և դադարեցնել, քանի վոր տնկի-
ների արմատները կարող են հեշտությամբ մրսել, անգամ ցրտա-
հարվել, կամ թե սառը քամուց չորանալ:

Մեզ մոտ՝ Արերդային Հայաստանում, այգիների աշնան
տնկելու աշխատանքները սկսվում են մոտավորապես հոկտեմբերի
յերկրորդ կիսից և վերջանում նոյեմբերի կեսերին: Այդ ժամա-
նակաշրջանը ոգի ջերմության տեսակետից միանգամայն նպաս-
տավոր և այգիներ տնկելու համար, վոր պարզ յերևում և ստորե
բերած աղյուսակից, վորտեղ ցույց և տված ողի միջին ջերմու-
թյան պատկերը խորհ. Հայաստանում, ըստ առանձին վայրերի և
ըստ առանձին ամիսների (տես աղյուսակ IX):

IX. ՈՂԻ ՄԵՋԻՆ ԶԵՐՄՈՒԹՅՈՒՆԸ (ՄԻ ԵԱՐՔ ՏԱՐԻՆԵՐԻ ՄԻՋԻՆԸ) ԽՈՐՀ. ՀԱՅԱՍՏԱ-
ՆՈՒՄ ԵՍ ԱՄԻՍՆԵՐԻ ՅԵՎ ԵՍ ԱՌՁՆՈՒՆ ՎԱՅՐԵՐԻ

Ա մ Ի ո ն Ե ր	Կ ա յ ա ն ն Ե ր							
	Յեղևն	Սոսիս	Կարմիր	Ղամբուլ	Հոկտեմբեր- յան	Արտակարգ	Ողի	Պոլի
1. Հունվար . . .	-5,2	-5,7	-5,4	-6,1	-6,6	-5,5	-2,0	-0,3
2. Փետրվար . . .	-2,7	-3,2	-3,9	-3,4	-4,0	-2,9	-0,1	0,1
3. Մարտ	4,4	4,2	3,1	3,8	3,4	5,2	2,7	4,2
4. Ապրիլ	11,9	11,8	10,5	11,6	11,8	12,8	8,4	9,2
5. Մայիս	17,1	17,2	16,0	17,1	17,4	18,1	12,1	13,7
6. Հունիս	21,6	21,8	20,7	21,3	21,8	22,3	15,4	17,5
7. Հուլիս	25,3	25,7	24,6	25,2	26,2	25,9	17,8	20,7
8. Ոգոտոս	24,9	25,5	24,6	24,5	25,4	25,4	18,0	21,2
9. Սեպտեմբեր . .	20,1	20,7	20,3	19,4	20,0	20,4	14,2	16,9
10. Հոկտեմբեր . .	13,8	13,9	14,2	12,6	12,7	13,3	9,4	11,5
11. Նոյեմբեր . . .	6,2	5,9	6,0	5,2	5,0	5,6	5,1	5,9
12. Դեկտեմբեր . .	-0,8	-1,0	-1,1	-1,5	-1,8	-1,6	1,2	2,0
Տարվա միջինը	11,4	11,4	10,8	10,8	10,9	11,6	8,5	10,2

Ինչ վերաբերում և գարնանն այգիներ տնկելու (խոսքն
արմատակալածներով տնկելու մասին և) ժամանակին, պետք և
տեսել, վոր հնարավորության սահմաններում այդ աշխատանքը
պետք և վաղ սկսել:

Ընդհանրապես գարնանը տնկելու կամպանիան սկսում են
այն մոմենտին, յերբ հնարավոր և լինում դաշտ դուրս գալ, յերբ
հիմնաշրջված հողը բավականաչափ չորացել և, կամ ինչպես
ասում են՝ զքելի յե յեկել: Ողը և հողը բավականին տաքացել
են՝ որվա միջին ջերմութունը 10°-ից բարձր և, և յերբ ձմառն
սառնամանիքների վտանգն անցել և:

Ինչըստինքյան հասկանալի յե, վոր տարբեր շրջաններում
այգի տնկելու կամպանիան տարբեր ժամանակ և սկսվում և
տեղի կլիմայական պայմանները, տնկելու ժամանակի տեսակե-
տից, մեծ նշանակություն ունեն:

Կարճ զարուն և սակավ մթնոլորտային տեղումներ ունեցող

ըրջաններում տնկելու աշխատանքները պետք է սկսել վորջան կա-
րելի յե շուտ և տնկելու ժամանակաշրջանի տևողությունը նվա-
զագույնի հասցնել: Ընդհակառակը, յերկարատե գարուն և առատ
մթնոլորտային տեղումներ ունեցող շրջաններում այգի տնկելու
կամպանիան համեմատաբար կարելի յե ուշ սկսել: այդտեղ տնկե-
լու ժամանակաշրջանի տևողության խնդիրն այնպես սուր չի
ըրվում:

Տնկելու աշխատանքները հաջողությամբ տանելու համար,
անհրաժեշտ է հենց նույն տնտեսության մեջ, տնկելու վորոշ
հաջորդականություն սահմանել:

Տնտեսության ավելի բարձրագիր տեղերը, հարավային
թեքություն ունեցող լանջերը ձյունից ավելի շուտ են ազատ-
վում, հողը համեմատաբար շուտ է չորանում և շուտ է տաքա-
նում, ուստի և այդտեղ այգիները կարելի յե շուտ տնկել: Հակա-
ռակն է լինում ցածրագիր տեղերում, հյուսիսային թեքություն
ունեցող լանջերում, վորտեղ և այգիները համեմատաբար ուշ են
տնկում:

Թեթե հողերը գարնանը շուտ են չորանում, շուտ են տա-
քանում, հետևապես այդ հողերում տնկելու աշխատանքները
կարելի յե վաղ սկսել, քան նույն պայմաններում, բայց ծանր և
խոնավ հողերում:

Միևնույն պայմաններում վաղ վեգետացիա ունեցող փո-
փոթակները ավելի շուտ պետք է տնկել, քան ուշ վեգետացիա
ունեցողները, մանավանդ յեթե տնկիները տնկարանում են
գտնվում և տնկելու ընթացքում են հանում:

Յեթե միևնույն տնտեսության մեջ այգիները տնկելու յեն
և՛ կտրոններով, և՛ արմատակալածներով, ապա առաջին հերթին
պետք է արմատակալածները տնկել, հետո միայն կտրոնները:

Անկախ այդ բոլորից, պետք է նկատի ունենալ այն, վոր
չափից գուրս յերկարացնելով տնկելու կամպանիան, նախ վախ-
կա, վոր տնկիների աչքերը կարող են բացվել տնկելուց առաջ և
յերկրորդ, վոր կարճանում է տնկիների վեգետացիոն (աճեցո-
ղության) շրջանը, վորի հետևանքով ուշ տնկած տնկիները լավ
չեն զարգանում, նրանց շվերը կարճ են լինում, կանոնավոր չեն
հասունանում, չեն փայտանում և թաղելու դեպքում անգամ,
ձմռան սառնամանիքներին չեն դիմանում ու հեշտությամբ փչա-
նում են:

Տնկելու ժամկետները վորոշելիս, այգեգործական ամեն մի

տնտեսություն հաշվի պետք է առնի վերը նշած խնդիրները և
յենելով տնտեսության կոնկրետ պայմաններից, աշխատանքներն
այնպես կազմակերպի, վոր այդ կարևոր կամպանիան ժամանա-
կին ավարտի և տնկելու պահը լրիվ կատարած լինի:

Սորհրդային Հայաստանի այգեգործական արդյունաբերա-
կան գոնայի շրջաններում այգիները գարնանը տնկելու կամ-
պանիան (արմատակալածներով տնկելը), նայած տարվա ոգիբե-
վութարանական պայմաններին, սկսում են մարտի յերկրորդ կե-
սին և վերջացնում ապրիլի մոտավորապես կեսին (15—20):

11. ՏՆԿԱԼՅՈՒԹԸ ՅԵՎ ՆՐԱ ՀԱՇՎՈՒՄԸ

Ա. ՏՆԿԱԼՅՈՒԹԸ

Այգիները տնկում են՝ կամ սովորական (չարմատակալած)
կտրոններով, կամ արմատակալած կտրոններով և կամ թե արմա-
տակալած պատվաստներով:

Ֆիլոքսերայով վարակված շրջաններում, վորտեղ վաղի մշա-
կությունը տարվում է ամերիկյան պատվաստակալներով, այգի-
ները հիմնադրում են համարյա բացառապես արմատակալած
պատվաստներով, վորի համար պատվաստները նախորդ աճեց-
նում են տնկարաններում և ապա մեկ վեգետացիոն շրջան անց-
նելուց հետո հիմնական տեղը փոխադրում: Ընդհակառակը, Ֆի-
լոքսերայից ազատ վայրերում այգիները տնկում են զլխավո-
րապես սովորական չարմատակալած կամ արմատակալած կտրոն-
ներով. պատվաստներով այդտեղ այգիներ տնկելը բացառիկ յե-
րևույթ է:

Սորհրդային Հայաստանի այգեգործական արդյունաբերական
գոտու շրջաններում, վորտեղ առայժմ Ֆիլոքսերա չի հայտարե-
ված, այգիները հիմնադրում են բացառապես արմատակալած
կտրոններով և շատ չնչին չափով միայն սովորական կտրոննե-
րով¹⁾: Յինելով այս գրքույկի նպատակից²⁾, մենք այստեղ միայն
կանգ կառնենք այգիներն արմատակալած և չարմատակալած
կտրոններով տնկելու համար պահանջվող տնկանյութի հաշվումը
կատարելու վրա:

1) Մանրամասնության մասին տես «Վաղի բազմաբույս կտրոնների միջո-
ցով» Յե. Ասյանյան. էջ 40—44:

2) Սույն գրքույկը դրված է գլխավորապես Սորհրդային Հայաստանի այգե-
գործական արդյունաբերական գոտու շրջանների համար:

Բ. ՏՆԿԱՆՑՈՒՅԻ ՀԱՇՎԱՌԻՄԸ (расчет посадочного материала)

1. Արմատակալածների հասվումը. տնկալ նրանից՝ արմատակալած, թե չարմատակալած կտրոններով ենք այգիները տնկում, հողի մեկ միավոր տարածության (օրինակ հեկտար) համար պահանջվող տնկանյութի քանակն առաջին հերթին կախված է տնկելու խտությունից: Խորհրդային Հայաստանի այգեգործական արդյունաբերական գոտու շրջանների համար, ինչպես արդեն ասել ենք, տնկելու խտությունն ընդունված է՝ ուժեղ աճեցողություն ունեցող փոփոխակիների համար $1,75 \times 2,5$ մետր (մեկ վաղի ընկնում է 4,375 քառակուսի մետր հողի մակերեսով), կամ հեկտարին 2285 վաղ, միջակ և թույլ աճող փոփոխակիների համար՝ $1,5 \times 2,5$ մետր (մեկ վաղի սնման մակերեսովը կազմում է 3,75 քառակուսի մետր), կամ հեկտարին 2666 վաղ:

Արմատակալածներով տնկելու դեպքում անհրաժեշտ է իմանալ, թե մեկ հեկտար տնկարանից վորքան արմատակալածներ ենք ստանալու և այդ արմատակալածներով քանի հեկտար այգի կարելի կլինի տնկել, կամ՝ մեկ հեկտար այգի տնկելու համար ինչ տարածություն տնկարան է հարկավոր: Իրա համար անհրաժեշտ է իմանալ, բացի այգի տնկելու խտությունից, նաև տնկարանի տնկելու խտությունը, կլած կտրոնների մոտավոր տոկոսը, խոտան արմատակալածների տոկոսը, վորն առաջանում է արմատակալածները տեսակավորելու ընթացքում¹⁾: Մեզ մոտ Խորհրդային Հայաստանում, տնկարանը տնկում են շարքը շարքից 1 մետր, կտրոնը կտրոնից 10 սմ հեռավորության վրա (հեկտարին՝ $10000:0,1=100000$ կտրոն²⁾): Դիտողությունները ցույց են առել, վոր մեզ մոտ՝ Խորհրդային Հայաստանում, կտրոնների կլչելու տոկոսը միջին թվով 75 է, այսինքն մեկ հեկտար տնկարանից ստացվում է մոտավորապես 75000 արմատակալած: Յե՛վ վորովհետև բոլոր կլած կտրոնները միատեսակ զարգացած չեն լինում, նրանց թվում պատահում են շատ նվազ ու թույլ զարգացած արմատական սերտեմով և կամ վերերկրյա մասերով արմատակալածներ, վորոնք հիմնական տեղում տնկելու համար պիտանի չեն. բացի դրանից արմատակալածներից մի մասը հանելու ընթացքում փչանում է, կամ հողի տակ մնում, ուստի արմատակալածների մոտ 10% (վոր կազմում է 7500) կրչու

1) Տես Վաղի բաղմոցումը կտրոնների միջոցով՝ Օ. Ասլանյան. էջ 55—56
2) Տես նույն գրքույկի 50—51 էջերը

ղատանների հետևանքով այգի տնկելու համար չի ոգտագործվում: Հետևապես մեկ հեկտար տնկարանից ստացվում է $75000-7500=67500$ պիտանի արմատակալած, իսկ այդ քանակը մեզ մոտ, Խորհ. Հայաստանում, ուժեղ աճող փոփոխակիներ արնկելու դեպքում, կրավարարի $67500:2285=29,5$ հեկտար տարածությունը այգի, այլ խոսքով, մեկ հեկտար այգի տնկելու համար կպահանջվի մոտ 340 քառակուսի մետր տնկարան (10000:29,5=339). միջակ և թույլ աճող փոփոխակիներ տնկելու համար $67500:2666=25$ հեկտար (բոլոր թվերը արվում են կլորացրած ձևով) կամ մեկ հեկտար տարածությունը այգի տնկելու համար պետք է ունենալ $10000:25=400$ քառակուսի մետր տնկարան: Այդ բոլորը կարելի յե ամփոփել ստորև բերած աղյուսակում:

Մ. ՏՆԿ ԵԿՏԱՐ ՏՆԿԱՐԱՆՑ ՍՍԱՅՎԱՍ ԱՐՄԱՏԱԿԱԼԱՍՆԵՐԻ ՀԱՇՎՈՒՄԸ ՅԵՎ ԱՅԳ ԱՐՄԱՏԱԿԱԼԱՍՆԵՐՈՎ ՏՆԿԱԵԼԻՔ ԱՅԳՈՒ ՏԱՐԱԾՈՒԹՅԱՆ ԶԱՓԸ (ՉՀԱՇՎԱՍ ԱՅԳՈՒ ԼՐԱՑՈՒՄԵՐԸ) ԽԱՐՀ. ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՅԳԵՂՐԾԱԿԱՆ ԵՐԱՆՆԵՐԻ ՊԱՅՄԱՆԵՐՈՒՄ

Արմատակալածների քանակը մեկ հեկտար այգի տնկելու համար		Մեկ հեկտար տնկարանի արմատակալածներով քանի հեկտար այգի կարելի յե տնկել	
Ուժեղ աճող համար (1,75 x 2,5 մետր)	Միջակ և թույլ աճեցողություն ունեցող փոփոխակիների համար (1,5 x 2,5 մետր)	Ուժեղ աճող փոփոխակիներ արնկելու դեպքում (1,75 x 2,5 մետր)	Միջակ և թույլ աճեցողություն ունեցող փոփոխակիներ տնկելու դեպքում (1,5 x 2,5 մետր)
110000	100000	2285	2666
75000	7500	29,5	25,0
67500			

Արմատակալածներով մեկ հեկտար այգի տնկելու համար, ուժեղ աճող փոփոխակիների դեպքում պետք է մթերել 3730 կտրոն (110000:29,5=3730 կլորացրած թվով), իսկ միջակ և թույլ աճող փոփոխակիների դեպքում 4400 կտրոն (110000:25=4400): Տնկա-

նյութի հաշվումը կատարելու ժամանակ պետք է նկատի ունենալ նաև նորատունկ այգիների առաջին և յերկրորդ տարվա լրացումները (բաց տեղեր «քոռ» ոջախներ լրացնելը), դրա համար պահանջվող տնկարանի տարածության վրա պետք է ավելացնել միջին թվով 15% (առաջին լրացումը կատարելու համար 12%, յերկրորդի համար՝ մոտ 3%): Այսպես որինակ՝ յեթե տնտեսութունը տնկելու յն 100 հեկտար այգի (միջին և թույլ աճեցողություն ունեցող փոփոխակներ), ապա այդ տարածությունը, տնկանյութով ապահովելու համար, պետք է ունենա վոչ թե 4 հեկտար (100:25=4) տնկարան, այլ 4+0,6 (0,6-ը կազմում է 4-ի 15%-ը)=4,6 հեկտար:

1935—1937 թվերի ընթացքում նոր դրվող այգիները արմատակարածներով ապահովելու համար ՀՍՍՀ-ի Հողփողկոմատն ընդունել է խաղողի տնկարանների հետևյալ պլանը:

XI. ԽՈՐՀՐԳԱՅԻՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԽԱՂՈՂԻ ՏԵԿԱՐԱՆՆԵՐԻ ՊԼԱՆԸ ԸՍՏ ՏԱՐԻՆԵՐԻ (1935—1937 թ.), ՇՐՋԱՆՆԵՐԻ ՅԵՎ ՍԵԿՏՈՐՆԵՐԻ—ԷԵԿՏԱՐՆԵՐՈՎ

№	Շրջաններ	Ս ե կ տ ո Ր Ն Ե Ր	Թ.		
			1935	1936	1937
1	Ղամարու	ՀժԿ խորհ. տնտ. № 5.	2	3	5
		Ընդամենը	10	10	10
			12	13	15
2	Վեդի	ՀժԿ խորհ. տնտ. № 2	8,8	10	11
		Գյուղացիական սեկտոր	3,4	3	5
		Ընդամենը	12,2	13	16
3	Վաղպատ	ՀժԿ խորհ. տնտ. № 4	8	8	12
		Գյուղացիական սեկտոր	2	5	4
		Ընդամենը	10	13	16
4	Հոկտեմբերյան	ՀժԿ խորհ. տնտ. № 6	4	8	15
		Սննդ. Արդ. գոմ. խորհ. տնտ.	10	13	13
		Գյուղացիական սեկտոր	13	11	8
		Ընդամենը	27	32	36

№	Շրջաններ	Ս ե կ տ ո Ր Ն Ե Ր	Թ.		
			1935	1936	1937
5	Միկոյան	Գյուղացիական սեկտոր	—	1	1
		Ընդամենը	—	1	1
6	Ալլահվերդի	ՀժԿ խորհ. տնտ.	—	3	—
		Գյուղացիական սեկտոր	—	—	3
		Ընդամենը	—	3	3
7	Յերեան	ՀժԿ խորհ. տնտ. № 1	—	1	1
		Գյուղացիական սեկտոր	—	2	1
		Ընդամենը	—	3	2
8	Աշտարակ	Գյուղացիական սեկտոր	1,6	—	—
		Ընդամենը	1,6	—	—
Ընդամենը բոլոր շրջաններում			22,8	33,0	44,0
ՀժԿ խորհ. տնտ.-ում			10,0	13,0	13,0
Սննդ. Արդ. խորհ. տնտ.-ում			30,0	32,0	32,0
Գյուղացիական սեկտոր			62,8	78,0	89,0
Ընդամենը					

Բերած աղյուսակի տվյալները համեմատելով V աղյուսակի տվյալների հետ (եջ 37), տեսնում ենք, զոր նոր այգիները նախատեսված է տնկել բացառապես արմատակարածներով:

2. ԿՏՐՈՆՆԵՐԻ ԽԱՇՎԱՄԸ (расчет выбуков).— Յեթե այգիները տնկելու յենք կտրոններով, ապա անհրաժեշտ է վորոշել պահանջվող կտրոնների քանակը՝ մեկ միավոր հողի տարածության համար: Դրա համար, բացի վերը նշած հանդամանքներից, հաշվի պետք է առնել նաև այն, թե կտրոնները հիմնական տեղում մեկ-մեկ, թե զույգ-զույգ ենք տնկելու¹⁾:

Մեկական կտրոններ տնկելու դեպքում, միջակ և թույլ աճող փոփոխակները համար հեկտարին պետք է ունենալ 2666

1) Մեկ մոտ, Խորհրդային Հայաստանում Հողփողկոմատն ընդունել է մեկական կտրոն տնկելու ձևը և միայն վերպես բացառություն՝ զույգ-զույգ կտրոններ տնկելը:

վազ: Դրա համար հեկտարը միայն տնկելու համար կազանջվի 2666 կտրոն: Ընդունելով կտրոնների հիմնական տեղում կոչելու տեղումը նմանապես 75, մեկ հեկտար տնկած այգու բաց տեղերը լրացնելու համար պետք է ունենալ 666 արմատակալած (վորը կազմում է 2666-ի 25%-ը), վերոնց 10%-ը (վոր կազմում է 66 արմատակալած) հաջորդ տարին նորից կարիք կլինի լրացնելու այսպիսով լրացումների համար պիտի ունենալ $666 + 66 = 732$ արմատակալած. իսկ այդքան արմատակալածներ ստանալու համար պետք է տնկել 976 կտրոն¹⁾: Մեկ հեկտար այգի տնկելու և լրացումները կատարելու համար պետք է ունենալ $2666 + 976 = 3642$ միանգամայն պիտանի կտրոն. այդ քանակն ապահովելու համար պետք է մթերել ավելի, քան պահանջվում է, վորպեսզի խոտանում կատարելուց հետո, ունենանք անհրաժեշտ քանակի կտրոններ: Մթերվող կտրոնների ընդհանուր քանակի մոտ 15%-ը կարելի յե հաշվել խոտանելու համար. դա նշանակում է, թե մթերվող յուրաքանչյուր 100 կտրոնից տնկելու համար ոգտադործվում է միայն 85-ը ($100 - 15 = 85$): Մեկ հեկտար այգի տնկելու և այդտեղ լրացումներ կատարելու համար, ինչպես սեսանք, պահանջվում է 3642 պիտանի կտրոն, իսկ այդ քանակն ապահովելու համար պետք է մթերել 4285 կտրոն, վորը գտնելու համար հետևյալ հարաբերությունը կարելի յե կազմել՝

85 պիտանի կտրոն ունենալու համար պետք է մթերել 100 հատ, իսկ 3642 » » » » » X »

$$X = \frac{100 \cdot 3642}{85} = 4285 \text{ կտրոն:}$$

Այսպիսով մեկ հեկտարի համար պետք է մթերել 4285 կտրոն կամ կլոր թվով 4300:

Հաշվումը նույն ձևով կատարելով, ուժեղ աճող փոփոխակներ (հեկտարին 2285 վազ) տնկելու դեպքում, մեկ հեկտար այգի տնկելու և լրացումներ կատարելու համար պետք է մթերել 3700 կտրոն:

Անհրաժեշտ ենք համարում այստեղ հիշատակելու, վոր լրացումների համար նախատեսած կտրոնները, վորպես կանոն,

1) Կտրոնների կոչելու տեղան այս դեպքում ևս ընդունված է 75, սա նշանակում է, վոր 75 արմատակալած ունենալու համար պետք է տնկել 100 կտրոն, իսկ 732 արմատակալածի համար կպահանջվի $\frac{100 \cdot 732}{75} = 976$ կտրոն

պետք է տնկել տնկարանում¹⁾ և բացառիկ դեպքում միայն տնկվելիք այգիների համապատասխան հողակտրոնների շարքամիջերում, այնպես վոր լրացումները շարքերը դասավորված լինեն իսկական շարքերի մեջտեղում: Այսպես որինակ, յեթե այգու միջշարքային տարածությունը հավասար է 2,5 մետրի, ապա լրացումները համար նախատեսված կտրոնները պետք է տնկել վաղաշարքերից 2,5:2=1,25 մետր հեռու: Այդ դեպքում կտրոնները տնկում են իրարից այն հեռավորություն վրա և այն խորություն վոր տվյալ վայրում ընդունված է կտրոնները տնկարանում տնկելու համար: Համենայն դեպս անհանդուրժելի պետք է համարել այն, վոր այգու լրացումները կատարելու համար, յերբեմն հիմնական շարքերում կտրոնները մոտ-մոտ են տնկում (ավելի մոտ, քան միջվազային տարածությունն է) և հետագայում (մեկ կամ հազվագյուտ դեպքում յերկու տարուց հետո) այնտեղ տընկիների նոսրացում կատարում:

Այգին զույգ-զույգ կտրոններով տնկելու դեպքում միջակ և թույլ աճող փոփոխակները համար հեկտարի վրա պետք է տնկել $2666 \times 2 = 5332$ կտրոն: Տվյալ դեպքում այգու բաց տեղերը լրացում են հենց նույն հողամասի արմատակալածներով, դրա համար զույգ արմատակալածներից մեկը հանում և բաց տեղերում են (քու ոջախներում) տնկում. այս տեսակետից կտրոնները մթերելու ժամանակ այգու լրացումները հաշվի չեն առնում: Հետևաբար մեկ հեկտարի համար պետք է մթերել $5332 + 942$ (942-ը կազմում է մթերվող կտրոնների 15%-ը) = 6274, կամ կլոր թվով 6300 կտրոն:

Ուժեղ աճեցողություն ունեցող փոփոխակները զույգ-զույգ կտրոններով տնկելու դեպքում, մեկ հեկտար այգի տնկելու համար պետք է մթերել՝ 1) $2285 \times 2 = 4570$, 2) $4570 + 806$ (806-ը կազմում է մթերվող կտրոնների 15%-ը) = 5376, կամ կլոր թվով 5400 կտրոն:

Անհրաժեշտ ենք համարում այդ հաշվումները ապա առանձին աղյուսակով (տես աղյուսակ XII).

1) Անդամ յեթե տվյալ տնտեսությունն ընդհանրապես տնկարան չունենա, նորատունի այգիների լրացումները կատարելու համար պետք է համապատասխան տարածություն տնկարան դրել:

ՅԱՍՏԻՆՆԵՐԻՆԻ ԿՏՐՈՆՆԵՐՈՎ ՀԻՄՆԱԴՐԵԼՈՒ ՅԵՎ ԼՐԱՅՈՒՄՆԵՐ ԿԱՏԱՐԵԼՈՒ
 ՀԱՍԱՐ ՊԱՀԱՆՋՎՈՂ ՑՆԿԱՆՅՈՒԹԻ ՀԱՇՎՈՒՄԸ ԽՈՐՀ. ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՅԳԵՊՐԾԱԿԱՆ
 ԱՐԴՅՈՒՆԱԲԵՐԱԿԱՆ ՇՐՋԱՆՆԵՐԻ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐՈՒՄ

Տնկերու ձևը (մեկ տեղում քանի կլորն են տնկում):	Տնկերու խտությունը (վաղերի քանակը հեկտարի վրա):	Տնկերից կտրոնների քանակը հեկտարի համար:	Լրացումները համար պահանջվող տնկանյութի քանակը:				Մտնանաձև կտրոնների քանակը (հաշված մթնոլորտի կտրոնները 15%)	Մթնոլորտի կտրոնների քանակը (հաշված 15%)
			Արմատակալածները					
			Առաջին լրացում (հաշված տնկածները 25% 7-ը)	Յրբերորդ լրացում (հաշված առաջին լրացումից 10% 0-ը)	Ընդամենը	Լրացումն ապահովելու համար պահանջվող կտրոնների քանակը (կազմում է 75% 0)		
Մեկական	2666	2666	666	66	732	976	643	4300
»	2285	2285	571	57	628	837	551	3700
Զույգ - զույգ կտրոն.	2666	5332	—	—	—	—	942	6300
»	2285	4570	—	—	—	—	806	5400

Ինքնին հասկանալի չէ, վոր պահանջվող տնկանյութի քանակը կախված լինելով մի շարք պայմաններից, առանձին դեպքերում կարող է փոփոխություն չենթարկվել, սակայն հաշվումը կարելի չէ տանել վերև նշած ձևերով:

Անհրաժեշտ է հաշվի առնել տնկանյութ ձեռք բերելու հնարավորությունները և ապա տնտեսության կողմից ընտրված յուրաքանչյուր փոփոխակի համար տնկանյութի մթերման պլան կազմել՝ ըստ այգեգործության ուղղության և ըստ առանձին հողատրոնների:

12. ՏՆԿԱՆՅՈՒԹԻ ԱՏՈՒԳՈՒՄՆ ՈՒ ՆԱԽԱՊԱՏՐԱՍՏՈՒՄԸ ՏՆԿԵԼՈՒՑ ԱՌԱՋ

Քանի վոր կտրոնների ստուգման ու նախապատրաստման մասին մենք արդեն խոսել ենք «Վազի բազմացումը կտրոնների միջոցով» գրքույկում (եջ 31—39), մենք այստեղ կանգ կառ-

նենք միայն արմատակալածներն ստուգելու և նախապատրաստելու վրա:

Տնկերուց 2—3 որ առաջ արմատակալածները պահած տեղից (խրամատներից) կամ տնկարանից հանում են և նրանց դրուժյունը պարզելու նպատակով մեկ առ մեկ ուշադրությամբ նայում ու նրանցից բորբոսնածները, չորացածները, ֆլասավածները (ջարգվածները), ինչպես և շատ թույլ շիվեր, կամ նվազ արմատական սխտեմ ունեցողները խոտանում են: Ուժեղ տնկիները, վորոնց շիվերը կանոնավոր փայտացած են (հիմքից առնվազն 10 սանտիմետր յերկարությամբ), ինչպես և արմատները լավ զարգացած, առանձին են դարսում և ապա ոգտագործում հիմնական տեղում տնկելու համար: Համեմատաբար թույլ տնկիները նպատակահարմար է նորից տնկարանում տնկել և մեկ վեգետացիոն շրջան անցնելուց հետո միայն հիմնական տեղը փոխադրել: Տնկերու համար պիտանի ճանաչված արմատակալածներից խրձեր են կազմում (յուրաքանչյուրի մեջ 100 հատ), այնպես, վոր խրձի մեջ յեղած բոլոր տնկիների արմատները մի կողմի (խրձի հիմք), իսկ վերերկրյա մասերը մյուս կողմի (խրձի գագաթ) վրա լինեն: Նույն ձևով պետք է և տեսակավորել նաև ուրիշ տեղից ստացված տնկիները:

Տնկիները հանելու, ինչպես և ստուգելու ժամանակ պետք է ուշադրությու՞ն դարձնել տարբեր փոփոխակներն իրար չխառնելու վրա:

Ստուգված ու պիտանի ճանաչված արմատակալածներն ուղղահայաց, դրուժյամբ դնում են ջրի մեջ (առու, գետակ և այլն) վորի ջերմաստիճանը 10°-ից պակաս չպետք է լինի: Արմատակալածները ջրի մեջ այնպիսի խորությամբ պետք է դնել, վոր նրանց բոլոր արմատները ջրի մեջ լինեն:

Արմատակալածների դարնանը ջուրը դնելը կարևոր նշանակություն ունի, վորովհետև, նախ՝ նրանք ներծծելով վորոշ քանակի ջուր, թարմանում են ու ակտիվ աշխատանքի անցնում և յերկրորդ՝ ներծծված ջուրը լուծելով արմատակալածների մեջ ամբարած սննդարար նյութերը, նպաստում է նոր որգաններ (արմատներ, շիվեր) առաջացնելուն: Բացի դրանից, ջուրը դնելը հնարավորություն է տալիս արմատակալածների արմատներն ու մատերը ետելիս, ստուգման ժամանակ բաց թողած անպեճ արմատակալածները հեշտությամբ ճանաչել և խոտանել: Արմատակալածները ջրի մեջ պահում են ընդհանրապես 1—2 որ,

սակայն, յեթե նրանք ուրիշ տեղից են ստացված և ճանապարհին իրենց թարմությունը վորոշ չափով կորցրել են, այդ դեպքում ջրի մեջ պահում են ավելի յերկար ժամանակ՝ 3—4 օր և նույնիսկ ավելի:

Ընդհանրապես արմատակալածները ջրի մեջ են դնում՝ գարնանը տնկելու ժամանակ և անջրդի պայմաններում: Վտուղ՝ վող պայմաններում, վորտեղ այգիները տնկելուց հետո ջրում են, արմատակալածները կարելի չե և ջրի մեջ չդնել: Անկախ դրանից, այգիներն աշնանը տնկելու դեպքում, արմատակալածներն ընդհանրապես ջրի մեջ չեն դնում:

Տնկելու օրն արմատակալածները ջրից, կամ պահած տեղից հանում և սուր սեկատորով նրանց արմատները թարմացնում են: Դրա համար փնասված արմատները վերքերից մի քիչ բարձր (գեպի հիմքը) կտրում և հեռացնում են: Հարավային չոր և բարձր ջերմաստիճանի պայմաններում, արմատակալածների վերևի հանգույցներից դուրս յեկած բոլոր արմատները հիմքից հեռացնում են, վորպեսզի զարկ տրվի ներքևի հանգույցներից դուրս յեկած արմատների զարգացմանը. ընդհակառակը, հյուսիսային խոնավ և ցածր ջերմաստիճանի պայմաններում և ընդհանրապես այնտեղ, վորտեղ հողի խորը շերտերում արմատների զարգացման համար նպաստավոր պայմաններ չկան, արմատակալածների վերևի հանգույցների արմատները հեռացնելը նպատակահարմար չե: Տնկիների վրա յեղած բորբոսնած, կամ չորացած արմատները պետք է հիմքից հեռացնել. մնացած առողջ արմատները կարճացնում են՝ նայած արմատներին, թողնելով 10—25 սմ և նույնիսկ ավելի յերկարություն:

Սակայն յեթե տնկիները տնկում են շամփուրներով, յերկաթանիզերով (լոմերով), կամ ցցերով (տես էջ 75—78), ապա արմատներն ավելի կարճ են ետում՝ թողնելով միայն 2—3 սմ յերկարություն, վորպեսզի հնարավոր լինի տնկիները նշած ձևով տնկել:

Պատվաստների արմատները թարմացնում են նույն ձևով, ինչ ձևով՝ սովորական արմատակալածները՝ անպայման հեռացնելով պատվաստացուների վրա առաջացած բոլոր արմատները:

Եթե այգիները գարնանն են տնկում, ապա արմատները թարմացումից բացի, պետք է վորոշ ձևով ետի նաև արմատակալածների մատերը: Դրա համար յուրաքանչյուր արմատակալածի վրա թողնում են մատերից (սովորաբար 2 մատ է լի-

նում) մեկը—ամենաուժեղը և կանոնավոր զարգացածը, մյուսները սուր սեկատորով հիմքից կտրում ու հեռացնում են: Թողած մատն ետում են 2—3 աչքից, ընդ վորում այդ մատը կտրում են աչքից 2—3 սմ բարձր և այդ աչքին հակառակ թեք ուղղությամբ: Այսպիսով ստացվում է մի արմատակալած՝ մեկ մատով 2—3 աչքի վրա ետած:

Սակայն, յեթե տնկիների աչքերի թարմության, նրանց առողջության մասին կասկած կա, ապա նման դեպքում մատերն ընդհանրապես ետում են համեմատաբար յերկար, թողնելով յուրաքանչյուրի վրա 4—6 աչք: Հետագայում, արմատակալածների աչքերը բացվելուց հետո, յերբ դրանցից դուրս յեկած շիվերը հասնում են 5—10 սանտիմետր յերկարության, յուրաքանչյուր մատի վրա թողնում են միայն յերկու շիվ (ներքևից հաշված), իսկ այդ շիվերից վերև դտնված մասը հեռացնում են:

Մատերը սովորականից (2—3 աչք) յերկար պետք է ետել նաև այն դեպքում, յերբ արմատակալածների հնուկներն (անցյալ տարվա կտրոնները, վորոնցից առաջացել են արմատակալածները) այն աստիճան կարճ են, վոր չեն ապահովում տվյալ ջրջանի, կամ տնտեսության պայմանների համար ընդունված խորությունը: Այսպես օրինակ՝ յեթե արմատակալածների հնուկները 30-ական սանտիմետր յերկարություն ունեն և յեթե տվյալ տնտեսության այգիները պետք է տնկել 40 սմ խորության վրա, ապա արմատակալածների մատերը պետք է ետել այնքան յերկար, վոր 40—30=10 սմ-ից (վորը տնկելու ժամանակ հողի մեջ պիտի ինի) վերև նրանք 2—3 աչք ևս ունենան:

Աշնան տնկած արմատակալածների մատերն ետում են հաջորդ գարնանը, հակառակ դեպքում տնկիների մատերն աշնան ետի հետևանքով կարող են հեշտությամբ նեխել, կամ ցրտերից ազդվել. բացի դրանից այնտեղ, վորտեղ ձմռան սառնամանիքները խիստ են, տնկիները թաղելու աշխատանքները զգալի չափով դժվարանում են:

Աշնան տնկածների մատերը հաջորդ գարնան ետում են հենց նույն ձևով, ինչպես արդեն ասված է վերևում:

Վերոհիշյալ ձևով նախապատրաստած տնկիները, նախքան տնկելը, պետք է քամուց և արևից լավ պաշտպանել, վոր չչորանան: Յերբեմե այս հանգամանքի վրա հարկավոր ուշադրություն չեն դարձնում, դրա հետևանքով էլ տնկիները զգալի մասը չորացած լինելով, չի կաշում: Նման անհաջողություններից խուսափելու հա-

մար անհրաժեշտ և անկիրճերը թաց ճիւղպով, կամ հին մեղակի կտորներով և այլն ծածկել, կամ նրանց արմատները խոնավ հողի մեջ կամ ուղղակի ջրի մեջ դնել:

Սորհուրդ են տալիս անկիրները տնկելուց առաջ իրենց արմատներով խորասուզել նաև հատուկ շաղախի մեջ, վորը պատրաստում են հետևյալ ձևով՝ հինգ մաս կավ խառնում են մի մաս կովաղբի հետ և ջրով շաղախում են այնքան թանձր, վոր անկիրներն այդտեղից դուրս հանելու ժամանակ, արմատները պատած լինեն շաղախի բարակ շերտով:

13. ՏՆԿԵԼՈՒ ՏԵՍՆԻԿԱՆ

Այգի տնկելու տարբեր ձևեր գոյություն ունեն, վորոնք բացիտնալ այգեգործություն պահանջների տեսակետից նույն նշանակությունն ու արժեքը չունեն: Անգամ տնկելու միևնույն ձևը այգեգործական տարբեր շրջաններում և նույնիսկ նույն շրջանի, բայց տարբեր անտեսություններում, գործնական միևնույն նշանակությունը չունի: Այս տեսակետից ամեն անգամ հաշվի պետք է առնել տվյալ տեղի կոնկրետ պայմաններն, ինչպես որինակ՝ կլիման, հողը, նրա տեսակը, հողի հիմնաշրջելու ձևը, տնկելու պահին հողի դրությունը, տնկանյութի տեսակը (կտրոն և թե արմատակալած), կիրառվող ագրոտեխնիկական ձեռնարկումները (պարարտացում, վրձում, բուսակալ, բանուժն ու մի շարք այլ խնդիրներ և ըստ այնմ վորոշել տնկելու ձևը:

Նախ քան տնկելու առանձին ձևերի մասին խոսելն, անհրաժեշտ ենք համարում մի փոքր կանոնադրություն տնկելու տեխնիկային վերաբերող և ընդհանուր բնույթ կրող մի քանի խնդիրների վրա:

Առաջին հերթին պետք է շեշտել, վոր արմատակալած իբրև կանոն, այնպես պետք է տնկել, վոր յուրարմատ արմատակալածի (արմատակալած կտրոն) հնուկի ծայրը հողի յերեսին լինի (նկ. 20 և 21) բացի այն դեպքից, յերբ արմատակալածների հնուկներն այնքան կարճ են, վոր չեն աղահովում տնկելու ցանկացած խորությունը: Այս դեպքում արմատակալածները պետք է տնկել այնպես, վոր նրանց հնուկների ծայրերը հողի մակերեսից ցած լինեն և հողի վորոշ խորություն վրա գտնվեն (տես նկ 63—69):

Պատվաստները տնկելու դեպքում պետք է աշխատել, վոր պատվաստի տեղը հողի յերեսից միջին թվով 3—5 սմ բարձր

լինի, վորպեսզի պատվաստացուներից արմատներ չառաջանան:

Անկախ նրանից, թե այգին արմատակալածներով ենք տնկում թե կտրոններով, միևնույն է, հողից դուրս յուրաքանչյուր տնկու վրա պետք է թողնել յերկու կանոնավոր դարբացած աչք, իսկ հաղվադյուտ դեպքում միայն՝ յերկուսից ավել (4—6 աչք, տես նկ 69), այն ել հետագայում, նրանց աչքերը բացվելուց հետո, ամեն մի տնկու վրա յերկու շիվ (հիմքից հաշված) թողնելու պայմանով:

Կտրոններն այնպես պետք է տնկել, վոր հողից դուրս թողած աչքերից ցածինը հողի յերեսին լինի:

Տնկանյութը հաջողությամբ կպչելու և հետագայում կանոնավոր զարգանալու համար, հաճախ վորոշ պայմաններում անհրաժեշտ է լինում տնկելուց հետո կտրոնի և արմատակալածի հողի մակերեսից դուրս գտնված մասը հողով ծածկել, կամ, ինչպես ասում են, բուկը տալ, վորպեսզի արևի և քամիների ազդեցության տակ տնկիրներն ավելորդ ջուր չզրորչիցանեն ու չչորանան: Բուկը տալն այգեգործական անջրդի շրջաններում դրական խոշոր նշանակություն ունի և այդ պայմաններին համար միանգամայն անհրաժեշտ մի ձեռնարկում է Այգիները վրձողելու պայմաններում, բուկը տալը մեծ հաջողությամբ փոխարինվում է ջրելով: Այս դեպքում բուկը տալը վոչ միայն օգտակար չէ, կամ վոչ մի նշանակություն չունի, այլ վորոշ պայմաններում նույնիսկ վնաս է տնկանյութի կպչելուն, ինչպես և նրա հետագա կանոնավոր զարգացմանը: Դրա հետևանքը լինում է կամ բուկը լցրած հողի կեղևակալումը, յերբ հողի տակ բացված աչքից զարգացող ծիլը չի կարողանում առաջացած հողի կեղևը պատել և դուրս գալ, կամ բուկը տալու հետևանքով, վրձուման ջուրը հետո հոսելով տնկած շարքերից, ծանր կամ հեշտությամբ ցեմենտացող հողերում, մանավանդ յեթե հողը նախապատրաստված է յեղել վոչ թե համատարած, այլ ժապավենաձև հիմնաշրջման ձևով, կամ բաց խրամատներով (առուններով), չի կարողանում թափանցել մինչև տնկանյութի հիմքը, վորի պատճառով տնկանյութը բավարար քանակությամբ ջուր չստանալով, չորանում է: Բայց հենց այդ նույն, վրձումով պայմաններում, գարնանը տնկած այգիները, յեթե հնարավոր չէ (վրձուման ջրի պակաս լինելու հետևանքով) ժամանակին ջրելու, տնկանյութի տրամադրություն տակ յեղած ջրի պաշարը խնայողաբար ծախսելու համար, անհրաժեշտ է տնկիրների բուկը տալ:

Մեզ մոտ, Խորհրդային Հայաստանում (այդեզործական արդյունաբերական գոտի) այգիների բուկ տալն ընդհանրապես ընդունված չէ՝ մեզ համար միանգամայն արդեն հասկանալի պատճառով:

Տնկելու ընթացքում, յեթե արմատակալածը կամ կտրոնը ջարդվում է, կամ վերքեր ստանում, այդ դեպքում, պետք է նրանց խոտանել և առողջներով փոխարինել:

Վերոհիշյալ դրույթները տալուց հետո, կարելի չէ անցնել տնկելու առանձին ձևերի նկարագրությանը, սակայն միայն այստեղ մենք կանգ կառնենք տնկելու մի քանի ձևերի վրա, նշելով միաժամանակ դրանցից յուրաքանչյուրի առավելություններն ու պակասությունները՝ գլխավորապես սոցիալիստական այգեգործական խոշոր տնտեսություններում կիրառելու տեսակետից: Սկսենք այգիներն արմատակալածներով տնկելու տեխնիկայից:

Ա. ԱՐՄԱՏԱԿԱԼԱԾՆԵՐԻ ՏՆԿԵԼԸ

Արմատակալածները հիմնական տեղում (այգում) կարելի չէ տնկել՝

1. սանդեղով, փոսերով (посадка в ямы).
2. առուներով (посадка канавами).
3. հասուկ ցամփուրներով (посадка козьею ножкой).
4. յեղարանիզերով, ցցերով (посадка под кол).
5. յեղարանիզերով կամ ցցերով բացած անցներում փայտե ձողի տակ (посадка под шомпол):

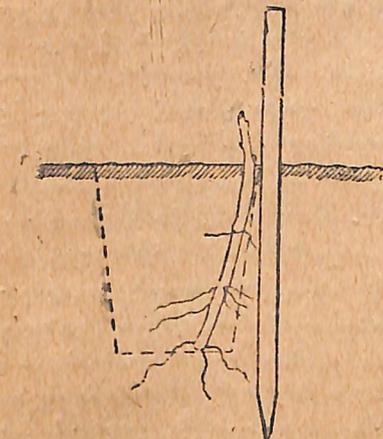
1. Սանդեղով (փոսերով) տնկելը.— Ապագա վաղերի տեղերում¹⁾ բաներով տնկելու խորությունից մոտ 5 սմ խորը և 25—30 սմ արամագծով սանդեր են փորում: Սանդեր փորելիս, հողի մի մասը սանդի մեջ են թողում և այդ հողից սանդի հատակի վրա մի փոքր բլրակ կազմում: Արմատակալածը, ձեռքով բռնած, դնում են սանդի մեջ և արմատները բլրակի մակերեսի վրա հավասարաչափ դասավորում, վորից հետո արմատների վրա զգուշությամբ են հող լցնում, այնպես, ժոր արմատակալածը տեղաշարժ չլինի և արմատներն իրար չխառնվեն: Յերբ սանդը կիսով չափ հողով լցված և լինում, վտտով հողը լավ տոփանում են, վորպեսզի նա արմատ-

1) Վաղերի տեղերը արբաղի կամ այլ փայտե կտրոններով նախորդ նշանակված են լինում. տես սույն գրքույկի 30—36 էջերը:

ների վրա ամուր նստի, վորից հետո, սանդն ամբողջովին լրցնում են:

Յեթե այգին տնկում են դարնանն, անջրդի հողում, ապա վորոշ տեղերում, ինչպես այդ տեղի յե ունենում Ղրիմի հաքավային մասի համեմատաբար չոր պայմաններում, անհրաժեշտ է տնկելու ժամանակ, նախքան սանդն ամբողջովին հողով լցնելն, արմատների վրա ածած հողի վրա 0,5—1 դեկալիտր¹⁾ ջուր լցնել: Իրանից հետո միայն սանդը լցնում են հողով և տնկին բուկ տալիս: Համեմատաբար խոնավ յերկրներում կամ հողերում, ինչպես որինակ, Բաթումի շրջանում, ջուր լցնելու կարիք չի զգացվում:

Վտտովող հողերում նմանապես կարիք է զգացվում սանդերի հողը վտտով տոփանել, հակառակ դեպքում Ղրեյուց հետո սանդի մեջ հողն այնքան կնստի և տնկիներն այնչափ հողից դուրս կհեան, վոր ստիպված կլինենք սանդը յերկրորդ անգամ հողով լցնել:



Նկ. 20. Արմատակալած տնկելու դակտորի բոլոր տնկիները սանդերով (փոսերով) զեն, վորպեսզի ընդունված մեջվաղային տարածությունը պահպանվի:

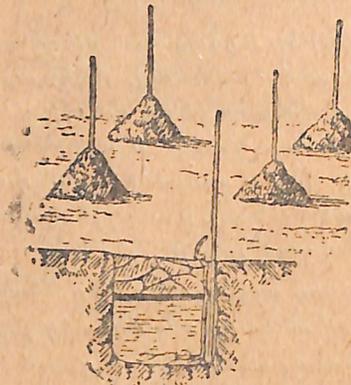
Ինքնին հասկանալի չէ, վոր յեթե այգու հողը նախապատրաստված է վոր թե համատարած հիմնաշրջում կատարելու ձևով, այլ ուղղակի սանդերով²⁾ (վորն ի դեպ ասած, հետամնաց և ամենավատ ձևն է), ապա պարզ է, վոր արմատակալածներն անպայման սանդի կենտրոնում պետք է տնկել, վորպեսզի նա ամեն ուղղությամբ համաչափ զարգանալու հնարավորություն ունենա:

1) Մեկ դեկալիտրը հավասար է 10 լիտրի
2) Այս դեպքում սանդերը փորում են միջին թվով 50—60 սմ արամագծով:

Հնարավորութեան սահմաններում պետք է աշխատել տնկիչների մոտ փոքր ցցեր խփել (նկ. 20 և 21)՝ առաջացած շիվերը դրանց վրա կապելու համար:

Անջրդի պայմաններում, ինչպես արդեն ասել ենք, տնկելուց հետո պետք է տնկիչների բուկը տալ, այնպես վոր բուկը լցրած հողը տնկու ծայրն ամբողջովին ծածկի և նրա վերջին աչքից վերև մոտ 10 սմ բարձրութեան ունենա. վրոտգլոդ հողերում այգի տնկելուց հետո պետք է ջրել:

Սանդերով տնկելու աշխատանքներն առայժմ մեքենայացված չեն և բացառապես ձեռքով են կատարվում: Տնկելու այդ



Նկ. 21. Բուկը տված արմատակալածներ

ձեռքով խորութեամբ առուներ: Արմատակալածները շարում են առվի մեջ՝ իրարից սահմանված հեռավորութեան վրա, քիչ թեք դրութեամբ, ծայրերն առվի մեկ պատին դիմար տված: Միջլարքային սահմանված տարածութեանը պահպանելու համար անհրաժեշտ է միևնույն հողակտորի բոլոր տնկիչներն առուների միջտ միևնույն կողմի վրա տնկել: Արմատներն առվի հատակի վրա կանոնավոր դասավորում են և ապա առուն հողով զգուշութեամբ լրցնում այնպես, վոր արմատակալածները տեղաշարժ չլինեն: Առուն լցնելու հետ միաժամանակ վոտով հողը մի լավ տոփանում են (տրոբում են), իսկ հարկ յեղած դեպքում նաև ջրում, ինչպես արդեն ասել ենք սանդերով տնկելու նկատմամբ: Անջրդի պայմաններում առուն

ձեռքով մեծ քանակի բանվորական ձեռքեր և պահանջում, ուստի և այն դեպքում ե կիրառվում, յերբ տվյալ տնտեսութեան կոնկրետ պայմանների համար տնկելու ավելի պարզ ձևերի կիրառումը հնարավոր չէ, կամ անհարմար է:

2. Առուներով ցնկելը.—Համատարած ձևով հիմնադրված հողի վրա, ծրագրած շարքերի տեղերում¹⁾ ձգալարի ոգնութեամբ բահերով բացում են 25—30 սմ լայնութեամբ և տրն-

ծածկելուց հետո պետք է տնկիչների բուկը տալ, իսկ վոտգլոդ հողերում այգի ջրել:

Տնկելու այս ձևը գործնական այգեգործութեան մեջ տարածված չէ, սանդերով¹⁾ տնկելու հետ համեմատած, ընդհանրապես ավելի շատ ծախսեր և բանվորական ձեռքեր է պահանջում, մինչդեռ ագրոտեխնիկական տեսակետից առանձին առավելութեանը չունի: Սակայն յեթե տնտեսութեան կոնկրետ պայմանները չեն թույլ տալիս տնկելու ավելի պարզ ձևեր կիրառելու, և յեթե այդտեղ այգիները տնկելու յեն շատ խիտ, այնպես վոր տնկիչների մեջ թողնվելիք տարածութեանը մեկ մետրից պակաս է լինելու, ապա ինքնին հասկանալի յե, վոր այս դեպքում սանդերով տնկելու փոխարեն ավելի նպատակահարմար է առուներով տնկելը, քանի վոր վերջինիս համար համեմատաբար պակաս բանվորական ձեռքեր է պահանջվում: Քան սանդերի դեպքում:

Առուները ձեռքերով հանելու փոխարեն, վերջին ժամանակներս, հատուկ գութաններով ցանկացած խորութեամբ ակոսներ են բացում, վորոնց մեջ արմատակալածները շարում են նույն ձևով, ինչպես և առուներով տնկելու դեպքում և ապա գութանով ակոսը հողով լցնում: Գութանով տնկելու աշխատանքներն անհամեմատ ավելի արագ են ընթանում և քիչ աշխատավոր ձեռքեր են պահանջում. այս ձևի միակ պակասութեանն այն է, վոր շատ հաճախ տնկած շարքերը կանոնավոր չեն լինում և քիչ թե շատ չափով ծավառներ են ունենում, վորպիսի հանգամանքը այդու հետագա աշխատանքներն ավելի ռացիոնալ ձևով կատարելու համար խոշոր խոչընդոտ է հանդիսանում:

Այդու հողը բաց առուների կամ խրամատների (վոր մեկ մոտ, խորհ. Հայաստանում, շատ հաճախ ժապավենաձև հիմնադրում են անվանում) ձևով նախապատրաստելու դեպքում, ինքնին հասկանալի յե, վոր տնկիչները պետք է տնկել առվի մեջտեղում, վորպիսի ավելի ազատ զարգանալու հնարավորութեան ունենան:

3. Եամփուրներով ցնկելը.—Եամփուրը յերկաթե մի ձող է, վորի ներքևի ծայրը վերջանում է յեղանաձև փոքրիկ բացվածքով, իսկ վերինի՞ն՝ ողակով, վորի միջով փայտե կոթն է անցնում (տես նկ. 22): Տնկելու այս ձևը կայանում է նրանում, վոր

1) Տես սույն գրքույկի 30—36 էջերը.

1) Այստեղ խոսքը համաարած ձևով հիմնադրված հողում սանդերով տնկելու մասին է:

շամփուրի յեղանաձև ճյուղավորված մասով բռնում են արժատակալածի հիմքը, արժատակալածի ծայրն էլ մոտեցնում են շամփուրին և ապա նշած տեղում արժատակալածը շամփուրով խրում են հողի մեջ՝ մինչև ցանկացած խորությունը (վոր տրնկելու խորությանն է հավասար)։ Այնուհետև մեկ ձեռքով արժատակալածի ծայրը բանելով, մյուս ձեռքով շամփուրն այնպես են շարժում, վոր նրա ծայրն արժատակալածի հիմքից ազատվի և ապա շամփուրը քաշելով հողից հանում են, այնտեղ թողնելով արժատակալածը։ Յեվ վորովհետև շամփուրը հանելուց արժատակալածի շուրջը զատարկ տարածություն է առաջանում, ապա, այդ տարածությունը լցնելու և հողն արժատակալածին մոտեցնելու համար, նույն շամփուրը նորից խրում են հողի մեջ, սակայն թեք ուղղությամբ, շամփուրի յեղանաձև ծայրն արժատակալածի հիմքին մոտեցնելով, վորից հետո շամփուրի կոթը հուպ տալով դեպի արժատակալածի ծայրն այնպես, ինչպես, ցույց է տված նկ. 24-ում, հողը մոտեցնում են արժատակալածին։



Նկ. 22. Այդի տրնկելու շամփուր

Արժատակալածները սահմանված տեղերում տրնկելու և ուղիղ շարքեր ստանալու համար, շարքի ուղղությամբ կապում են ձգալար և այդ լարի միջոցով միևնույն կողմը, նրա վրա յեղած նշանների դիմաց, արժատակալածներն են տնկում։ Տնկելու ցանկացած խորությունը պահպանելու համար, շամփուրի համապատասխան բարձրությամբ վրա նախորդ նշաններն են անում (ներկում, կամ յերկաթե փոքր ողակ անցկացնում)։

Անշրդի պայմաններում, յեթե տնկելու ընթացքում արժատակալածները պետք է շրել, ապա նրանց մոտից հողը քիչ հեռացնելով, փոքր փոսեր են բացում ու ցնցուղով այդ փոսերի մեջ ջուր լցնում (մոտ 2—3 լիտր) և ջուրը ցամաքելուց հետո տնկիների բուկը տալիս։ Վտուգվող շրջաններում տնկած շարքերի ուղղությամբ և նրանց մոտ թմբեր կամ ակոսներ են քաշում և ապա տնկիները կանոնավոր շրում (տես էջ 83)։

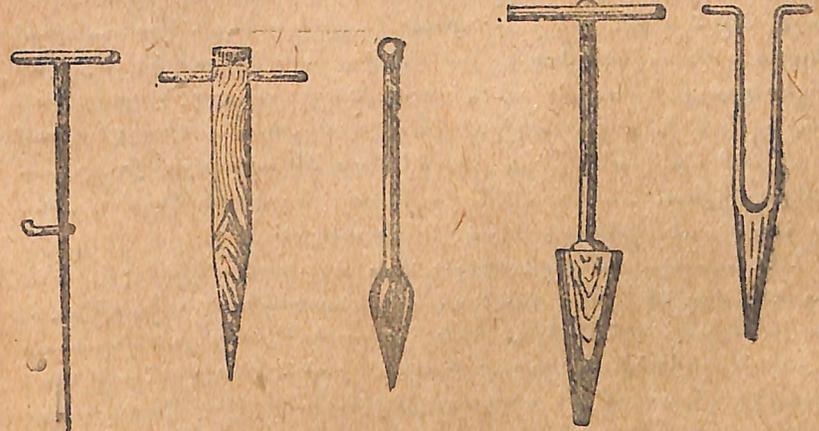
Տնկելու այս ձևը հնարավոր է կիրառել միայն փուխը, թեթև հողերում. պինդ, ինչպես և քարքարոտ հողերում շամփուրներով տնկելը նախ՝ բավական դժվար է և յերկրորդ, վոր ամենազլխավորն է, տնկելու ժամանակ արժատակալածները հեշտությամբ շարժվում կամ լուրջ վերքեր են ստանում։

Ինչպես արդեն ասել ենք, շամփուրով տնկելու համար, արժատակալածների արժատները շատ կարճ են ետում—թողնելով 2—3 սմ յերկարություն (տես էջ 68)։

Արժատակալածները շամփուրներով տնկելու ձևը շատ քիչ բանվորական ձևեր է պահանջում և վերջին ժամանակներս ԽՍՀՄ-ի այն շրջաններում, վորտեղ այդու հողը փուխը է և թեթև, բավական լայն գործածություն է ստացել, մասնավոր՝ վտուգվող տեղերում և յուրաքանչյուր տնկիներ տնկելու դեպքում։

Այս ձևը մեզ մոտ, Խորհ. Հայաստանում, առաջին անգամ կիրառվել է 1934 թվին, աշնան տնկումների ժամանակ (խորհրդ. IV-րդ տնտեսություն, Վաղպատի շրջան)։

4. Յերկարանիգերով, ցցերով տնկելը.—Յերկարանիգը կամ ցիցը (նկ. 23) ձեռքերով ուղղահայաց դիրքով բռնած ուժեղ թափով խրում են հողի մեջ և յերկարանիգը շարժելով խորացնում են



Նկ. 23. Այդի տնկելու յերկարանիգի և ցցերի տեսակներ

հողի մեջ մինչև ցանկացած խորությունը։ Այդ խորությանը հասնելուց հետո, ձեռքի վորոշ շարժումով յերկարանիգը կամ ցիցը զգուշությամբ հանում են հողից այնպես, վոր անցքի մեջ հող չթափվի և անցքը ցանկացած մեծությունն ունենա։ Արժատակալածը դնում են անցքի մեջ և ապա նույն յերկարանիգը կամ ցիցը խրում են հողի մեջ արժատակալածից 5—10 սմ հեռու և թեք ուղղությամբ՝ յերկարանիգի ծայրը մոտեցնելով արժատակալածի հիմքին, վորից հետո յերկարանիգի մյուս ծայրը հուպ տալով դեպի արժատակալածը, հողը մոտեցնում են նրան այնպես, ինչպես նկ. 24-ում։

պէս, ինչպէս շամփուրով տնկելու դեպքում: Անցքերի տեղերը այս դեպքում ևս վորոշում են ձգալարի ոգնութեամբ:

Այնուհետև վարվում են այնպէս, ինչպէս և շամփուրներով տնկելու դեպքում:

Յերկաթանիզերի կամ ցցերի միջոցով արմատակալածները տնկելու ձևն այդպէս թուփայն մեջ ընդհանրապէս տարածված չէ:

Այդ ձևը յերբեմն կիրառում են համեմատաբար պինդ և ծանր հողերում. փուխը, ավազահողերում, ինչպէս և քարքարոտ տեղերում, յերկաթանիզը կամ ցիցն հողից հանելուն պէս, բացած անցքը հողով լցվում է, այս պատճառով ել նման հողերում տնկելու այդ ձևն ընդհանրապէս չի կիրառվում:

5. Յերկաթանիզերով կամ ցցերով բացած անցքերում փայտե ձողի ողնուրյամբ օնկելը.— Յերկաթանիզերով կամ ցցերով բացում են անցքեր հենց այնպէս, ինչպէս և տնկելու նախորդ ձևի եպքում: Բացած անցքի մեջ դնում են արմատակալածը և ապա՝ անցքի մեջ հող լցնելու հետ միաժամանակ ուղիղ ձիպոտով կամ սփայտե սովորական ձողով կանոնավոր տոփանում են այնպէս ինչպէս ցուցց ե տված նկ. 25-ում: Յերբ անցքը կիսով չափ հողով լցվում է, ապա անջրդի հողերում, հարկ յեղած դեպքում անցքի մեջ մի քանի լիտր (2—3) ջուր են ածում և, ջուրը ցամաքելուց հետո, անցքն ամբողջութեամբ հողով ծածկում են, վորից հետո արմատակալածի բուկն են տալիս:

Արմատակալածներ տնկելու այս ձևը տարածված չէ, քանով վոր, նախորդ ձևի հետ համեմատած, առանձին առավելութուններ չունենալով հանդերձ, մեծ քանակութեամբ բանվորական ձեռքեր ե պահանջում, ուստի և հարկ յեղած դեպքում, այդ ձևի փոխարեն կիրառում են ուղղակի յերկաթանիզերով կամ ցցերով տնկելու ձևը:

Ինքնին հասկանալի յե, յոր տնկելու վերջին յերկու ձևի դեպքումն ել տնկիների արմատները շատ կարճ են ետում (2—3 սմ), հակառակ դեպքում այդ ձևերով տնկիները տնկել տեխնիկայէս հնարավոր չէ:

Բույսի աճման տեսակետից արմատակալածները տնկելու վերը նկարագրած բոլոր ձևերից լավագույնը սանդն ու առուններն են. յերկու դեպքումն ել տնկիների արմատական սխտեմը պահպանում են այնչափ, վորքան հարկավոր ե նրանց կանոնավոր դարգացման համար: Սակայն սանդը բավական աշխատող ձեռք և ծախս ե պահանջում, քանի վոր այդ ձևով տնկելու աշխատանքն առայժմ մեքենայացված չէ և բացառապէս ձեռքով ե կատարվում: Առուն բահերով հանելու դեպքում, նույնպէս մեծ չափով բանվորական ձեռք և ծախս ե պահանջում. իսկ յեթե գութանով հանելու լինենք, հոճախ շարքերն ուղիղ դուրս չեն գալ:

Ինչ վերաբերում ե արմատակալածները շամփուրով, յերկաթանիզերով, ցցերով տնկելու ձևերին, ինչպէս արդեն ասացինք, այդ դեպքում ստիպված են լինում տնկելու համար տնկիների արմատները շատ կրճատել, թողնելով հաճախ 1—3 սմ-ից վոչ ավել յերկառութուն: Կասկած չկա, վոր այս հանդամանքը պետք ե ազդի բույսի անմիջական աճման վրա, ետ թողնելով այն տրեկիների աճումից, վորոնց արմատներն այդ խիստ արմատահատման չեն յենթարկվել: Պարզ ե, վոր այս դեպքում առաջին բերքատուութունը կարող ե վորոշ ժամանակով հետաձգվել:

Սակայն, յերբ կարճ ժամանակի ընթացքում, անտեսուութունը ստիպված ե լինում մեծ տարածութուն տնկել, վորպիսին սանդերով կամ առուններով (բահի ոգնութեամբ) հնարավորութուն չալիտի ունենա կատարելու, պարզ բան ե, վոր ավելի ձեռնտու յե արմատահատած տնկիներ շամփուրով, յերկաթանիզերով և այլ ձևով տնկել, քան տնկումների տարածութունը պահպանել:

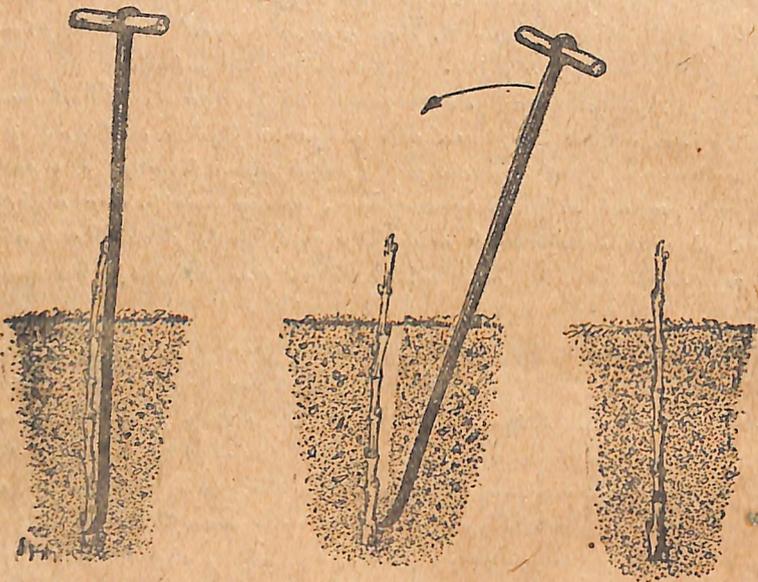
Յեթե այդպէս ե, կարող ե հարց առաջ գալ, թե այդ դեպքում ինչու համարյա կտրոնի վերածած տնկիներով և վոչ թե ուղղակի սովորական կտրոններով տնկել: Սրան պետք ե պատասխանել, թե վորչափ տնկիների արմատները կրճատենք, այնուամենայնիվ նրանց արմատների հիմքը անհամեմատ ավելի շուտ նոր արմատներ կտա, քան կտրոնը, հետևապէս առաջինների վեգետացիան ավելի շուտ կսկսվի, քան կտրոնին, ուրեմն և տնկիներն ավելի արագ և ուժեղ կզարգանան, քան կտրոնը: Բացի դրանից, արմատակալածներն ավելի մեծ տոկոսով կկալչեն, քան կտրոնները:

Երբ յեզրակացութուն՝ արմատակալածների տնկելու առցիտնալ ձևը կլինի առուններով տնկելը, այն պայմանով, վոր առունը բացելու և լցնելու աշխատանքները մեքենայացված լինեն և առուններն ուղիղ շարքերով գծվեն, վորին դժվար չէ հասնել:

Երբ յեզրակացութուն՝ արմատակալածների տնկելու առցիտնալ ձևը կլինի առուններով տնկելը, այն պայմանով, վոր առունը բացելու և լցնելու աշխատանքները մեքենայացված լինեն և առուններն ուղիղ շարքերով գծվեն, վորին դժվար չէ հասնել:

Կտրոնները հիմնական տեղում (այգում) կարելի յե տնկել նույն ձևերով, ինչպես և արմատակալածները: Սակայն վերև նշած տնկելու ձևերից, կտրոններով այգի գցելու դեպքում, կիրառվում են գլխավորապես հետևյալ ձևերը՝

1. շամփուրներով տնկելը (նկ. 24):
 2. յերկաթանիզերով կամ ցցերով տնկելը.
 3. յերկաթանիզերով կամ ցցերով բացած անցքերում փայտե ձողի ողնաթյամբ տնկելը (նկ. 25).
- Կտրոններն ինչ ձևով էլ տնկելու լինենք, միևնույն է, տրնկելու տեխնիկան նույնն է, ինչ վոր արմատակալածներինը.



Նկ. 24. Կտրոնի տնկելը կտրոններով

այդ պարզ յերևում է ի միջի այլոց նկ. 24 և 25-ում: Այդ տեսակետից կրկնաթյամբ մեջ չընկնելու համար, այստեղ մենք կանգ չենք առնիլ կտրոնները հիշած ձևերով տնկելու տեխնիկայի վրա:

Բացի նշած ձևերից, կտրոնները, յերբեմն տնկում են նաև հատուկ թորխերով (МОТЫГИ տես էջ 20—21): Դրա համար հիմնաշրջված հողի վրա ցանկացած տեղերում հատուկ թորխի ուժեղ հարվածով վորոշ թեքությամբ ձեղ են բացում և

ապա ձեղը բացելու հետ միաժամանակ ձեղի մեջ դնում են կտրոնն այնպես, ինչպես ցույց է տված նկ. 6-ում (էջ 21), վորից հետո թորխը հողից հանում են և հողը կտրոնի վրա վրտով պնդացնում:

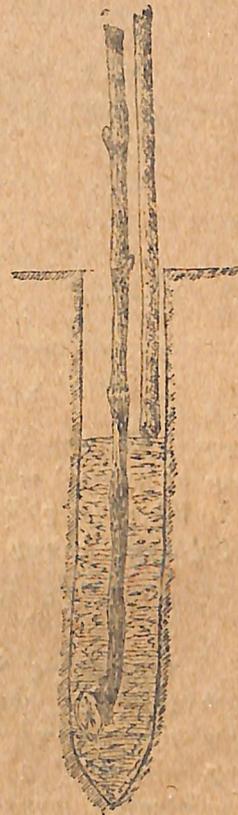
Նման ձևով կտրոնները տնկում են միայն հյուսիսային խոնավ և համեմատաբար ցածր ջերմաստիճանի պայմաններում, այն էլ՝ յերբ հողը բավականին խոնավ է:

Նույն այդ պայմաններում յերբեմն կարիք է լինում կտրոնները պառկած դրությամբ տնկել (տես էջ 20—22), վորի համար փորում են ծանծաղ սանդեր և ապա սանդի հատակին պառկեցնում են կտրոնը՝ ծայրը թեք դրությամբ սանդից դուրս հանած, այնպես, ինչպես ցույց է տված նկ. 7-ում (էջ 21), սանդը հողով լցնում են ու վտտով լավ արորում:

Ինքնին հասկանալի յե, վոր յերբ այգիները տնկում են զույգ կտրոններով, ապա յուրաքանչյուր անցքի կամ սանդի մեջ պետք է 2 կտրոն տնկել, հետագայում դրանցից միայն մեկն՝ ամենալավ զարգացածը նույն տեղում թողնելու պայմանով:

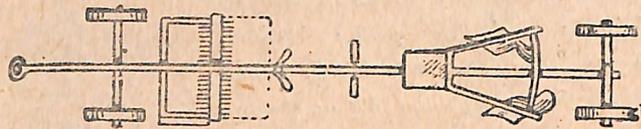
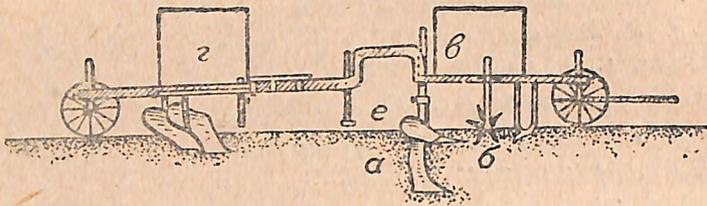
Ինչպես տեսնում ենք կտրոնները տրնկելու աշխատանքներն առայժմ տարվում են համարյա բացառապես ձեռքով և այդ աշխատանքները մեքենայացման յենթարկելու հարցը դեռ լավ մշակված չէ: Սակայն արդեն գոյություն ունեն տնկելու վորոշ մեքենաներ: Դրանցից արժե հիշատակել կտրոնները տնկելու «Դյուպուազատ-Մեյն-ժոնի» մեքենան (машина Дюпуазат-Мейн-жона для посадки чубуков винограда նկ. 26), վորը կիրառվում է Ֆրանսիայում:

Այդ մեքենան բաղկացած է հատուկ ձևով պատրաստած սայլակից, վորը հեշտությամբ կարելի յե կցել վորեն քաշող ուժի: Մեքենայի 2 ուղղահայաց խոփանման առանցքը, վորը նրա գլխավոր մասն է կազմում (նկ. 26), կարելի յե ցանկացած խո-



Նկ. 25. Կտրոնի տնկելը յերկաթանիզով կամ ցցով՝ բացած անցքում փայտե ձողի ողնաթյամբ

բուժյան վրա դնել և այդ խորութեամբ կտրոնները տնկել: Ասանցքի առջև գտնվում է հատուկ դրան 6 (BAH), վորը փշրում է հանդիպած կոշտերը և հարթում հողը: Կտրոնները բուռն տալու համար մեքենան հետևի մասում բուռնից խոփիկներ ունի: Սայլակի առջևի մասում գտնվում է B արկղը, վորի մեջ տեղա-



Նկ. 26. Կտրոնները տնկելու մեքենա

վորում են կտրոններն, իսկ հետևի մասում Ը ամանը, վորտեղ ջուր են լցնում: տնկած կտրոնները ջրելու համար (Նկ. 26):

Մի որվա ընթացքում (10 ժամ) մեքենան տնկում է միջին թվով քսան հազար կտրոն:

14. ՆՈՐ ՏՆԿԱՐԿՆԵՐԻ ԽՆԱՄՔԸ

Վորքան ել հաջող լինեն այգետեղի ընտրությունը, հողի հիմնաշրջումը, տեղաձևումն, այգու տնկելը և ընդհանրապես դրանց հետ կապված մյուս բոլոր աշխատանքները, բայց յեթե նոր տնկարկները համապատասխան ձևով չեն խնամում, յեթե ժամանակին ազրոտեխնիկական այս կամ այն աշխատանքը չեն կատարում, ժամանակին չեն վորոգում, չեն փխրացնում և այլն, ապա պարզ է, վոր տնկիները կանոնավոր կպչելու և հաջողութեամբ զարգանալու մասին խոսք լինել չի կարող: Հիբավի, թերի կամ ժամանակին չկատարած խնամքը հեշտութեամբ կարող է տնկիների չորանալու կամ շատ թույլ զարգանալու պատճառ դառնալ: Այս տեսակետից նոր տնկարկների խնամքի վրա հատուկ ու լուրջ ուշադրութուն պետք է դարձնել: Ամեն մի կոլոսնեստական յեվ խորհնեստական լավ պեթ է հիբի, վոր կանոնավոր

ու բարձր վարակով յեվ նի es ժամանակին կատարած խնամքը երեսնակերեքի հաջողութեան ամենալավ գրավակամն է: Անհրաժեշտ է մտածելու հսկողութուն սահմանել սնկարկներում սնկիների ամբողջ վեգետացիոն օրջանում, լավ հիբելով, վոր սնկիների խնամքի առաջին արիներն այգեգործութեան վնասակամ ժամանակաօրջանն է համըրիստանում:

Այստեղ մենք կանգ կառնենք նոր տնկարկների միայն առաջին յերեք տարվա խնամքի վրա:

ա. Առաջին տարվա խնամքն իրականացվում է հետևյալ ձևով՝
1. Թմբեր (մտրգեր), ակոսներ պատրաստելը.—Այգեգործական վորոգվող շրջաններում, այգիները տնկելուց հետո (վորոջ դեպքերում տնկելուց առաջ) վաղաշարքերի մոտ և այդ շարքերի ուղղութեամբ փոքր թմբեր կամ ակոսներ պետք է քաշել, վորպեսզի հնարավոր լինի այգին վորոգել:

2. Վորոգումը.—Վորոգվող պայմաններում նորատունկ այգին պետք է ժամանակին և կանոնավոր ջրել, իսկ այս տալով ջրելն իշարը գործ դնելու, մանավանդ ամառվա յերկրորդ կեսին և աշնան ամիսներին, յերբ շատ ջրելու հետևանքով, տնկիները չափ չեն փայտանում, շիվերը կանաչ են մնում. բացի դրանից, տրնկիների ստորերկրյա մասերն անգամ կարող են նեխել և մատղաջ բույսերը չորանալ: Սակայն և ջրի պակասութեան հետևանքով տնկիները հեշտութեամբ չորանում են և չեն կպչում. այս տեսակետից այգին պիտի ջրել միայն կարիք յեղած դեպքում: Նորատունկ այգու ջրելու քանակն ամբողջ վեգետացիայի ընթացքում կախված է մի շարք պայմաններից, վորոնցից հողը, կլիման, տնկանյութի տեսակը (սովորական կտրոն, թե արմատակալած) վնասակամ նշանակութուն ունեն: Կան տեղեր, վորտեղ նորատունկ այգին վողջ վեգետացիայի ընթացքում 2—3 անգամ միայն ջրելու կարիք է դգում, բայց և կան տեղեր, վորտեղ տրնկելուց հետո ամեն 5—10 որը մեկ անգամ հարկավոր է լինում ջրել: Այսպես որինակ՝ չոր, քարքարոտ, առապարային հողերում տնկած այգին ափելի հաճախ պետք է ջրել, քան փուխը, պարարտ հողերում տնկածը: Ոգի բարձր ջերմաստիճանի պայմաններում և չոր շրջաններում նմանապես ավելի հաճախ պետք է ջրել, քան ոգի ցածր ջերմաստիճանի պայմաններում և համեմատաբար խոնավ շրջաններում: Կտրոններն արմատակալելու և կանոնավոր զարգանալու համար անհամեմատ ավելի հաճախ պիտի ջրել, քան նույն պայմաններում արմատակալածները և այլն:

Մեզ մոտ, Խորհ. Հայաստանում, կտրոններով տնկած այգիներն ամբողջ վեգետացիայի ընթացքում ջրում են միջին թվով 10—12 անգամ, վորոշ դեպքերում, մանավանդ առապարների նոր վրոգովող յեղանքների (ВЫХОДА) պայմաններում, նույնիսկ ավելի արմատակալածներով տնկածները մոտ 8 անգամ, առապարային հողերում նմանապես ավելի շատ:

Անկախ այդ բոլորից, առաջին անգամ այգին պետք է ջրել հենց տնկելուց հետո, հետագայում, նայած հողի դրուժյանը, պետք է ջրել, յերբ տնկիները կարիք են զգում ջրի: Ամեն անգամ ջրելիս այնքան ջուր պետք է տալ, վորքան հողը ծծում է. ջուրը չպետք է լճացած կանգնի թմբերի արանքներում կամ ակոսների մեջ (տես եջ 22—24):

Անջրդի պայմաններում, համեմատաբար չորային տարիներին և չոր հողերում տնկիներն (մանավանդ կտրոններով տնկածները) ամառվա ընթացքում անհրաժեշտ է լինում յերբեմն 1—2 անգամ ջրել: Դրա համար յուրաքանչյուր տնկու մոտ փոքր փոս են անում և ապա ցնցուղով ամեն մի փոսի մեջ մոտ կես դեկալիտր ջուր են ածում և ջուրը ցամաքելուց հետո, անմիջապես փոսն հողով ծածկում:

3. ՏՅկիների ետք.—Գարնանը, տնկիների աչքերը բացվելուց հետո, յերբ նրանց շիվերը հասնում են 5—10 սմ յերկարության, անհրաժեշտ է յուրաքանչյուր տնկու վրա յերկու ուժեղ ու կանոնավոր զարգացած ջիվ թողնել. առավելություն տալով ներքևի շիվերին և ապա սուր սեկատորով մատի այդ շիվերից վերև գտնված մասը կտրել ու հեռացնել (տես եջ 68—69):

Աչնան տնկած արմատակալածները զարնանն ետում են նույն ձևով, ինչ ձևով վոր նախապատրաստում են զարնան տնկվելիք արմատակալածների վերերկրյա որգաններն. այսինքն թողնում են յուրաքանչյուր տնկիի վրա մեկ մատ՝ յերկու աչքով, իսկ յեթե աչքերը կասկածելի յեն՝ 4—6 աչքով, վորոնց բացվելուց հետո նորից ետում են՝ թողնելով մատի վրա միայն յերկու շիվ:

4. Փխրացում.—Այդու հողը պետք է փխրուն վիճակում պահել, վորպեսզի, նախ՝ հողից շատ ջուր չգոլորչիանա և յերկրորդ ողբ հեշտությամբ թափանցի հողի մեջ: Թե մեկը, թե մյուսը նպաստելու յեն մատղաշ տնկիների փարթամ ու կանոնավոր աճելուն: Ջրելուց, թե անձրևներից հետո հողի յերեսը պնդանում է և հեշտությամբ կեղևակալում: Անհրաժեշտ է կուլտիվատորներով կամ այլ գործիքով, այգու միջարքային տարածությունը

ժամանակին և կանոնավոր փխրացնել. պետք է ձեռքով զգուշությամբ փխրացնել նաև տնկիների միջև յեղած տարածությունը: Փխրացման ընթացքում պետք է զգուշ լինել, վորպեսզի տնկիների աչքերից դուրս յեկած մատղաշ ծիլերը կամ շիվերը չջնասվեն, չպոկվեն: Հողի փխրացումը վոռոգվող պայմաններում պիտի կատարել յեթե վոչ ամեն ջրելուց հետո, գոնե յերկու ջրից հետո: Դա իհարկե կախված է նրանից, թե քանի անգամ են ջրում: Անջրդի պայմաններում, կամ քիչ ջրելու դեպքում, պետք է փխրացնել առնվաղն 4 անգամ, իսկ վոռոգվող հողերում, հաճախակի ջրելու դեպքում, հնարավոր է 2 ջրելուն մի փխրացում:

Յեթե տնկելու ընթացքում տնկիների բուկը տալիս են, ապա անհրաժեշտ է փխրացնել նաև բուկը տված հողը. այս դեպքում ավելի մեծ զգուշություն է հարկավոր, վորպեսզի բուկը տված հողի մեջ առաջացած ծիլերը չպոկվեն կամ չջնասվեն:

5. Մոլախոտերի հեռացնելը (բաղհանք).—Թե այգու վոռոգումը, թե մթնոլորտային տեղումները նպաստում են մոլախոտերի զարգացմանը: Մոլախոտերի զարգացումն ավելի արագ է կատարվում, քան տնկիների շիվերի ու արմատների զարգացումը, հետևապես նրանք ուժեղ մրցակից են հանդիսանալու մատղաշ տնկիների համար՝ թե հողի սննդանյութերի, թե մանավանդ ջրի սղտագործման տեսակետից: Այդ պատճառով անհրաժեշտ է ժամանակին և կանոնավոր պայքար մղել մոլախոտերի դեմ և աշխատել հողի մակերեսը մոլախոտերից միշտ ել ազատ պահել: Այդ պայքարը տարվում է ընդհանրապես հողը քաղհանելով կամ փխրացնելով: Մոլախոտերի հեռացնելը (քաղհանք) և հողի փխրացումը գործնականում համընկնում են իրար:

Մոլախոտերի դեմ կարելի յե պայքարել նաև մուշկով: Պայքարի այս ձևը կարանում է նրանում, վոր միջարքային տարածություններում հողի յերեսը ծածկում են հատուկ թղթով, վորը կոչվում է մուշկ: Այդ թուղթը աղտորում են հատուկ նյութով, վորով դառնում է ջրի համար անթափանցելի:

Մուշկի հետևանքով մոլախոտերը չեն զարգանում և վոչընչանում են:

Այս ուղղությամբ ներկայուսում ԽՍՀՄ-ում բազմաթիվ փորձեր են արվում: Այդ փորձերի նախնական ավյալներից կարելի յե յեզրակացնել, վոր անշուշտ մուշկը մոլախոտերի դեմ պայքարելու գործում մեծ նշանակություն կարող է ունենալ՝ մանավանդ, վոր մուշկի աշխատանքները հեշտությամբ կարելի յե մեխանիզացիայի յենթարկել:

Մուլչի փորձերը տարվում են նաև մեզ մոտ, Խորհրդային Հայաստանում, Այգեգործական փորձնական զոնալ կայանի այգիներում (Յերևան, Խորհրդային առաջին տնտեսություն)։

Վերջերս լայն փորձեր են արվում մոլախոտերի դեմ պայտաբերելու՝ նաև քիմիական վորոշ նյութերով, վորոնք ըստ մոլախոտերի վրա թողնված իրենց ազդեցության, բաժանվում են յերկու խմբի՝ արտաքին ազդեցության և ներքին ազդեցության նյութեր։ Առաջին խմբի նյութերը բույսի վրա ազդում են արտաքինից, առաջացնելով այրվածքներ և վոչնչացնելով բույսի միայն վերերկրյա մասերը, մինչդեռ յերկրորդ խմբի նյութերը մտնելով բույսերի հյուսվածքների մեջ, վոչնչացնում են ամբողջ բույսն յուր վերերկրյա և ստորերկրյա մասերով։

Վորպես արտաքին ազդեցության նյութեր գլխավորապես գործ են ածվում ծծմբական թթու, յերկաթարջասպ, նատրիում բիսուլֆատ, կայինիտ, ցիանամիդ և այլն, իսկ վորպես ներքին ազդեցության նյութ, ամենատարածվածը հանդիսանում է նատրիում քլորատը (NaClO_3)։ Գործ են ածում այդ նյութերի վորոշ սոկոսի ջրային լուծույթներ։

Սակայն պայքարի քիմիական մեթոդն դեռ այնքան լավ մշակված չէ, ուստի և գործնականում առայժմ տարածված էլ չէ։

6. Շիվերի կապելը.—Գարնան վերջին կամ ամառն սկզբներին, յերբ տնկիների աչքերից առաջացած շիվերը բավականաչափ մեծացած են լինում, անհրաժեշտ է զգուշությամբ այդ շիվերը ցցերից կապել, նախ՝ վորպեսզի նրանք քամուց չպոկվեն և յերկրորդ՝ վորպեսզի կանոնավոր դարգանան։ Այդ նույն աշխատանքը պետք է կատարել նաև ամառն կեսերին կամ վերջերին՝ այս անգամ շիվերի նոր առաջացած մասերը ցցերին կապելու նպատակով։

7. Բուկը նորից ցալը.—Պատահում է, վոր ուժեղ քամիներից բուկը տված հողը անկիների վրայից թափվում է և տնկիները բացվում են, կամ թե անձրևներից բուկը տված հողն այն աստիճան է նստում, վոր տնկիները նմանապես բացվում են։ Նման դեպքերում անհրաժեշտ է տնկիները բուկը հողով նորից տալ, վորպեսզի նրանց մատղաշ, եթիոլացած շիվերն արևի ազդեցությունից չվնասվեն, չչորանան։

8. Բուկ սկսած հողի հետ ցալը.—Յեթե այգին տնկած է պատվաստներով, ապա առաջին անգամ բուկը տված հողը հետ են տալիս այն ժամանակ, յերբ շիվերը հողի տակից դուրս են յեկն

վոր լինում է մոտավորապես հունիսի սկզբներին։ Պատվաստների հիմքը, պատվաստ արած տեղից քիչ ներքև, հողից զգուշությամբ ազատում են այնպես, վոր շիվերը չպոկվեն, ապա կտրում է հեռացնում են պատվաստացուից դուրս յեկած արմատներն ու պատվաստակալի վրա զարգացած շիվերը, վորից հետո պատվաստների բուկը նորից են տալիս։ Պատվաստացուի արմատները և պատվաստակալի շիվերն անպայման պետք է հեռացնել հակառակ դեպքում պատվաստացուն և պատվաստակալը հիշտությամբ կարող են իրարից անջատվել, վորի հետևանքով պատվաստը վորպես մի ամբողջական բույս, գործել չի կարող։ Ամառվա յերկրորդ կեսին, մոտավորապես ոգոստոս ամսին, անհրաժեշտ է բուկը տված հողը նորից յետ տալ և նույն ձևով կտրել ու հեռացնել պատվաստացուի վրա առաջացած արմատներն ու պատվաստակալից դուրս յեկած շիվերը, վորից հետո պատվաստներն այլևս չեն ծածկում, վորպեսզի նրանց հիմքերն արևի և լույսի ազդեցության տակ կանոնավոր փայտանան և կանաչ չմնան։

Ամառվա յերկրորդ կեսին նմանապես բուկը տված հողը պետք է հետ տալ նաև այն դեպքում, յերբ այգին տնկած է թե սովորական կտրոններով, թե սովորական արմատակալածներով, վորպեսզի զրանց հիմքերը նույնպես կանաչ չմնան և լավ փայտանան։

9. Պայտաբերի իրավամուրայությունների յեվ վնասատուների դեմ.—Նոր տնկարկների կարեոր աշխատանքներից է նաև վաղի հիվանդությունների և վնասատուների դեմ մղվող պայքարը։ Մնկային հիվանդությունները, հատկապես միդիոն (չոռ) և ուղիումը (սև, թոզ) այնքան ավելի լավ են զարգանում, վորչափ տնկիների որգաններն ավելի նուրբ են։ Յեվ վորովհետև տնկիների մատղաշ շիվերն ու տերևներն անհամեմատ ավելի նպաստավոր պայմաններ են ստեղծում այդ հիվանդությունների զարգացման համար, քան նույն տերևներն ու շիվերը հին այգիներում, ուստի նորատունկ այգիներում հիշյալ հիվանդությունների դեմ պայքարն ավելի ուժեղ պիտի լինի, քան հին այգիներում։ Ընդհանրապես հին այգիներում աճեցողությունը համեմատաբար շուտ է զարարում, քան նորատունկ այգիներում, վորտեղ հաճախ աճեցողությունը դեռ աշնանը շարունակվում է, հետևապես տնկային հիվանդությունների տարածման համար դեռ յերկար ժամանակ անհրաժեշտ պայմաններ են լինում։ Դա յե պատճառը վոր խորհուրդ են տալիս նոր տնկարկներում լուրջ ուշադրու

թյուն դարձնել հիվանդությունների դեմ վոչ միայն ամուսն, այլ աշնան պայքարի վրա: Անհրաժեշտ է միլլյուլի դեմ պայքարել մեկ տոկոսանի բորդոյան հեղուկի սրսկումով, իսկ ռիդիումի դեմ՝ ծծումբի փոշեհարումով:

Թե սրսկումը, թե փոշեհարումը կարելի չէ կատարել մտորափոր մեքենաներով, վորոնք ձեռքի ապարատների և ծծրմբահատ փուլքսերի հետ համեմատած, անհամեմատ ավելի արագ են աշխատում, և քիչ ծախսեր ու պահաս աշխատավոր ձեռքեր են պահանջում:

Քանի անգամ պետք է սրսկել, կամ փոշեհարել: Այնտեղ, վորտեղ այդ հիվանդությունները հաճախ են պատահում, հաճախ էլ պետք է սկսել կամ փոշեհարել: Միջին թվով վեգետացիոն շրջանում պահանջվում է 1—2 անգամ բորդոյան հեղուկ սրսկել և այդքան անգամ էլ (յերբեմն նույնիսկ ավելի հաճախ) ծծումբ փոշեհարել: Անհրաժեշտ է ամեն անգամ յեյնել տվյալ տնտեսության կենդրեա պայմաններից և ըստ այնմ վորոշել վեգետացիայի ընթացքում սրսկելու և փոշեհարելու քանակը: Պայքարել պետք է նաև այլ հիվանդությունների և ֆուսսատուների դեմ:

10. Բաց սեղեթի լրացումը (բեմանք).—Աշնանը, յերբ տնկիների շիվերն արդեն փայտացած են լինում և նրանց ցածի տերեւները դեղնում են ու թափվում, անհրաժեշտ է այդ ժամանակ սկսել նորատունի այգու բաց տեղերը լրացնել: Իրա համար պետք է այգին շաքք առ շաքք լավ ստուգել և փոքր ցցեր խփել այն տեղերում, վորտեղ տնկիները չեն կպել վորից հետո տնկարանից կամ նույն հողակտորի խիտ ձևով տնկած շարքերից զգուշությամբ հանել արմատակալածները և տեսակավորել ու նախապատրաստել տնկելու համար: Նշան արած տեղերում պետք է ստուգեր փորել և տնկիները սանդերի մեջ տնկել այնպես, ինչպես տվյալ վայրում ընդունված է աշնան այգիներ տնկել:

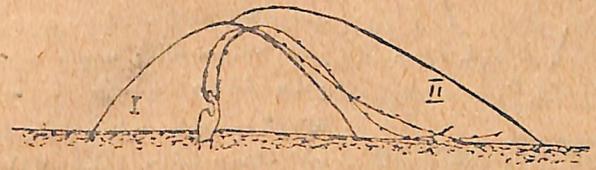
Յեթե այգին զուլջ կտրոններով է տնկած, ապա յուրաքանչյուր տեղում թողնում են մեկ կանոնավոր դարգացած տնկի, մյուսը հանում են (յերբեմն ուղղակի հիմքից կտրում ու հեռացնում, յեթե հանելը շատ դժվար է լինում) և ապա այդ հանած տնկիներով լրացումներ կատարում: Լրացումները կատարում են ընդհանրապես հոկտեմբերի յերկրորդ կեսին. իսկ մեղ մոտ, ինքնըզային Հայաստանում՝ հոկտեմբերի յերկրորդ կեսից մինչև նոյեմբերի կեսերը:

11. Վառելը, կամ փառելը.—Աշնան այգու հողը կանոնավոր

վարում են կամ փորում. տնկիների մեջ յեղած տարածությունը նմանապես պետք է փորել: Աշնան վառը (փորը) պետք է վերջացնել նախքան ձմռան սառնամանիքների սկսվելը: Լրացումը պետք է կատարել նույն փոփոխակի տնկանյութով:

12. Պարբերացում.—Հարկ յեղած դեպքում այգիները պետք է համապատասխան ձևով պարարտացնել հանքային կամ որգանական պարարտանյութերով:

13. Այգու քաղելը.—Այնտեղ, վորտեղ ձմռան սառնամանիքները բավականին խիտ են լինում և այդ սառնամանիքներից պաշտպանելու համար ստիպված են ընդհանրապես այգիները թաղել, այդ դեպքում աշնանը, վաղի տերևաթափի ժամանակ, յերբ տնկիների շիվերը արդեն փայտացած են, նոր տնկարկները



Նկ. 27. Տնկիների թաղելը

պետք է թաղել: Այդ աշխատանքը պետք է կատարել մեծ զգուշությամբ, վորպեսզի տնկիների շիվերը չկտրվեն, չպոկվեն: ՉԱյգին պետք է թաղել քեշիացած հողով: Շատ խոնավ հողով թաղելու դեպքում, տնկիները կարող են նեխել, փչանալ: Տնկիներն այնպես պետք է թաղել, վոր ծածկված լինեն հողի մոտավորապես 10—15 սմ շերտով (նկ. 27):

Պետք է աշխատել թաղելու աշխատանքները վերջացնել նախքան սառնամանիքների սկսվելը:

Մեղ մոտ, ինքն. Հայաստանում, նորատունի այգիների թաղելու աշխատանքներն սկսվում են հոկտեմբերի վերջերին և վերջացնում մինչև նոյեմբերի 15—20-ը:

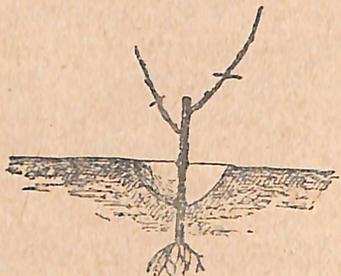
Թաղելու աշխատանքներով փաստորեն ավարտվում է նորատունի այգու առաջին տարվա խնամքը:

բ. Յերկրորդ օտուլ խնամք.—Գարնան սկզբներին, յերբ ձյունն արդեն հալվել է, որերը բավականաչափ տաքացել են, յերբ այգու հողն այնքան է չորացել, վոր հնարավոր է այնտեղ աշխատանք կատարել և յեթե ձմռան սառնամանիքների վառնդն այլևս չկա, թաղած այգիները պետք է բացել: Անհրաժեշտ է

հիշել, վոր այդ աշխատանքն ուշացնելու դեպքում, հողի տակ տնկիները աչքերը շատ հեշտությամբ են սեանում ու փչանում՝ կարող ե փչանալ նաև ամբողջ մատը, այդ նկատի ունենալով, այգեբացը վոչ մի դեպքում չպետք է ուշացնել:

Այգին բացելու հետ միաժամանակ անհրաժեշտ է տնկիների մոտից հողը քիչ հետ տալ այնպես, վոր նրանց շուրջը մի փոքր փոս առաջանա (նկ. 28), վորպեսզի ետի ժամանակ հնարավոր լինի նախ վերևի արմատները կտրել ու հեռացնել, ապա պատվաստակալներից առաջացած շիվերը հիմքից կտրել:

Յեթե այգու բաց տեղերը անցյալ աշնանը չեն լրացրել, ապա այդ աշխատանքը պետք է կատարել վաղ գարնանը, հենց այն ժամանակ, յերբ ընդհանրապես սկսվում է այգու տնկելու կամ-



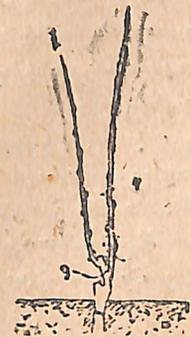
պանիան: Նմանապես, յեթե գույգ կտրոններով տնկած այգին աշնանը չեն նոսրացրել, ապա այգին բացելուց հետո պետք է անմիջապես անցնել այդ աշխատանքին, վորպես զի հնարավոր լինի մինչև տնկիների աչքերի բացվելը այդ աշխատանքը վերջացնել:

Այգու յերկրորդ լրացումը նպատակաւ յերկրորդ փոքր փոս տակահարմար է կատարել յերկրորդ գարնանը տարվա աշնանը, իսկ յեթե «չա ժամանակում հնարավոր չե, այդ դեպքում պետք է կատարել հաջորդ գարնանը:

Յերկրորդ տարվա կարևոր է ամենապատասխանատու աշխատանքներից մեկը տնկիների ետն է, վոր կատարում են վաղ գարնանը. թաղովի շրջաններում ետը կատարում են այգիները բացելուց հետո: Տնկիների վրա առաջացած մատերից թողնում են միայն մեկը—ամենաուժեղը և կանոնավոր զարգացածն՝ առավելութուն տալով ընդհանրապես ներքևի մատին, մյուսները հիմքից կտրում ու հեռացնում են: Թողած մատն ետում են ընդհանրապես յերկու աչքի վրա, սակայն, յեթե այգին արմատակալածներով է տնկած և յեթե տնկիներն փարթամ աճեցողութուն ունեն ու նրանց մատերը բավականին ուժեղ են և յերկար, մի հանգամանք, վոր հնարավորութուն է տալիս հենց այդ տարում ապահովել տվյալ շրջանում ընդունված վաղի բնի յերկարութունն, ապա թողած մատն ետում են բնի յերկարութունից

2 աչք ել բարձր: Այսպես որինակ, յեթե տվյալ տեղում ընդունված է 25 սմ յերկարությամբ բուն, ապա տնկիների մատերը պետք է ետել 25 սմ-ից ավելի յերկար, այն է՝ հողի յերեսեց 25 սմ յերկարությամբ թողնում են վորպես ապագա բուն և դրանից վերև մատի վրա 2 աչք պահելով, մատի մնացած մասը հեռացնում են (նկ. 29):

Հետագայում, յերբ մատի աչքերը բացվում են և շիվերը մոտ 5—10 սմ բարձրության հասնում, յուրաքանչյուր տնկու վրա թողնում են վերևի 2 շիվը, իսկ մյուսները հեռացնում են հիմքից: Այսպիսով տնկու վրա այդ տարում զարգանալու յե միայն 2 շիվ:



Ետի ժամանակ պետք է հեռացնել նաև տնկիների վերևի արմատներն, ինչպես և պատվաստակալներից առաջացած շիվերը:

Յեթե այգին աշնանը չեն վարել կամ փորել, ապա գարնանն անպայման անհրաժեշտ է վարել կամ փորել:

Մյուս աշխատանքները հիմնականում նույնն են, ինչ վոր առաջին տարվանը:

գ. Յերրորդ տարվա խնամք.—Թաղած այգիներն աշխատում են, վորքան հնարավոր է, շուտ բացել ուշացնելու դեպքում, ինչպես արդեն ասել ենք, տնկիների աչքերը կարող են սեանալ և չբացվել: Յեթե անցյալ տարվա աշնանը լրացումներ չեն արել, ապա այդ աշխատանքը պետք է կատարել նմանապես վաղ գարնանը: Լրացումները կարելի յե կատարել արմատակալածներով, կամ անդալիսի միջոցով: Վերջին դեպքում տնկիներն այն ատիճան ուժեղ պետք է լինեն, վոր հնարավոր լինի անդալիսի համար հարկավոր յերկարության մատեր ընտրել:

Այդ տարվա ետը հիմնականում կատարում են հետևյալ ձևով. համեմատաբար թույլ տնկիների վրա թողնում են մեկական մատ և այդ մատն ետում են բնի յերկարութունից 2 աչք բարձր (տես նկ. 29). ուժեղ տնկիները, վորոնք անցյալ տարի

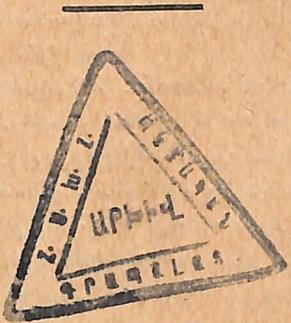
ետել են ընդ բարձրութեանից 2 աչք յերկար, ետում են, թող-
նելով յուրաքանչյուրի վրա յերկուական մատ և յուրաքանչյուր
մատի վրա 2—3 աչք (նկ. 30):



Թողած մատերից հետագա-
յում կազմակերպում են թևեր:
Նպատակահարմար և հենց
յերբորդ տարվանից տնկինները,
նայած ետի ձևավորման սխառե-
մին, բարձրացնել լարերի կամ
ցցերի (հենակների) վրա:

Մյուս աշխատանքները հա-
մարյա նույնն են, ինչ վեր յերկ-
րորդ տարվանը:

Նկ. 30. Տնկու յերկրորդ ետն, ընդ Տնկելու չորրորդ տարվանից
վերում յերկու մտան ել յերկուական այգիներն արդեն պտղաբերու-
աչքի վրա յեն ետում թյան զբջանն են անցնում, հե-
տևապես պահանջում են հատուկ խնամք: Այդ խնամքի մասին
մենք առաջիկայում առանձին աշխատութուն կտանք:



ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

	Եջ
Ներածութուն	3
1. Տնկելու կարգը	4
2. » խտությունը	11
3. » խորությունը	20
4. Շարքերի ուղղությունը	22
5. » յերկարությունը	25
6. Հողամասի տեղաձևումը	30
7. Փոփոխակների ընտրությունը	36
8. » բաշխումը տնտեսության մեջ	43
9. Խաղողի ծաղկի կազմությունը և տեսակները	49
10. Այգի տնկելու ժամանակը	54
11. Տնկանյութը և նրա հաշվումը	59
12. Տնկանյութի ստուգումն ու նախապատրաստումը՝ տնկե- լուց առաջ	66
13. Տնկելու տեխնիկան	70
14. Նոր տնկարկների խնամքը	82

Լեզվ. խմբագիր՝ Հ. Ստոիկյան Տեխ. խմբագիր՝ Հ. Մուրադյան
Սրբագրիչներ՝ Ա. Հացագործյան և Խ. Այվազյան

Դրավիտի լիազոր Գ—132, հրատ. № 275, պատվեր № 684, տիրաժ 2000
Հանձնված է արտադրության 1935 թվի հոկտեմբերի 9-ին
Մտորագրված է տպագրելու 1935 թվի դեկտեմբերի 3-ին

Դրուզհրատի տպարան, Յերևան, Նալբանդյան № 11

30

ՀՀ Ազգային գրադարան



NL0977320

ЯНВ. 1936

11

27/92

Том 1 П.



БИБЛИОТЕКА КОЛХОЗНИКА И РАБОЧЕГО СОВХОЗА
ЦАРКОМЗЕМ СССР — САДОВОДООВОЖНОЕ УЧР.

Е. АСЛАНЯН
ПОСАДКА ВИНОГРАДНОГО САДА
И УХОД ЗА НОВЫМИ НАСАЖДЕНИЯМИ

Сельхозгиз Эривань 1935